

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2011

Núm. 12

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 2 de novembre del 2011

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 4222/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a baixes de professorat. 367
- 2) RGE núm. 4206/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a política del Govern en l'etapa de 0-3 d'educació infantil. 380
- 3) RGE núm. 4209/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a model de col·laboració públic-privat. 368
- 4) RGE núm. 4220/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a deixar sense efecte resolucions. (**Decaiguda**). 381
- 5) RGE núm. 4221/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressuposts per al 2012. 368
- 6) RGE núm. 4211/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a suspensió dels fons socials europeus per finançar projectes i programes del SOIB. 370
-
-

- 7) RGE núm. 4212/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures del pla de sanejament del Govern anterior en matèria de salut (rectificada per l'escrit RGE núm. 4238/11). 370
- 8) RGE núm. 4213/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pla de sanejament del govern del pacte en relació amb l'educació (rectificada per l'escrit RGE núm. 4239/11). 371
- 9) RGE núm. 4214/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla hidrològic de les Illes Balears. 372
- 10) RGE núm. 4215/11**, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a criteris de nomenament dels membres del Consell d'Administració de Ports de les Illes Balears. 381
- 11) RGE núm. 4223/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a recomanacions del CES. 373
- 12) RGE núm. 4208/11**, de l'Hble. Diputada Sra. María Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pagament de les expropiacions per carreteres. 382
- 13) RGE núm. 4217/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a programa policia tutor. 383
- 14) RGE núm. 4219/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a atenció sanitària. 374
- 15) RGE núm. 4210/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dades financeres facilitades per l'anterior govern (rectificada per l'escrit RGE núm. 4237/11). 375
- 16) RGE núm. 4216/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a expropiacions pendents de pagament com a conseqüència del conveni ferroviari. 376
- 17) RGE núm. 4207/11**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a model econòmic del Govern de les Illes Balears. 377
- 18) RGE núm. 4289/11**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a si creu el president del Govern que dóna confiança als ciutadans la forma que ha seguit el Govern de les Illes Balears per a la presentació del pressupost 2012. 378
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 1885/11**, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en mobilitat. 384
- III. MOCIÓ RGE núm. 4102/11**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general econòmica del Govern de les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 3474/11. 391
- IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) RGE núm. 3895/11**, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reforma fiscal adreçada a la recuperació econòmica. 396
- 2) RGE núm. 2279/11**, del Grup Parlamentari Popular, relativa a sol·licitud al Consell Superior d'Esports de la subvenció del cent per cent del cost del desplaçament dels equips i esportistes de Balears a la península i a les Illes Canàries per tal de participar en competicions esportives estatals. 403
- V. Elecció de membres del Consell Consultiu de les Illes Balears.** 407
- VI. Designació dels representants del Parlament en el Consell Social de la Universitat de les Illes Balears.** 407

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, abans de començar aquest plenari els vull informar, crec que tots els grups estan assabentats, del retard que du el vol de Menorca.

Per tant, conforme l'article 73.1 del Reglament del Parlament, aquesta presidència, atès el problema que hi ha hagut en el vol provinent de Menorca, com he dit abans, proposa alterar l'ordre del dia d'avui en el sentit que començarem amb totes les preguntes, quedaran en darrer lloc les preguntes de les senyores i dels senyors diputats menorquins i també l'adreçada al Sr. Conseller Simón Gornés, que també ve en aquest vol. Si, acabades totes les preguntes, encara no haguessin arribat passariem a la interpel·lació i després de la interpel·lació farien les preguntes els senyors diputats que ja esperam que hagin arribat.

Per tant, començam, si els sembla bé. El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 4222/11, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a baixes de professorat.

Primera pregunta, RGE núm. 4222/11, relativa a baixes de professorat, que formula la diputada Sra. Esperança Marí i Mayans del Grup Parlamentari Socialista.

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Sí, molt bon dia a tothom, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller d'Educació, la pregunta que li faig avui parteix de la consideració que hem encetat una etapa que, com a mínim des del meu punt de vista, es veu o com a mínim s'intueix, que serà una etapa difícil per al món educatiu. Partim d'unes xifres d'abandonament, de fracàs escolar molt elevades, ho coneixem, encara que aquesta darrera legislatura es va encetar un camí de reduir amb molta feina i molt d'esforç aquestes xifres. També tenim, i parl una mica per les informacions que han aparegut últimament, un pressupost que arriba a molt poques bandes i que no sé si aquest pressupost prioritzarà, com a mínim, allò que podríem dir de tancar forats en el món educatiu dins tot l'ensenyament de les Illes Balears.

Per tant, en aquest context de retallades, en aquest context que pens que és de desconcert dins el món educatiu, de desànim, la meua pregunta és si una cosa tan bàsica, tan elemental com cobrir les substitucions d'una manera -diríem- adequada no facilitaria, en aquests moments difícils, el món educatiu. Entenem que si no, afecta bàsicament dos dels puntals fonamentals del món educatiu carregant de més feina el professorat i, a més, donant una atenció no massa correcta als alumnes. Per tant, dins aquest context li formul la pregunta tal i com la té en el seus termes.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, president. Gràcies, Sra. Diputada. Coincidesc totalment que aquests pressuposts de l'any que ve no són els que voldria tenir cap conseller, i el d'Educació que els parla, sinó que els voldria tenir superiors. Però, és veritat que o tenim un pressupost com els que hem de tenir o ja no n'hi hauria per a 2013, perquè segurament, no sé si ho podria dir, ens trobaríem en una situació gairebé de fallida. Per tant, els que tenim el 2012 són aquells que ens podran donar la solució a allò que volem, que és donar viabilitat a l'educació. Allò que farem a Educació és exactament -i li repetesc que això li deu sonar- retardar els acords de millores retributives, tenir una política restrictiva en els càlculs de les dotacions, una política restrictiva en les substitucions, en concessió de llicències i en comissions de serveis, una racionalització a l'hora de tenir persones amb dedicació dins la conselleria, i això no són paraules meves, aquest era el pla que l'anterior govern va proposar i no fou acceptat a Madrid.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies per la seva resposta, conseller. Només unes puntualitzacions. Entenem que la situació és difícil, ja ho hem dit des del primer moment, però també hem de tenir en compte que no s'ha facilitat aquesta situació. Aquests darrers mesos amb les retallades que s'han produït tant en programes d'incorporació, amb la supressió dels mediadors culturals, supressió dels programes de reforç, amb unes aules que es veuen males de gestionar, amb unes ràtios elevadíssimes, amb tretze nacionalitats diferents dins les aules, si a tot això, una cosa -repetesc- tan elemental com cobrir baixes i no em referesc a baixes d'un dia o d'una setmana, em referesc a baixes d'un mes, si no es té cura d'aquests punts el desconcert i els desànims...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

... seran molt complicats de gestionar. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Lògicament les baixes d'uns trenta dies són cobertes. A secundària especialment les de més de quinze. Les de professors tutors a primària, amb un informe específic que justifiqui que no es pot tenir de baixa un professor tutor de primària, amb informe previ i justificació a funció pública seran cobertes. Llicències d'estudis, no. Permisos sense sou, tampoc. Serà una racionalització. El que li puc assegurar és que no quedaran vint-i-cinc infants sense professor dins una aula.

Moltes gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 4209/11, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a model de col·laboració públic-privat.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta número 3, la segona com he dit abans queda pel final, RGE núm. 4209/11, relativa a model de col·laboració publicoprivat que formula el diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MARTÍ I BALLESTER:

Gràcies, president. Sr. Conseller de Turisme i Esports, la setmana passada, després de realitzar-li la pregunta, vaig finalitzar la meua intervenció donant l'enhorabona a vostè i al seu equip pel pla d'acció executiu que han desenvolupat a partir de les propostes del sector turístic i vaig fer una afirmació, vaig afirmar que es tracta d'un sector turístic que a la fi veu llum després de quatre anys de foscor. Un clar exemple que el sector turístic comença a veure llum és mitjançant el model de col·laboració publicoprivat que aplica l'actual govern per a la realització d'inversions privades; però, no només el sector turístic comença a veure llum, homes i dones emprenedors, empresaris i sobretot inversors comencen a fer, a creure en aquest govern perquè no es fiquen als calaixos i no es deixen els seus projectes dins els calaixos *in eternum* tots els seus projectes perquè siguin analitzats i siguin també estudiats els seus plans de viabilitat per l'administració. Aquest govern veim que fa en referència a les inversions i als projectes presentats, i també s'ajusta al marc jurídic i s'aplica la normativa vigent.

Sr. Conseller, per reactivar l'economia creim que hi ha dues línies bàsiques, una és aconseguir l'equilibri pressupostari, com així s'ha fet, i evitar més endeutament i reduir el dèficit, i l'altra línia ha d'anar enfocada a facilitar les inversions privades garantint la seguretat jurídica. Pels motius exposats, Sr. Conseller, creu el Govern que el model de col·laboració publicoprivat en la inversió proposada per a Magaluf es pot estendre a altres indrets, a altres llocs com ara la Platja de Palma?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT.

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme i Esports.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Diputado, pues no tengo ninguna duda. Realmente cuando hace unas cuantas décadas se empezó la creación de una serie de núcleos turísticos a lo largo de toda la geografía española indudablemente se buscaron los lugares más bellos de nuestra geografía y empezaron a edificarse. A día de hoy nos encontramos con que estos núcleos son núcleos consolidados, son núcleos que siguen siendo emblemáticos, pero a la vez se han convertido, con el paso de los años, en núcleos maduros. Todos ellos tienen unas peculiaridades propias de cada zona, pero tienen grandísimos elementos en común. Desde hace algunos años nosotros, cuando gestionábamos todavía la cosa pública municipal desde Calvià, nos dimos cuenta -porque allí teníamos uno importante-, de la importancia de introducir nuevos conceptos en nuestra legislación turística y de iniciar los trámites para una nueva ley de futuro que incluyera conceptos como los condohoteles o el cambio de uso.

Poco tiempo después, ya estando en el Govern, sin ni siquiera tener la necesidad de iniciar la tramitación parlamentaria, sólo con el anuncio de estos nuevos conceptos, el sector privado ya se ha animado. Se hizo el anuncio de Magaluf y a partir de ahí...bueno, pues eso en Magaluf supone la creación de calles, nuevas calles, nuevos bulevares, la subida de la categoría de los hoteles, la tematización de muchos establecimientos y la revitalización de la oferta complementaria.

Eso precisamente es perfectamente exportable a cualquier otro destino turístico maduro, que los hay algunos en Mallorca y algunos en la isla de Ibiza. Por eso no tenemos ninguna duda de que si hacemos los deberes como los debemos hacer, si vamos de la mano con un sector privado que durante muchos años ha estado demonizado y sobre todo si nos dejamos ya de planes estratégicos, como ha ocurrido en los últimos años en la Playa de Palma, y pasamos a los planes ejecutivos, no tenemos ninguna duda que lo que ha ocurrido en Magaluf se va a extender a otros núcleos turísticos maduros de Mallorca y de Ibiza.

Muchas gracias.

I.5) Pregunta RGE núm. 4221/11, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressuposts per al 2012.

EL SR. PRESIDENT:

La pregunta número 4 també queda ajornada. Passam a la pregunta número 5, RGE núm. 4221/11, relativa a pressuposts de 2012, que formula el diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Aguiló, el 19 de octubre, tras sus declaraciones del martes, en el plenario del martes, sobre los presupuestos del 2012, los periódicos publicaron “el Gobierno no sabe cuando los presentará”. Otro, “Aguiló confirmó la información adelantada ayer por este diario acerca de aplazar los presupuestos”. El siguiente, “el Govern admite ya que retrasará los presupuestos hasta después del 20N”. Y el siguiente, “la presentación de los presupuestos de Bauzá queda en el aire por la estrategia final del PP”. Los cuatro diarios principales coincidieron todos en sus informaciones.

El 25 de octubre, unos momentos antes de empezar el Pleno, el Sr. Presidente le dijo que se cambiaba la estrategia y que había decidido, sin contar con usted, que se presentarían los presupuestos del 2012 y que se tenía que hacer cuanto antes porque si no los bancos no les iban a dar crédito; y dijo el Sr. Bauzá que los presentarían en tiempo y en forma. Es decir, que entrarían en el Parlamento antes del 30 de octubre, como exige el artículo 40 de la Ley de finanzas. Pues ni en tiempo ni en forma. Y si puede me podría decir qué es lo que aprobaron el lunes en el Consejo de Gobierno, porque me parece que no hicieron nada allí, si puede, dígalos.

Un día prometieron hacer los presupuestos de 2011, otro día lo niegan. Un día dicen que los de 2012 no los pueden hacer porque les faltan datos, otro que los presentaran en tiempo y forma, y otro que ni en tiempo ni en forma. ¿Todo eso es ortodoxo o ridículo o tal vez ortodoxo y ridículo sean sinónimos y no lo sabíamos hasta que ustedes llegaron?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. Presidente. Sr. Diputado, ¿sabe usted lo que significa la palabra ortodoxo? “Doxo” es opinión y “orto” viene de recto, de correcto, de acertado. Eso significa ortodoxo, la correcta opinión. Se lo digo porque este gobierno desde un primer momento tenía claro que tenía que hacer los presupuestos, tenía que hacer los presupuestos de 2012. Los presupuestos de 2012 son presupuestos absolutamente transcendentales porque son los que permitirán a la comunidad autónoma rectificar las políticas del gobierno anterior, un gobierno que se caracterizó por no presentarlos porque había elecciones a mitad de año, esa es la realidad, porque había elecciones a mitad de año.

(Aplaudiments i petit aldarull)

Y este gobierno, este gobierno, habiendo unas elecciones dentro de unas semanas, es capaz de presentar unos presupuestos que él mismo califica de duros, de austeros, de realistas. Ahí está la diferencia.

Mire, nosotros miramos a las próximas generaciones, no predemitemos a las próximas elecciones porque pensamos que esa es la forma de gobernar que requiere la comunidad autónoma en este momento, dejarse de demagogias, dejarse de tirar balones fuera y hacer las cosas así como tocan. Esa es la realidad. El Gobierno que no ha hecho los presupuestos, el gobierno que no ha hecho los presupuestos para el año que viene es el Gobierno que preside un miembro de su partido político...

(Alguns aplaudiments)

... el Sr. Rodríguez Zapatero, el Gobierno que no ha confirmado las cifras es un gobierno que preside un miembro de su partido, el Sr. Rodríguez Zapatero. Y esa es la incerteza se había generado a la hora de elaborar estos presupuestos; pero evidentemente la responsabilidad está por encima de todo eso y vamos a tener unos presupuestos, unos presupuestos que sean capaces de adaptarse a la realidad y darle la vuelta a la situación económica que tenemos en este momento.

Gracias.

(Alguns aplaudiments i aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, gracias, Sr. Presidente. Sr. Aguiló, ya veo que entonces lo que hicieron el lunes fue un guateque más que un Consell de Govern porque no aprobaron nada, y si no, digámelo, tiene usted otro turno para poderme decir qué es lo que hicieron el lunes pasado.

Mire, un compañero del grupo parlamentario me dice que tanto usted como el Sr. Presidente mienten, y yo también lo creía, pero he llegado a la conclusión que no es cierto, no mienten, porque, mire, para que alguien mienta tiene que haber una disociación entre lo que piensa y sabe y lo que dice. Y el problema es más grave porque el problema es que no saben a dónde van, no tienen ningún plan ni proyecto, van actuando según les da el viento y ningún viento es favorable para quién no sabe a dónde va. Y en ese ir y venir, Sr. Vicepresidente, le han hecho hacer el ridículo más absoluto. Si tiene usted apego a su buen nombre, Sr. Aguiló, usted tendría que irse después del desprecio que le han hecho. Después de hacerle dar la cara la camarilla del Consolat, sin contar con usted para nada, tomó la decisión de presentar los presupuestos forzado por los bancos y le han convertido con esto en el hazmerreir de todas las consellerías. Usted puede elegir entre irse ahora con la dignidad que le quede o seguir sufriendo un ridículo tras otro, y le puedo asegurar que con este presidente va tener ocasiones de hacerlo. Nada más.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez.

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. Diéguez, quien hace el ridículo, perdone que se lo diga con confianza, es usted. Es usted porque está intentando averiguar la relación que existe entre dos personas que usted desconoce, y esa relación, le puedo asegurar, que es sólida, fuerte y segura.

Gracias.

(Alguns aplaudiments i més aldarull)

I.6) Pregunta RGE núm. 4211/11, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a suspensió dels fons socials europeus per finançar projectes i programes del SOIB.

EL SR. PRESIDENT:

Sisena pregunta RGE núm. 4211/11, relativa a suspensió dels fons socials europeus per finançar projectes i programes del SOIB, que formula la diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Aquesta setmana hem pogut comprovar amb els pressuposts que, encara que no ho vulguin sentir, la mala gestió i els deutes s'acaben pagant i alguns bens cars. El tema que avui posam de manifest passa per damunt les diferències polítiques. El tema que avui ens ocupa és una mostra de la més absoluta deixadesa, irresponsabilitat i incapacitat al màxim nivell. El tema d'avui posaria els pèls de punta a qualsevol persona que conegui la gestió dels fons europeus. El que varen fer és un escàndol. El govern del pacte no tan sols es va botar qualsevol procediment administratiu sinó que va posar en joc la credibilitat d'aquestes illes davant les més altes institucions europees. No tan sols no varen ser capaços de crear llocs de feina per al més de 140.000 aturats que varen arribar a tenir, sinó que no van destinar els fons europeus que arribaven per a ells per crear-los una oportunitat. No tan sols varen deixar aquesta comunitat prop de la fallida, sinó que entitats com el SOIB que es financen en bona mesura pels fons europeus varen posar en perill aquesta font de finançament.

Al SOIB s'han trobat qüestions tan greus com que no realitzaven les tasques descrites en el manual de processos operatius. No hi va haver una estratègia per garantir que els beneficiaris tenguessin accés a la informació i rebessin una orientació adequada. La publicitat d'alguna convocatòria va ser inadequada i insuficient. No hi va haver una llista de control per identificar les convocatòries i el compliment dels requisits. No es comunicaven les denegacions als sol·licitants. No es comprovava l'existència de dobles pagaments. No s'investigaven les irregularitats. No es feien les correccions oportunes. No es recuperaven els imports abonats inadequadament. No es va dur una revisió ni un seguiment dels resultats de les auditories efectuades pels organismes europeus. I així podríem seguir tot fins arribar al fet inèdit que la Unió

Europea va decidir suspendre el pagament dels fons socials europeus per al programa operatiu a la regió de Balears. Això sí que és un ridícul. Per això volíem demanar-li, Sr. Conseller, què suposa per a aquesta comunitat autònoma aquesta suspensió del pagament dels fons socials europeus?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació, Cultura i Universitats.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, president. Gràcies, diputada. Vostè ha explicat alguns dels aspectes que més ens preocupen i si li he de dir que ens suposarà això, això ens suposa que la nota del 5 d'octubre d'enguany que ens ha declarat, de moment, la suspensió de pagaments intermedis del fons social podrien perillar 38 milions d'euros. Li dic que en aquests moments, a marxes forçades, la gent del SOIB, els funcionaris i els directius, treballen per superar una darrera avaluació del mes de novembre on puguem rectificar tots els temes de mancances d'organigrames clars, de deficiències quant a processos administratius, d'incorrecta gestió d'expedients, etc., a part de millorar la capacitat de justificació d'anys anteriors que ens permetria encara recaptar alguns dels fons necessaris per poder donar compliment als programes que ens agradarien de formació. Per tant, estam preocupats, però sí que hi posarem tot allò que sigui de la nostra part per tal de poder superar aquesta avaluació de novembre que ens permetria afrontar un 2012 sense aquesta espasa de Dàmocles, si em permet l'expressió, perquè parlem de 38 milions d'euros.

Gràcies.

I.7) Pregunta RGE núm. 4212/11, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures del pla de sanejament del Govern anterior en matèria de salut (rectificada per l'escrit RGE núm. 4238/11).

EL SR. PRESIDENT:

Setena pregunta RGE núm. 4212/11, rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 4238/11, relativa a mesures del Pla de sanejament del govern anterior en matèria de salut, que formula la diputada Sra. Catalina Palau i Costa del Grup Parlamentari Popular.

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera de Salut, cada setmana l'oposició ve aquí, al Parlament, a demanar-li que doni una informació més detallada sobre com afecta el pla d'austeritat d'aquest govern a l'àrea de salut. Diuen que aquest pla inclou mesures terribles i antisocials, mesures que suposaran el final del sistema sanitari públic de les Illes Balears, però resulta curiós escoltar-los, quan tothom sap que el pacte també va fer un pla de reequilibri financer, un pla elaborat abans de les eleccions autonòmiques, que va ser ocultat als ciutadans perquè era més fàcil mentir i enganyar la gent que donar males notícies.

Ara sabem que era un pla ple de retallades, un pla que diu coses com *"es evidente que dada la dimensión de la desviación del déficit es imposible realizar un ajuste del gasto sin eliminar prestaciones básicas en el ámbito de la sanidad, la educación y los servicios sociales"*. Un pla que també diu *"recortes superiores al 40%"* en despesa corrent *"en la mayoría de consellerías, recortes que afectan al sector público instrumental, sanidad y educación"*, i que, en temes de personal, preveu *"un recorte de 86 millones de euros sólo en personal docente y sanitario con congelación de plantilla, retribuciones"*, etc.

Aquest era el pla financer del pacte, el que aplicarien avui si haguessin guanyat les eleccions. Per tant, no és acceptable la hipocresia i la demagògia que ara gasten, creant alarma social i volent demostrar que ells són més sensibles que ningú, quan són ells precisament els responsables que ara tenguem aquesta situació tan crítica. Ja sabem que ara s'han de prendre mesures difícils, que la situació significa que s'han de fer unes restriccions pressupostàries, però es mantendran les prestacions bàsiques i també es pagaran els deutes amb els bancs, cosa que alguns pensen que això no s'ha de fer, tal vegada d'aquesta manera entendrem avui moltes coses.

Ens podria dir, idò, Sra. Consellera de Salut, quines són les diferències entre el Pla financer del Partit Popular i el pla financer del pacte elaborat pel Sr. Manera fa cinc mesos?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Sí, Sra. Palau, vostè ho ha explicat molt bé. El Govern del Partit Popular ha elaborat un pla que estableix un marc de rigor i austeritat al Servei balear de Salut. Es basa principalment a reduir la gran quantitat d'alts càrrecs i directrius que havia nomenat l'anterior govern, a baixar els sous als directrius d'ib-salut, a eliminar despeses innecessàries, a reduir guàrdies localitzades quan no és necessari, a reduir complements de productivitat que es rebien de manera arbitrària i sense justificació i altres mesures que, en cap cas, suposen una disminució de les prestacions sanitàries i això ho demostren els fets i ja ho comencen a demostrar i així es veurà al futur.

El pacte, però, va presentar un pla de sanejament que es basava principalment en la reducció de personal i ho feia mitjançant la no substitució, mitjançant la reducció de contractes laborals i també, com consta al Pla d'eficiència de la Direcció d'Atenció Primària, el que contemplava era *"no pagar de oficio el complemento específico a todos los médicos substitutos y extrapolar esta medida también a los fijos e interinos"*.

Com vostè ha dit, en el seu pla d'equilibri financer, el que diu és que no es podia fer sense retallar prestacions sanitàries i educatives i per això..., aquí tenim el perquè no varen saber aprovar, a part de les eleccions com ha dit el vicepresident, que estaven properes, per això no varen poder aprovar o no varen voler aprovar un pressupost per al 2011, perquè el Govern del pacte sabia que havien de fer una sèrie de retallades i no sabien fer-les sense reduir prestacions, perquè el Govern del pacte -i perquè tothom ho sàpiga- es basava en una gran mentida, perquè, com podien fer retallades i disminuir la despesa si malgastaven sense control? Com podien demanar austeritat si per exemple a GESMA tenien 23 directrius i així i tot varen malgastar en consultories 400.000 euros? I a més, a GESMA també varen autoritzar despeses per pagar màsters a directrius de quasi 300.000 euros.

Aquesta és la diferència, que el pla i el Govern del Partit Popular estan fets per servir als ciutadans. Moltes gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 4213/11, de l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pla de sanejament del govern del pacte en relació amb l'educació (rectificada per l'escrit RGE núm. 4239/11).

EL SR. PRESIDENT:

Vuitena pregunta, RGE núm. 4213/11, rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 4239/11, relativa a Pla de sanejament del Govern del pacte en relació amb l'educació, la formula la Sra. Aina Maria Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, el Consell de Política Fiscal i Financera va aprovar el Pla de sanejament econòmic i financer de Balears després que el Govern s'hagués compromès a aplicar unes mesures de reestructuració diferents a les que va presentar en el seu moment l'anterior executiu i que, al mateix temps, garantien el servei bàsic i que no implicaven tampoc una pujada d'imposts.

El Pla de sanejament econòmic i financer de Balears és un instrument bàsic per oferir credibilitat a les entitats financeres i per poder-ne obtenir crèdit, la qual cosa permetrà a la vegada efectuar un calendari de pagaments per començar a contrarestar els deutes heretats amb els proveïdors de l'Administració pública a les Illes Balears, la qual cosa constituirà un impuls econòmic per a la nostra societat en general.

Deu ser molt poc gratificant i frustrant que, pertanyent a la mateixa sintonia política, l'Administració central rebutgi no només una vegada, sinó en diverses ocasions el Pla de sanejament econòmic i financer de Balears presentat pel Pacte de Progrés i que l'actual, a la primera, hagi estat aprovat.

Ens demanam, quines diferències hi pot haver entre els plans de sanejament financer? Quina fulla de ruta diferent es marcaven en els que varen ésser rebutjats i en els que s'han aprovat ara, a l'actual govern del PP? Quina investigació i quina anàlisi de les diverses partides pressupostàries es varen realitzar per arribar a les conclusions mereixedores de rebuig de l'Executiu central i quina anàlisi ha duit a l'aprovat? En què consisteixen les diferències, respecte a l'àrea de la seva competència, amb les anteriors propostes, quan es va intentar l'aprovació en diverses ocasions per l'anterior executiu i va ser rebutjada en altres tantes ocasions?

És necessari conèixer per tant, Sr. Conseller, què aportarà a la seva àrea de competència aquest pla de sanejament i quines claus corresponen a l'aprovació per part del Govern central d'aquest pla en el que respecte a les seves àrees competencials.

És per tot això que li deman, quines diferències es contemplen entre el pla de sanejament del Govern del pacte i el pla de sanejament elaborat per l'actual govern quant a l'àrea d'educació? Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, diputada, gràcies, Sr. President. Si li hagués d'explicar en poques paraules li diria que vistes les accions contemplades en aquests plans no aprovats i vistes les accions que contemplam al pla que farem, crec que un concepte fonamental és que s'ho creuran, s'ho han cregut, ho farem.

Ho farem perquè a educació hi ha unes coses que es poden fer i unes altres que no es poden fer. No es poden deixar infants sense atendre, necessitats educatives especials sense atendre, substitucions necessàries sense atendre, centres sense direcció, transport escolar, menjadors, etc., però sí es pot fer allò que realment preveia el pacte, però que segurament ningú no tenia la confiança que faria en base al pressupost o que duia o que no va dur.

El nostre ho du, el nostre és un pressupost dur que du mesures de retard en tot allò que siguin mesures de millora, en tot el tema de política restrictiva. Política restrictiva aquí i a Andalusia, que és del PSOE és moure una forquilla de professors de secundària perquè no queda més remei que fer més feina a un país en què, si vol augmentar la seva capacitat en el sistema educatiu amb les recursos que té, tots haurem de contribuir a fer alguna cosa més i els professors de secundària dins la seva capacitat també, però nosaltres ho farem, o enviar cent assessors, que era interessant tenir-los la conselleria, però que haurem de fer més feina tots, els que som a la conselleria, per cobrir cent assessors que siguin a l'escola.

Així tantes coses que li podria enumerar, bàsicament, la mateixa filosofia, però segurament molta més credibilitat. Moltes gràcies.

I.9) Pregunta RGE núm. 4214/11, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla hidrològic de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Novena pregunta RGE núm. 4214/11, relativa a Pla hidrològic de les Illes Balears, la formula la Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gràcies, Sr. President. Aquesta tarda es veurà a la Comissió de Medi Ambient i Ordenació del Territori una proposició no de llei presentada per un dels grups de l'oposició on pretén que el Parlament insti al Ministeri de Medi Ambient, Rural i Marí per tal que elevi al Consell de Ministres l'aprovació del Pla hidrològic de les Illes Balears abans del final del seu mandat.

La idea pot semblar bona, en principi. El Partit Popular és molt conscient de la importància del Pla hidrològic com a eina d'ordenació dels recursos hídrics de les nostres illes, a més, el pla és necessari per la consecució dels objectius previstos a la directiva europea del marc de l'aigua a la qual, per cert, ja arribam tard perquè el pla hidrològic que el pacte va aprovar el febrer del 2011 a la comunitat europea l'esperaven el 2009, dos anys de retard, és clar, ara els agafen les presses perquè ho aprovi Madrid.

El fet és que el Pla hidrològic és una magnífica eina de planificació que ens permetrà, entre d'altres, fites tan importants com reduir la contaminació de l'aigua, utilitzar el recurs aigua de manera més sostenible, millorar la biodiversitat, millorar la qualitat ecològica dels ecosistemes de les aigües, etc.

Per això, el fet que el Govern de les Illes Balears acordés reclamar a l'Executiu del Sr. Zapatero la paralització del procés d'aprovació del pla pel temps mínim imprescindible no ha estat en cap moment un caprici ni tampoc no és, com volen fer veure alguns, una obscura maniobra de desfer el que el pacte va fer. No, ha estat una necessitat per poder fer bé allò que el Pacte de Progrés va fer de manera barroera.

Per això, demanem al Sr. Conseller per quins motius el Govern ha sol·licitat al Consell de Ministres la suspensió de l'aprovació definitiva del Pla hidrològic de les Illes Balears? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, president. Sra. Diputada, efectivament, el Govern va sol·licitar que, al el Consell de Ministres, no s'hi elevàs el Pla hidrològic de les Illes Balears i ho va fer per dos motius, o per un motiu sobretot i és perquè pensam que no és el Pla hidrològic que necessita la comunitat autònoma de les Illes Balears. Ho va fer perquè creim que no s'havia fet, de cap manera, formalment el que s'havia de fer. També perquè vàrem rebre tota una sèrie d'escrits de tota una sèrie d'organitzacions empresarials, d'ajuntaments, de consells, etc., on se'ns deia que no estaven en absolut d'acord amb el que reflectia el document que es va enviar a Madrid, que havia estat aprovat per urgència al Consell de Govern.

I, per què? Bé, el Consell Balear de l'Aigua que va ser el que teòricament va donar el vistiplau, tot i que és un òrgan consultiu, el varen arribar a convocar, les darreres convocatòries, les varen rebre les organitzacions dia 11 i es convocava per dia 14. Un document que, inicialment, en la primera exposició pública, constava de 117 pàgines amb 158 articles i 3 annexes, aquest document va arribar al Consell Balear de l'Aigua amb 265 pàgines, més del doble, amb 213 articles i 12 annexes i això no és..., això dels annexes no... li hem de prestar esment perquè tenen afecte normatiu importantíssim.

Als escrits d'al·legacions que ens presenten, es fa referència a totes aquestes coses. L'important d'això és que creim que és un pla molt, molt restrictiu, és un... El Pla hidrològic de les Illes Balears és fonamental, no només pensant en regadius, hem de pensar pràcticament en tot, en l'àmbit d'ajuntaments, en l'àmbit de consells, en l'àmbit dels mateixos particulars. És molt restrictiu, s'han tocat dades de taules que no ens saben explicar fins i tot els que ho varen fer el perquè les han tocat i això ens va dur al fet que, el més convenient era tornar a mirar-ho.

Vull remarcar que ho hem fet amb la total col·laboració del Ministeri de Medi Ambient, Medi Rural i Marí que de fet ha estat el que ens ho ha gestionat tot perquè puguem disposar dels terminis necessaris, en total seran uns onze mesos, per tornar fer l'exposició pública d'aquest document, que no es va fer i legalment s'havia de fer, i després també per retocar les coses que es cregui que s'han de retocar.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sra. Diputada, vol intervenir?

Pregunta núm. 10 queda ajornada.

I.11) Pregunta RGE núm. 4223/11, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a recomanacions del CES.

Passam a la pregunta núm. 11, RGE núm. 4223/11, relativa a recomanacions del CES, la formula la Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident, la setmana passada el Consell Econòmic i Social a la presentació de l'informe anual feia unes reflexions que probablement tant el Govern com l'oposició podem compartir i és que si continuen les retallades socials l'any que ve això pot provocar una minva en el nivell de benestar a les Illes Balears.

Sr. Vicepresident, a pesar que fan manifestacions en què diuen que no s'eliminen serveis o que no es rebaixen serveis en salut, en educació i en serveis socials, la realitat és la contrària i, una prèvia, seria bo que ens aclarís, ja que en resposta al diputat Sr. Diéguez, ha dit que "*haremos unos presupuestos*", per tant suposam que és que encara no els han fet, crec que el subconscient l'ha traït, primer ens aclareixi si tenim ja algun projecte de pressupost ja que no ha entrat al Parlament i la pregunta era si en aquest pressupost tendran en compte les recomanacions del Consell Econòmic i Social d'anar amb cura en les retallades socials.

Gràcies, Sr. President:

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Sra. Diputada, quan he dit *haremos* és perquè un pressupost té dues grans parts: una és l'elaboració i una altra és el compliment i l'any que ve hem de complir els pressuposts, és dur a terme, ho dic...

(*Alguns aplaudiments*)

... ho dic, perquè no sempre ha estat així.

Quant a les retallades, efectivament, els temes socials són els més sensibles, però també li vull recordar una cosa, el Consell Econòmic i Social fa una memòria que fa referència a l'any 2010, és allà on diu que els índex de pobresa ha elevat, és allà on diu que hi ha una tendència cap a les dificultats per part dels sectors més febles de la societat, fa referència al 2010.

A més a més, fa una memòria que s'ha fet durant una sèrie d'anys i, si l'agafam amb una mica de perspectiva, veim que la probabilitat de tenir pobresa, la taxa de llars amb risc de pobresa a Balears el 2007, per agafar un any, no per res, era del 15%, ara, a la darrera memòria és del 22,3%, probablement hem de canviar la manera de fer les coses... que s'ha fet fins ara.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident, crec que l'explicació ha anat de mal a pitjor i que l'hem agafat en un renunci, vostè ha dit *haremos*, la qual cosa vol dir que no han fet els pressuposts perquè si no, si es referia a l'execució hagués dit *ejecutaremos unos presupuestos*. Crec que això és prou important perquè vostè avui ho deixi aclarit aquí, al Parlament. Tampoc no s'entén que, si varen fer un Consell de Govern extraordinari dilluns i hi ha un BOIB que surt dimarts, tampoc no haguem vist publicat l'acord de Consell de Govern, però bé, supòs que això ja ho explicaran vostès.

Les manifestacions públiques però, que han fet vostès respecte a aquests presumptes pressupostos o pressupostos virtuals, que supòs que algun dia entraran a aquest parlament, de l'any 2012, com dic, les manifestacions que han fet van en contra de les decisions que ja prenen ara, que són rebaixar en serveis socials, en salut i en educació.

Avui aquí, n'hem vist exemples, en temes de substitucions de professors en educació, en salut ja han llevat les hores extres que fan determinats metges en determinades especialitats i per tant, ja han provocat una pujada en la llista d'espera i per cert, si els preocupa tant l'austeritat, només una proposta per si la volen tenir en compte, eliminin càrrecs de confiança nous que han creat, com per exemple el delegat del Govern a Formentera i un altre càrrec que estan a punt de crear, segons han anunciat, que és un delegat territorial d'Educació a Formentera, a una illa que té un institut, Sr. Vicepresident.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Sra. Diputada, miri, d'eliminar càrrecs, per favor, no ens doni lliçons, vostè sap... per favor!, vostè sap quina ha estat la tendència d'aquest govern des que va arribar, fins i tot d'abans d'arribar al Govern. Sap com s'han reduït el nombre de càrrecs, sap que el nombre de directors generals, a la meitat, sap que el nombre de consellers, a la meitat i, a partir d'aquí i en cascada pràcticament totes les institucions han quedat reduïdes en nombre de càrrecs a la meitat, exactament a la meitat. Per tant, en això, no ens doni lliçons.

Quant a pressuposts, aquests pressuposts que, efectivament són durs i efectivament són austers, efectivament, són uns pressupostos que han de permetre donar la volta a la situació perquè no prometen allò que no es pot complir i fan èmfasi -i fan èmfasi- en les polítiques socials i intenten que l'estat de benestar pugui subsistir, pugui tenir perspectiva de futur i ho han retallant allò que sigui menys necessari per adreçar-nos, justament, a allò que és més necessari, però també és un fet -també és un fet- que les polítiques econòmiques tenen resultats i el que diu el CES és que la política econòmica que es va fer en els quatre anys darrers té uns resultats dolents, dolents, perquè la probabilitat de caure en la pobresa va passar del 15 al 22%...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident.

(*Alguns aplaudiments*)

Passam a la pregunta número 12 RGE núm. 4208/11, relativa a pagament de les expropiacions per a carreteres que formula la diputada Sra. Maria Virtuts Marí i Ferrer del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

És del Sr. Gornés? Idò també l'ajornarem.

La tretzena pregunta també queda ajornada.

I.14) Pregunta RGE núm. 4219/11, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a atenció sanitària.

Passam a la catorzena pregunta RGE núm. 4219/11, relativa a atenció sanitària que formula el diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bon dia, Sr. President. Bon dia, Sra. Consellera de Salut, Família i Benestar Social. Considera vostè que el Govern, al qual pertany, prioritza l'atenció sanitària de forma adequada?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Sí.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sr. President. El darrer mes hem vist com el seu govern rectifica, el vicepresident econòmic i responsable de promoció empresarial decebia fa uns dies tota Menorca dient no al projecte del Parc BIT. Va dir que només era un edifici. Va ser tota Mallorca institucional i social, i aquest parlament que ara insten que el Govern liciti aquestes obres.

Doncs bé, dins sanitat ens trobam amb un projecte d'ampliació i reforma de l'Hospital de Manacor al qual vostè vol renunciar. Una obra necessària, demandada i desitjada. Quatre dades per veure el seu creixement: han doblat el número de recursos humans, de 500 treballadors a 1.200; han augmentat els procediments quirúrgics en un 20%; les urgències un 30%; les consultes externes un 50%; o ha passat de no tenir un hospital de dia a fer més de 6.500 tractaments l'any passat. Així doncs, no hi ha dubte de la necessitat i de la importància d'aquest projecte. Tampoc no hi ha dubte de la incidència que pot tenir damunt les condicions de feina dels professionals i sobre la qualitat d'assistència sanitària per als ciutadans. Tampoc no hi ha cap dubte del suport, des de la Fundació Hospital de Manacor, des de l'ib-salut i dels ajuntaments i ciutadans de la comarca de Llevant.

Vostè, a més, ha trobat un projecte licitat, amb pressupost i amb una adjudicació provisional feta. I vostè renuncia a la seva adjudicació, una inversió de 2 milions per any durant quatre anys per a un servei de salut que gestiona 1.300 milions d'euros.

Sra. Consellera, assumeixi aquesta proposta d'impulsar, de continuar i de creure en aquest projecte. Tothom li ho demana, fins i tot el Partit Popular de la comarca de Llevant, començant per Manacor. No renunciï, rectifiqui, és a temps d'apostar per aquest projecte d'ampliació i reforma. Els ciutadans, els professionals sanitaris i els ajuntaments de la comarca li ho agrairan.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Bé, jo crec que amb la meua primera resposta ha quedat ben clar que aquest govern sí prioritza l'assistència sanitària. I és curiós que vostè posi per exemple Manacor, és molt curiós! Vostè va reduir el pressupost de la Fundació Hospital de Manacor en més de 30 milions d'euros. Quan vàrem arribar a aquest govern, els treballadors de Manacor no tenien assegurada la seva nòmina més que fins el mes de novembre... es va haver de fer ... Ja pot riure ja! Tot li fa molta gràcia a vostè... Jo crec que no és per riure. I sobretot no és per riure perquè va ser vostè qui va consentir que el govern al qual va pertànyer no prioritzés la sanitat, va ser vostè qui va presentar per al 2010 un pressupost a la baixa en quasi un 7%, i va ser vostè qui no va presentar pressupost per al 2011 i va consentir que el Sr. Manera fes un bloqueig, amb la qual cosa

encara va reduir més el pressupost, quedant l'ib-salut amb un pressupost de 1.079 milions d'euros per al 2011. I és vostè el responsable de totes les retallades que s'han hagut de fer durant el 2011 perquè va ser vostè qui va marcar el que es podia gastar el 2011. I nosaltres hem hagut de fer tot el possible perquè els treballadors cobressin la nòmina, tant a Inca com a Manacor, nòmines que vostè no va deixar assegurades.

Estam patint ara la seva reducció de pressupost. I estam patint les conseqüències de l'endeutament incontrolat responsabilitat d'aquest govern, un endeutament que estam patint nosaltres i tots els ciutadans de les Illes Balears. Li repeteixo, els fets ho demostraran i els pressuposts que s'han presentat ho demostraran.

La sanitat i l'assistència sanitària als ciutadans és una prioritat per a aquest govern, no ho era de l'anterior, del qual vostè formava part, Sr. Exconseller.

Gràcies.

(*Aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

I.15) Pregunta RGE núm. 4210/11, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dades financeres facilitades per l'anterior govern (rectificada per l'escrit RGE núm. 4237/11).

Pregunta número 15 RGE núm. 4210/11, rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 4237/11, relativa a dades financeres facilitades per l'anterior govern, que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Vicepresident, primer de tot enhorabona per la seva feina gens fàcil d'aquests darrers quatre mesos i enhorabona per l'aprovació del projecte de pressupost.

Precisament en el punt de partida d'aquests darrers quatre mesos em vull referir. Vostè partia, en teoria, d'unes dades financeres i pressupostàries que el Govern en funcions va fer públiques dia 15 de juny en el darrer Consell de Govern. Es va fer públic que el nou Govern tendria 700 milions d'euros per disposar i que, a més, s'havia arribat a un acord amb les entitats financeres perquè de forma immediata es disposés de 150 milions d'euros.

La realitat, però, va ser una altra. No hi havia 700 milions d'euros per disposar, ni tan sols hi havia cap paper o cap oferta indicativa de cap entitat financera entorn al crèdit de 150 milions d'euros, ni tan sols parcialment. No hi havia res. Com tampoc no hi havia cap procés en marxa d'elaboració del pressupost del 2012, com així ho marca la Llei de finances, i ja no parlem, evidentment, del pressupost del 2011.

Davant d'aquest engany col·lectiu, hem intentat sense èxit que l'anterior responsable ens aclarís i donàs informació per donar llum sobre aquests fets. No ho ha volgut fer i això jo crec que és l'evidència més clara que tenen coses a amagar. Diu que ja no està en política per venir aquí a donar la cara, però cada setmana fa articles periodístics o fa declaracions criticant l'actual govern. Per tant, l'excusa no està gens clara, Sr. Vicepresident.

A vostè li varen dir una cosa i la realitat ha estat una altra i a vostè li toca pagar aquesta festa d'aquesta massa hereditària plena de deutes. Volem saber, Sr. Vicepresident, quines mesures ha posat vostè en marxa després de comprovar que les dades financeres fetes públiques el mes de juny no es corresponen amb la realitat?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, efectivament, la situació que vàrem heretar era una situació molt complicada, i molt complicada no només perquè els números ho eren, hem de recordar que es va publicar que el dèficit a 30 de juny era del 2,1, quan el que estava autoritzat era de l'1,3. I això si es fa una simple projecció cap a finals d'any, es pot multiplicar per 2; 2,1 multiplicat per 2 és 4,2 de dèficit, 4,2 de dèficit! Tothom sap que és absolutament insostenible i tothom sap que no podíem funcionar de cap manera.

I això era fruit d'una determinada política, una determinada política que es negava a reconèixer la realitat. Sabem que es va dir una i una altra vegada que la crisi era un alentiment econòmic, que no era res més que un constipat que passava de forma ràpida. Tot allò ens va dur a una situació tremenda, tremenda, que d'alguna manera es va intentar tancar fent promeses de 150 milions d'euros en banca, o coses per l'estil, que efectivament no hi eren perquè no hi podien ser. Un govern que surt té difícil negociar amb els bancs, perquè quan es negocia un préstec ha de ser un projecte de futur, no un projecte de passat i sobretot un projecte que estava caducat i que, a més a més, no tenia el llum suficient, conseqüència de la no aprovació dels pressuposts, no tenia un full de ruta clar. També és cert que el conseller d'Economia feia unes declaracions als diaris que no estaven en la mateixa línia que l'acció de govern. Això també és cert. I això generava encara un distorsió de la realitat més important.

A partir d'aquí, el que hem intentat fer és una política racional, una política de posar en ordre allò que no ho estava, una política que comença amb una contenció de la despesa, que comença mirant partida per partida tot el que és racionalitzable, el que es pot reduir per poder-ho reduir, per reconduir la situació perquè al final no sigui un dèficit del 4,2, que seria insostenible per poder generar la confiança suficient com perquè tots els creditors puguin continuar subministrant els seus productes i els seus materials al Govern, tots, per poder continuar duent a terme una política social, perquè es pugui seguir duent a terme una política sanitària, una política educativa i una política d'ajuda als més desfavorits, i no perquè tot esclati que si fos Grècia, que era el camí a què estàvem abocats.

Això evidentment no és una feina d'un dia, ni de dos...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies.

I.16) Pregunta RGE núm. 4216/11, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a expropiacions pendents de pagament com a conseqüència del conveni ferroviari.

Passam a la setzena pregunta RGE núm. 4216/11, relativa a expropiacions pendents de pagament, com a conseqüència del conveni ferroviari, que formula el diputat Sr. Carlos Veramendi i Mestre del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias. Octubre de 2008, firma del convenio ferroviario por una supuesta cuantía de 443,75 millones de euros, que cuando lo firmaron lo calificaron de histórico. Creemos que lo histórico será por los problemas históricos que nos va a traer este convenio. La triste realidad es que con gobiernos socialistas en Madrid y aquí, sólo llegaron 43 millones de euros. Por tanto, en cuatro años sólo vino el 9,6% del total del convenio. Es más, ni han llegado los 14,5 del presente año 2011. Nuevamente lamentable. El Gobierno socialista, Madrid, les ignoró, debe ser el peso que tienen o cualquier otra circunstancia. Y no hicieron nada, absolutamente nada. Lo único, una carta en un castellano muy suave del Sr. Vicens al ministro, agotada la legislatura, nada más; incluso el Sr. Manera ante el negro panorama se quitó de enmedio y se desentendió del tema. Veo que la colaboración cuando había problemas, todos fuera. No hicieron nada porque, claro, estaban gobernando y no es lo mismo gobernar que hacer oposición, y así de paso no molestaban a Madrid. En otro momento ya hablaremos de lo que gastaron.

Es lamentable como dejaron el entorno donde ejecutaban la linea de Artà. Un desastre de difícil reparación, del impacto paisajístico que tanto hablan aquí y en muchos sitios, ahí callados, ahí no hay fotos, ahí no van ustedes a hacerse la foto, no. Importante el gran número de expropiaciones con ocupación y sin pagar y la lógica intranquilidad de los afectados. Queremos agradecer públicamente al Sr. Conseller su reunión con los alcaldes afectados y que no hicieron otros.

Por eso la pregunta es, ¿cuántas expropiaciones pendientes de pago hay a consecuencia del convenio ferroviario al inicio de esta legislatura?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Ordenació del Territori i Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, efectivament cada pic que feim referència al famós conveni ferroviari no és més que per trobar dificultats una rere l'altra. En aquest cas les expropiacions que s'han de pagar van relacionades en dos blocs diferents: un, el que fa referència a la línia ferroviària en si, Manacor-Artà; i un altre, la supressió de passos a nivell.

La línia ferroviària de Manacor-Artà consta de tota una sèrie d'expedients d'expropiació que afecten 771 finques -ho tornaré a repetir perquè pareixen poques-, 771 finques. Si ho hagués fet segons qui el crit, com ha dit vostè, hagués arribat al cel. Finques que pertanyen a diferents municipis: Manacor, Sant Llorenç, Son Servera i Artà. Recordem que el projecte respecta tot el traçat en planta de l'antic recorregut, però amplia la plataforma de dos metres i mig que tenia fins a 6 metres.

A més a més, això implica que s'han ampliat considerablement els talussos envaint terrenys privats que s'han d'expropiar. A més, s'ha d'aplicar la Llei ferroviària que estableix una franja de 8 metres des del peu del talús a cada banda, com a zona de domini públic ferroviari, i això al llarg de 30 quilòmetres.

És a dir, tenim una superfície afectada de 58 hectàrees, per molt manco s'han fet crits al cel en aquesta comunitat anteriorment, tot depenent de qui ho ha fet o de qui ho ha deixat de fer, 580.000 metres quadrats. El càlcul i el preu just de les expropiacions és d'un total de 5.533.751,90 euros, dels quals es va fer el dipòsit previ del 75% d'aquest import, així, ens resten pendents d'abonament 1.383.437,98. L'import pendent de pagament de les expropiacions relacionades amb passos a nivell és d'un total de 864.620 euros.

En definitiva, en total ens queden per pagar 2.248.058 euros en expropiacions, euros que evidentment no tenim ni ens varen deixar. És a dir, que només figuren damunt els papers, però que a l'hora de la veritat dins el bossot no hi són. També ho haurem de pagar, ja veurem com.

La qüestió és que efectivament també...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Vol intervenir, Sr. Diputat? Diu que no.

1.17) Pregunta RGE núm. 4207/11, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a model econòmic del Govern de les Illes Balears.

Pregunta número 17 RGE núm. 4207/11, relativa a model econòmic del Govern de les Illes Balears, que formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. Sr. President, de moment el model econòmic del seu govern, el que ha transcendit fins ara, és a dir, la seva fórmula per crear riquesa i ocupació, ha estat la d'urbanitzacions a la costa, prenent desclassificar 1.500 hectàrees protegides, ha estat recuperar projectes de parcs temàtics, tornar enrere el Pla Hidrològic, cosa que permetria, per cert, urbanitzar a zones humides, i altres projectes urbanístics que jo com a mínim qualificaria de dubtosos, com per exemple l'anunciat en el seu moment, un projecte privat anunciat a Canyamel. En definitiva, tornar al model del ciment de sempre de governs anteriors del Partit Popular dels senyors Matas i Cañellas.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Barceló. No he entès la pregunta perquè no ha formulat cap pregunta. En qualsevol dels casos contestaré el que està escrit, no el que vostè em demana.

Miri, jo vaig dir el dia del debat d'investidura que haurien de canviar l'estereotip que vostès tenien del Partit Popular i l'haurien de canviar perquè sabíem i volíem fer un altre model econòmic. I setmana rere setmana vostès s'omplen la boca que el Partit Popular no és el partit o el govern que defensa els serveis socials i que només és el model del ciment.

Li torn a repetir, canviï de cançó perquè aquesta cançó amb aquest Partit Popular i amb aquest govern està passada de moda.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies. Efectivament record les seves paraules de canviar d'estereotip, però el que vostès presenten en aquest moment no fa referència ni a recerca, ni a innovació, ni a un nou model econòmic, nou model, per cert, que el president del Cercle d'Economia deia que estàvem davant d'una oportunitat a principi de la crisi, per reduir el pes del sector immobiliari i fomentar la modernització del sector turístic i les activitats innovadores; o la Cambra de Comerç deia que les principals mesures que s'havien de fer era respecte del medi ambient i la formació.

I resulta que la passada legislatura, quan vostè es feia la foto de les desclassificacions del Pla territorial, de l'eliminació dels *pelotazos* urbanístics de les àrees de reconversió territorial, pareix que estaven negociant d'amagat requalificacions que poguessin permetre parcs temàtics. Ha sortit una informació en aquest sentit i jo li demanaria que aclarís o desmentís la realitat d'aquesta situació.

Vostès han dit que el seu és un govern que vol donar confiança i el que fan és dilluns presentar a premsa uns teòrics pressuposts improvisats, una setmana després d'haver declarat que no els presentaven. I la seva fórmula de reactivació econòmica són projectes urbanístics privats. Aquesta és la realitat. I, això sí, reinterpretar la seguretat jurídica com a barra lliure per als urbanitzadors.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Barceló, és evident que tenim un altre model, sense cap dubte, un model que no es basa en la pancarta, ni en la demagògia ni el fet de sortir perquè no tenen altra possibilitat de sortir si no és en fotos com aquesta.

Miri, el nostre model se basa en dos pilars que són els que no hi ha al seu model. Reducció de la despesa, no sé si els sona, i austeritat, per una banda. I segona, impulsar la iniciativa privada, impulsar una iniciativa privada que és la que no existia durant l'anterior legislatura, que és la que vostès varen allunyar amb un concepte que es diu inseguretat jurídica, un concepte

que fa que avui tots els ciutadans de les Illes Balears tinguem unes possibles indemnitzacions de quasi 1.000 milions d'euros.

Però és que aquest concepte d'iniciativa privada és el concepte que avui necessita aquesta comunitat, un concepte basat no en el que vostès tornen a dir estereotipadament, que quan governa el Partit Popular és un xec en blanc per als promotors, en absolut; això és el que a vostè li agradaria per continuar fent aquesta contínua tirallonga de cançons del passat. Nosaltres aprovam i aprovarem allò que estigui conforme a normativa i conforme a llei, i nosaltres el que sí que farem i feim és donar seguretat jurídica, i el que sí que volem és que els emprenedors i els empresaris que sí tinguin propostes dins la normativa tinguin l'oportunitat de generar llocs de feina i sobretot de generar riquesa. Aquest és el model, és el model que ens varem comprometre a posar en marxa en un futur, no és un model d'estereotips, és el model que ha donat la majoria a aquest nou govern.

(Aplaudiments)

I.18) Pregunta RGE núm. 4289/11, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a si creu el president del Govern que dona confiança als ciutadans la forma que ha seguit el Govern de les Illes Balears per a la presentació del pressupost 2012.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 18, RGE núm. 4289/11, presentada en substitució de la RGE núm. 4218/11, relativa a si creu el president del Govern que dona confiança als ciutadans la forma que ha seguit el Govern de les Illes Balears per a la presentació del pressupost 2012, que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista.

Té la paraula, Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. President del Govern, convindrà amb mi, com hem dit des del principi el Grup Parlamentari Socialista, que en uns moments de situació econòmica complicada com la que vivim, al Govern li pertoca donar confiança. Seria desitjable que donàs confiança als ciutadans d'aquesta terra, però vostès des del principi han fet el contrari, han creat alarmisme. Això ha aconseguit que no tinguin encara un crèdit, que no puguin pagar els proveïdors, han enganat els proveïdors; a més darrerament els diuen que tendran un pagament un calendari de pagaments i encara no el tenim.

I allò del serial del pressupost 2012 ja..., en fi, ja no tenc paraules per descriure-ho; primer decideixen no fer-lo, fan fer una roda de premsa al vicepresident econòmic, després decideixen fer-lo, ara no sabem què han aprovat dilluns. El que sí sabem, Sr. Bauzá, és que facin el que facin amb el pressupost 2012, a vostè que li agrada tant la seguretat jurídica, estan incomplint ja dues lleis d'aquesta comunitat autònoma.

Per tant li deman si creu vostè que genera confiança incomplir la legalitat vigent sobre el pressupost 2012.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Armengol. Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sra. Armengol. Miri, nosaltres varem esperar al darrer minut per una senzilla raó, perquè esperàvem tenir la informació del mateix govern, un govern, un govern central, que encara no ha aprovat els pressuposts i que sí que ha fet un pas endavant perquè no es volia aprovar, govern del Sr. Zapatero, govern del Sr. Rubalcaba.

(Petit aldarull a la sala)

Esperàvem que es pogués produir un consell de política fiscal i financera que no s'ha produït, varem esperar al darrer minut, però sí que nosaltres varem presentar i hem presentat uns pressuposts, uns pressuposts que estaran aprovats i en marxa dia 1 de gener del 2012.

Però el que em preocupa és el que vostè diu, i em preocupa perquè jo cada dia des de fa un parell de mesos reb proveïdors que tenien una frase dita: "No et preocupis, que ja et pagaré", i aquesta frase la va dir el seu govern.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Ja basta de dir mentides, Sr. President del Govern. La setmana passada vostè...

(Remor de veus)

Ja basta, ja basta, ja començam a estar cansats. Sí, i tant!, i tant que ja basta, ja comença a ser hora que assumeixi la seva responsabilitat.

La setmana passada va dir que entrarien en temps i forma els pressuposts 2012. En temps i forma és complir la legalitat. La Llei de finances, estudiï-se-la, estudiïn-se-la. Abans de dia 30 d'octubre han estar registrats en el Parlament i no hi ha estan, per tant ja estan incomplint la Llei de finances. I també incompleixen la Llei de bon govern, que diu que ja haurien de tenir penjat a la pàgina web el pressupost d'inversions perquè els ciutadans poguessin participar. Per tant vostè ja incompleix la legalitat vigent.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Quant a la informació no digui més coses que no són certes; la tenen des del mes de juliol, i per això han fet el pla de sanejament i han fet el pressupost. Per cert, tenen un bon..., podrien tenir, podríem tenir un bon pressupost gràcies a un bon sistema de finançament autonòmic, negociat la passada legislatura, que els permet més de 450 milions d'euros d'ingressos. I, Sr. Bauzá, li vull deixar clara la posició: no és assumible retall social com el que preveuen en el seu pressupost amb 450 milions més d'ingressos que tenen vostès gràcies a l'herència rebuda d'una bona negociació entre el Govern de les Illes Balears...

(Remor de veus)

...i el Govern de l'Estat.

(Aldarull a la sala)

La seva decisió política..., la seva...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor..., per favor...

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

...la seva decisió política és que l'any que ve volen dedicar els doblers a pagar els bancs, a tenir-ho bé amb els bancs i no amb els ciutadans. La nostra decisió política...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

...és que primer és l'estat del benestar. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Armengol, gràcies per deixar-nos l'herència de 4.600 milions d'euros de deute, moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

Moltíssimes gràcies. Això sí que és una herència.

El mateix partit..., és que és curiós que el mateix partit que ens ha ficat en aquest embolic, el mateix partit que va fer els pressuposts més expansius de la història en temps de crisi... Em sap greu que no els agradi escoltar el que estic dient...

(Remor de veus)

El mateix partit que no reconeixia la crisi i que després...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

...en temps de crisi, no va voler, perquè ja dubtam si podien, no va voler aprovar uns pressuposts perquè sabia el que implicava. Que siguin vostès els que ens donin lliçons de com gestionar uns pressuposts, que siguin vostès...! Mirin, no estan capacitats per donar lliçons, no estan capacitats per donar lliçons per una senzilla raó...

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor...

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

...perquè tots sabem com han actuat, i perquè tots sabem la responsabilitat que tenen vostès, i que tots i cada un dels nostres ciutadans, tots i cada un dels nostres ciutadans pagaran cada dia 2 milions d'euros com a conseqüència que tenim el deute més alt generat a la història de la nostra democràcia, i aquests 2 milions d'euros, aquests 2 milions d'euros, han estat vostès els que ho han dit.

Mirin, si nosaltres..., vostès ens demanaven que fóssim responsables i que presentàssim uns pressuposts. Ara que els hem presentat no els va bé. Ja els agradaria que no els aprovàssim, per seguir inventant amb aquesta demagogia. Dia 1 de gener de 2012 aquest govern i aquesta comunitat tendran pressupost, el que no varen fer vostès perquè ni volien ni els interessava.

Moltes gràcies, i gràcies pel deute!

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. President. Una vegada arribats els senyors i les senyores diputats i diputades de Menorca, començam amb les seves preguntes, que havien quedat posposades.

I.2) Pregunta RGE núm. 4206/11, de l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a política del Govern en l'etapa de 0-3 d'educació infantil.

Pregunta número 2, RGE núm. 4206/11, relativa a política del Govern en l'etapa 0-3 d'educació infantil, que formula el diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, com vostè sap l'atenció dels fillets de 0 a 3 anys va néixer com una solució necessària per donar resposta a la incorporació de la dona al món laboral, i amb la finalitat de possibilitar la conciliació de la vida laboral i familiar. Però avui 0-3 és molt més que açò, és molt més que un espai per guardar infants; és un espai i un temps educatiu clau, fonamental, determinant per al bon desenvolupament d'aquests infants. Segons els experts, durant aquesta etapa de la vida es construeix allò que segurament és més decisiu i vertebrador en la personalitat, la intel·ligència emocional, allò que facilita l'autogestió, la voluntat de superació, la capacitat d'esforçar-se, l'empatia, en definitiva, tot allò que té a veure, molt, moltíssim, amb el mal qualificat fracàs escolar.

És cert que 0-3 no és una etapa obligatòria, no és una etapa gratuïta, però no és menys cert que les societats modernes han apostat per enfortir i facilitar l'accés a l'escolarització durant aquesta etapa. Aquesta comunitat també va fer aquesta aposta i durant aquests anys va posar les bases per una educació infantil de qualitat, va crear la Xarxa d'escoles públiques de les Illes Balears i l'Institut d'Educació de la primera infància, als quals es van integrar, per cert, tots els consells insulars i pràcticament tots els ajuntaments d'aquesta comunitat autònoma.

És per açò que li deman per les aportacions del 2010 a la convocatòria del 2011 respecte dels ajuts a aquestes escoles infantils, i lògicament per quina serà la política del Govern de les Illes respecte d'aquesta etapa educativa d'educació infantil. Li ho deman per la seguretat jurídica, però li ho deman també per la seguretat educativa dels infants d'aquesta terra.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. President. Efectivament vostè ha enumerat tota una sèrie de característiques importants dins la formació dels infants, i una d'elles és l'etapa 0-3. És evident que el model 0-3 que vostè compareix i que jo en part compartesc té uns punts comuns i alguns altres que no tant.

És ver que és fonamental en el desenvolupament, des de les xarxes neuronals que vostè deia a capacitats emocionals i cognitives, el 0-3, però és ver que entre tots hauré de fer un 0-3 adaptat a la realitat que tenim. Per tant en primer lloc li diré que sí, aquesta conselleria continuarà treballant amb el Pla Educa 3 que va posar en marxa l'administració central en el pla 2008-2012; però també és ver que farem alguna cosa respecte del decret més restrictiu que va fer aquesta comunitat que el mateix que va fer el ministeri i que, per cert, exigeixen el conveni de cofinançament, que ha creat problemes de fer una 0-3 més cara, que ha creat problemes als ajuntaments, a tots; pot demanar als batles de tots els colors polítics l'opinió que tenen respecte d'una competència no pròpia, que legisla Madrid, que aquí hem de treure un decret més restrictiu que el del 91, que mai no ha estat complert, el famós 1004/91, que és el que avui en dia exigeix el ministeri i que aquí varem estrènyer, que varem fer de més difícil compliment, amb la qual cosa aconseguirem dues coses, també: una, que un bon grapat d'escoles d'iniciativa privada però de reconegut prestigi tenen dificultats avui per poder ser homologades. Farem feina en això, perquè havíem arribat a uns acords per tal de no deixar centenars i milers d'al·lots fora d'escoles reconegudes, i homologades, si pot ser, perquè si no tendrem un problema social que fa 20 anys que no hem resolt. I, l'altra, solucionar forats que ens hem trobat de 2010 i 2011, que ho intentaré amb totes les forces en el pressupost 2012, però que ja el conseller anterior, el Sr. Llinàs, ja va tenir problemes amb allò que podia pressupostar i pagar el 2010 i respecte del que podia pagar el 2011.

Treballarem per fer arribar això, perquè són compromisos amb entitats locals que, una vegada més, estan exercint competències que no els són pròpies, per la qual cosa li asseguro que continuarem treballant en aquesta etapa. La trobo fonamental però, quant a model, sí que crec que no hem desenvolupat aquell model que hauríem d'haver fet.

Acab dient-li que hi ha una inseguretat jurídica importantíssima quan es va reconèixer que el 0-3 era educatiu, i curiosament és l'única etapa en què l'Estat no va posar les bases de com...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Em sap molt de greu, perquè era molt interessant, segurament, per al Sr. Martí el que anava a dir, però se li ha acabat el temps.

Sr. Diputat, té la paraula.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies. Entre tots, efectivament, hem de fer 0-3, estam d'acord que 0-3 és una etapa educativa. I també estarem d'acord, efectivament, que els batles, els municipis, estan preocupats pel manteniment d'aquesta oferta educativa. Ells aporten -jo li ho vull recordar- entre el 34 i el 40% -balla molt però és així-, i el Govern de les Illes aporta en molts casos un percentatge que no arriba al 10%; aquest 10% així i tot és fonamental per a la continuïtat de moltes d'aquestes escoles municipals, perquè si no algú ho haurà de pagar. Els ajuntaments ja han dit que no poden incrementar més el cost, l'aportació, i aleshores les famílies són les darreres que podrien, en tot cas, aportar.

Aportar què? En aquest moment paguen entre 150 i 250 euros mensuals per l'escolarització del seu infant. És evident que incrementar...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

...aquest cost voldrà dir acabar amb l'educació infantil.

I.4) Pregunta RGE núm. 4220/11, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a deixar sense efecte resolucions.

EL SR. PRESIDENT:

La pregunta número 4, RGE núm. 4220/11, decau.

I.10) Pregunta RGE núm. 4215/11, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a criteris de nomenament dels membres del Consell d'Administració de Ports de les Illes Balears.

Passam a la pregunta número 10, RGE núm. 4215/11, relativa a criteris de nomenament dels membres del Consell d'Administració de Ports de les Illes Balears, que formula la diputada Sra. Maria Assumpció Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, correspon al Govern de les Illes Balears impulsar, ordenar i dirigir la gestió dels ports, i també totes aquelles instal·lacions nàutiques que són competència de la comunitat autònoma. Entre les mesures i iniciatives que ja ha duit a terme el nou govern volem referir-nos avui a la nova composició del Consell d'Administració de Ports de les Illes Balears.

De manera immediata, sense retards, i gràcies a la decidida acció de govern ja comptam amb un nou consell d'administració, que té la responsabilitat de gestionar un total de 41 ports i instal·lacions nàutiques en aquestes illes, i que ens consta que ja ha celebrat dues sessions amb tots els seus

membres. És, per tant, el moment de conèixer en seu parlamentària quins han estat els criteris que ha aplicat la Conselleria de Turisme per renovar i donar un nou impuls a aquest òrgan d'administració.

I com a diputada menorquina vull fer referència a l'acord aprovat pel Ple de l'Ajuntament de Mercadal el passat dia 28 de setembre, que va demanar la participació d'aquesta institució municipal en el Consell d'Administració de Ports. Sr. Conseller, per què s'han incorporat els ajuntaments de Ciutadella de Menorca i Sant Antoni d'Eivissa, i en canvi no hi està representat, per exemple, l'Ajuntament de Mercadal?

Finalment també volem saber, ja que ho consideram fonamental, el paper que exerceixen en aquest consell d'administració els agents del sector privat, les empreses del sector nàutic i també els consells insulars. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme i Esports.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Diputada, los criterios que se han seguido para conformar el Consejo de Administración y el Consejo Asesor, también, han sido triples: en primer lugar, el criterio legal; el artículo 28.2 de la Ley 10/2005, de puertos de las Islas Baleares establece unos criterios que son unos miembros natos: el presidente, el vicepresidente y el director gerente, que son el conseller, el director general y el director gerente. Y luego, por otro lado, establece un número que va de entre 12 y 18 miembros, que es una excepción a la Ley 7/2010, del sector público instrumental, que establece un número concreto que es un número de 13; como es una ley específica se puede excepcionar y podemos nombrar entre 12 i 18. Este es el criterio legal.

Luego está el criterio de la entrada del sector privado, que es una cuestión totalmente novedosa, inédita hasta estos momentos, y creo que va a dar importantes frutos en el futuro, y de esta manera han entrado APEAM, ASMEN, ANADE y la Asociación de Clubs náuticos de las Islas Baleares.

Y luego el tercero es el criterio municipalista. Ahí es donde entramos más en la materia que le preocupa. Al margen de que los municipios tienen su representación lógica a través de los consells insulars, que están representados en el Consejo de Administración de Ports, pues también es cierto que hay dos municipios, que han sido Ciutadella y Sant Antoni, que han podido entrar como municipios en si dentro del Consejo de Administración, pero es que son los únicos que realmente reúnen tres requisitos, a diferencia del resto de municipios de las Islas Baleares, que los demás no tienen, que son, bueno, en primer lugar que son puertos que no son de interés general, que eso sí que lo tienen otros muchos; son puertos que precisan de unas obras que se van a realizar de instalación de unos duques de alba para poder llevar a cabo el tráfico de cruceros, el turismo de cruceros; y, por otro lado, son puertos que son los únicos que tienen tráfico de mercancía y de personas en líneas regulares. Entonces estas tres características sólo recaen en estos dos municipios y por esto se han incorporado al Consejo

de Administración de Puertos, con independencia de que el resto de municipios con instalaciones de gestión directa van a estar en el Consejo Asesor de Puertos y con independencia también, como digo, de su representación vía los consells insulars. Muchas gracias.

I.12) Pregunta RGE núm. 4208/11, de l'Hble. Diputada Sra. María Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pagament de les expropiacions per carreteres.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 12, RGE núm. 4208/11, relativa a pagament de les expropiacions per a carreteres, que formula la diputada Sra. Maria Virtuts Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, una de les funcions més clares de qualsevol administració pública és precisament dur a terme els equipaments i les infraestructures que permeten el desenvolupament del seu territori. Ja és molt antic que precisament per poder complir amb aquest objectiu la llei va facultar les administracions públiques per poder, en casos d'interès general, expropiar els particulars per poder complir aquests objectius, només, lògicament, exigint la compensació a aquests expropiats.

Aquests principis generals que tothom crec que té clar, moltes vegades xoquen amb la realitat, i una expropiació pagada tard és una expropiació mal feta. Per això li volem dir, volem saber si a dia d'avui realment els ciutadans de les Illes Balears poden entendre que aquelles expropiacions que han tengut per tenir unes millors infraestructures tots s'han vist compensades des de l'Administració de la comunitat autònoma amb el pagament d'aquestes justes compensacions. Sabem que la legislatura 2003-2007 vàrem deixar pagades la immensa majoria, al voltant del 70%, de les expropiacions efectuades amb motiu de les obres dutes a terme a les diferents illes a les nostres carreteres per millorar la nostra xarxa viària, sobretot en matèria de seguretat, però volem saber què ha passat durant la legislatura passada i quin és l'estat en què ens hem trobat ara.

Per diferents motius. En primer lloc, perquè evidentment estam parlant d'una cosa que afecta directament l'economia i és un dret dels ciutadans; però, en segon lloc, perquè en la immensa majoria dels casos aquests acords es varen firmar per mutu acord i, per tant, pensam que estarem generant uns importants interessos en el supòsit que vostè ens confirmi que malauradament encara hi ha gent que a dia d'avui, maldament tenir fixada clarament, fins i tot haver firmat convenis amb la comunitat autònoma, a dia d'avui continua sense pagar. Quin és l'estat de la qüestió, Sr. Conseller? Som morosos també per al tema d'expropiacions, com hem vist en el tema de mobilitat, o els ciutadans poden entendre que han complert amb les obligacions legals, que a alguns pareix que només els preocupa quan no els afecta a ells? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Administracions Públiques.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, li he de dir que sí, que li don la raó en algunes de les reflexions que ha fet vostè avui aquí. I li he de dir també que per a enguany, malauradament, no hi ha doblers per pagar res d'aquesta partida. I li vull recordar també que l'anterior govern en els dos darrers anys no va pagar absolutament ni un sol euro del pressupost presumptament per tal de satisfer aquestes demandes.

L'estimació a la baixa que està fent la Conselleria d'Administracions Públiques, i dic a la baixa perquè ja hi ha alguns expedients que encara falta el dictamen del Jurat sobre els imports definitius, és d'uns 31 milions d'euros, exactament 31.637.235 d'euros, i el més preocupant és que d'aquesta quantitat, més de 7 milions d'euros corresponen a interessos de demora.

En altres paraules, si s'haguessin pagat les expropiacions en temps i forma en els dos darrers anys, ara no hi hauria aquesta partida, aquest volum d'interessos a pagar i aquesta injustícia que ha esmentat vostè no s'hauria produït.

Li vull recordar que per illes aquest deute a Mallorca és especialment gran, són 17,5 milions d'euros que no s'han pagat, a Menorca és de 2,5 milions i a Eivissa estan pendants envoltant d'11,5 milions d'euros, que també és una partida important, i que la nostra intenció és elaborar un calendari de pagaments dins l'any que ve amb els nous pressuposts, tot i que ja li avanç que serà difícil que dins l'any que ve puguem satisfer aquestes quantitats, perquè són molt nombroses i, com sap vostè, som davant uns pressuposts que no podran atendre totes aquestes necessitats. Però el nostre compromís és elaborar un calendari per anar començant a pagar dins l'any que ve ja.

Gràcies.

I.13) Pregunta RGE núm. 4217/11, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a programa policia tutor.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta núm. 13 i darrera d'aquest plenari, RGE núm. 4217/11, relativa a programa policia tutor que formula el diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller d'Administracions Públiques, ben arribat aquí al Parlament de les Illes Balears.

Volem fer aquesta pregunta perquè consideram que és important, no només perquè ho consideri així el nostre grup parlamentari, era una prioritat dins el nostre programa electoral, sinó perquè, a més, consideram que fa una tasca i una labor social absolutament necessària dins els municipis, dins l'àmbit escolar, l'àmbit educatiu i per tant creim que efectivament és una mesura que s'ha de reforçar. Un policia que actua, la unitat en la qual actua està formada per un policia local i que es fa més que necessari davant els diferents canvis socials, el fort creixement poblacional, creixement de la immigració i aquelles situacions de conflicte específiques que es produeixen a la nostra societat amb una gent més vulnerable, per dir-ho d'aquesta manera, com seria la població juvenil o els menors. Per això consideram que és ben necessària aquesta figura, que és una figura de proximitat, una figura més de tractar d'una manera més directa amb el jove, no fent ús dels mètodes clàssics de la policia local, ja que amb aquest col·lectiu fracassarien.

Així doncs, consideram que és necessari que s'apliquin normes de protecció, normes preventives, més que coercitives i de coacció, com fa aquesta policia tutor, basant-se en la proximitat, intermediació i procurant conèixer els joves de cada municipi per tal de detectar aquelles situacions de conflicte i per transmetre els valors que necessiten, valors de convivència, solidaritat i tolerància.

Per això, Sr. Conseller, li demanam quines perspectives té la Conselleria d'Administracions Públiques sobre el futur programa de policia tutor a les Illes Balears, donada aquesta gran importància? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Administracions Públiques.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, la nostra intenció no és altra que la de mantenir i impulsar en tots els seus vessants aquest programa que, segons les nostres previsions, el 2013 arribarà al cent per cent dels municipis de Balears on s'imparteix educació secundària.

Crec, i l'equip de la conselleria ho creu així, que la prevenció és una acció molt important en aquest vessant purament educatiu i, com s'ha demostrat de les diferents memòries dels darrers anys, allà on s'implanta el policia tutor la conflictivitat dins l'entorn dels instituts davalla moltíssim. Per tant, crec que s'ha d'impulsar especialment aquesta acció preventiva.

Ja a finals de curs de l'any passat, a l'inici d'enguany, perdó, la figura del policia tutor estava implantada a 47 ajuntaments a les nostres illes, 13 més que a l'inici del curs anterior. A més, en aquells municipis on no hi ha un institut d'educació secundària seguirem impulsant la figura del policia de referència, que és un agent de la policia local especialitzat en actuació amb menors, amb la formació necessària evidentment per actuar en aquest sentit i amb els recursos per tal de desenvolupar aquesta feina.

I per fer-ho possible seguirem apostant, com no pot ser d'una altra manera, amb la coordinació que ha de dur a terme l'Institut de Seguretat Pública de les Illes Balears i a través també de l'EBAP, amb els cursos de formació contínua que volem desenvolupar en aquest sentit.

Per tant, ho considerem un eix estratègic on volem seguir treballant, perquè l'experiència acumulada ens demostra que és efectiu i per tant volem apostar en aquest sentit. Gràcies.

II. Interpel·lació RGE núm. 1885/11, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en mobilitat.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació, passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la interpel·lació RGE núm. 1885/11, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general de mobilitat. En nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Bonet.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori avui l'interpel·lam com a conseller de mobilitat, que també ho és, sobre la política de mobilitat que impulsa el seu govern.

Vagi per endavant que pensam que li oferim una oportunitat d'explicar en seu parlamentària el rumb que pensen seguir, les polítiques que volen impulsar, el pla que tenen, en definitiva, per al transport públic en aquesta comunitat autònoma. En particular, ens haurem de referir a la gestió que fan del tren, del serveis ferroviaris, un mitjà en el qual tenc la impressió que vostès no hi creuen, no hi tenen confiança en el tren com a mitjà de transport públic alternatiu. I crec que els fets dels darrers mesos avalen aquesta impressió, com tendrem oportunitat de comentar.

Cal recordar que la recuperació de línies de ferrocarril la va impulsar decididament el primer pacte de progrés, el 2003 el tren arribà novament a Manacor i aquesta va ser una fita històrica, i em permetran que tenguí unes paraules de record i reconeixement pel conseller que va tenir un paper decisiu en aquesta fita, el Sr. Francesc Quetglas.

Amb el retorn del PP al Govern, si bé és cert que va ser crític amb el tren de Manacor, es va decidir seguir amb l'impuls del transport públic i el 2006 s'aprovà el Pla director sectorial de transports, en el qual es preveïen diverses actuacions i entre elles, per cert, la reobertura de la secció de tren de Manacor a Artà, amb extensions fins a Cala Millor i a Cala Rajada. A més, es va dur endavant una de les infraestructures més costoses i de

més difícil viabilitat econòmica que té el Govern en aquests moments, em referesc al metro, respecte del qual recentment el vicepresident Econòmic ha afirmat que n'hauran de plantejar-se el tancament. Tornarem a passar sobre aquestes qüestions.

Finalment, el govern anterior, al qual tant es refereixen vostès, decidí continuar amb l'aposta pel tren com a mitjà de transport públic, s'aconseguí un conveni, que nosaltres qualificam d'històric, a pesar que a vostès no els agradi l'objectiu, amb el Ministeri de Foment, que ha permès impulsar obres fonamentals per a la futura viabilitat del tren a Mallorca. No són només els diferents projectes que s'han començat a dissenyar o les obres iniciades del tren de Llevant, sinó també l'aposta per la modernització en projectes que tenen com a objectiu la millora del servei, com l'electrificació de la xarxa ferroviària, l'ampliació dels tallers de Son Rullan, inversions en seguretat o eliminació de passos a nivell, projectes sobre els quals ens agradaria que el conseller en donàs compte, explicàs en quin estat es troben i quines intencions tenen de cara al futur. Inversions que són importants, que estan incloses també en aquest esmentat conveni ferroviari, un conveni que recordem compromet 445.750.000 euros del Govern de l'Estat.

Aquest és el seu punt de partida, els projectes en marxa, el conveni, un mitjà de transport en recuperació després de molts d'any a l'illa de Mallorca. La gestió del PP al front de la mobilitat de les Illes Balears es va inaugurar amb un tema que a hores d'ara encara no han resolt, la neteja, i pot semblar anecdòtic, però nosaltres ho considerem significatiu, per la imatge negativa que transmet i les molèsties que ocasiona a usuaris i a treballadors, perquè si bé fins i tot podríem entendre que les primeres setmanes haguessin d'aterrar i no trobassin solucions; ara, a quatre o quasi cinc mesos vista, que l'única solució hagi estat assignar tasques de neteja de manera no remunerada a auxiliars d'operacions, provocant les queixes dels sindicats, o demanar als ajuntaments que es facin càrrec de la responsabilitat del Govern quan els ajuntaments es troben amb una situació econòmica també complicada, ho hem de reconèixer, ens sembla poc seriós.

També ho deu semblar als ajuntaments, fins i tot allà on governa el Partit Popular, ja que alguns han arribat a aprovar mocions negant-se a fer aquesta feina que, amb tota raó, consideren que no els pertoca.

El mes de juliol el Govern informava que es tractava de solucions temporals i aquesta temporalitat, de moment, sembla no tenir fi.

Però segurament on s'ha vist més clarament la manca de projectes, de confusió, les decisions erràtiques o dubtes ha estat en la situació de les obres del tren de Llevant. Un breu repàs als anuncis, declaracions, informacions fetes o arribades des del Govern des del juliol resulten molt il·lustratius, el 19 de juliol fonts del Govern deien que se suspnien les obres per a la finalització del tren Manacor-Artà de forma indefinida, fins i tot es deia: *"Añadieron que el dinero no va a llegar"*, contundent. De manera que de bon principi, sense tenir nomenat encara el nou director gerent, ja renunciaven a aconseguir el finançament que existia, o això semblava, i existeix, un finançament que ve a través del Conveni ferroviari; nosaltres pensam que en aquell moment era qüestió de començar a gestionar aquest conveni, de començar a reivindicar-lo. Però en canvi, aquestes fonts del

Govern asseguraven que no sabien d'on treurien 150 milions d'euros.

Semblava que en aquest moment inicial ja preparaven els arguments per a no continuar amb el projecte, ja definien la futura línia Manacor-Artà com a deficitària, la mateixa que vostès havien inclòs en el Pla director de transports, record; obviaven el caràcter de servei públic essencial que ha de tenir el transport col·lectiu, especialment a un territori insular com el nostre, col·lapsat de vehicles privats.

Ens pertoca demanar-los, per tant, si segueixen pensant així, si segueixen considerant que el tren de Llevant serà deficitari o innecessari.

En aquell moment, les declaracions varen ser dràstiques, com qui ve a dir no hi ha res a fer. No mostraven la mínima intenció de seguir amb un obres ja molt avançades, varen haver de ser els batles i els veïns dels municipis afectats de la comarca de Llevant que obligassin el Govern a canviar d'opinió, a rectificar; s'han aprovat mocions a tots els ajuntaments de Llevant demanant la continuació de les obres, aconseguint unanimitats que, per suposat, representen la voluntat inequívoca dels seus habitants, que demanen la continuació d'aquest projecte. Fins i tot el conseller va haver de reconèixer que les obres no podien quedar així, com va aparèixer a la premsa.

Va parlar de projectes alternatius, sense concretar molt; ens agradaria saber quins són aquests projectes alternatius. Són les vies verdes que esmentava l'article de premsa? Tenen a veure amb la millora del transport públic a Mallorca? Quina era l'alternativa amb la qual pensaven en la continuació de les obres iniciades?

Nosaltres, l'única possibilitat que hi vèiem i que hi veim és reclamar el finançament, emprar l'arma que té, el conveni. Exigeixi amb força aquest acord entre el Govern i el ministeri que representa el cent per cent del finançament d'aquest projecte. Això era el que esperàvem, però de moment no en sabem res. Va dir, això sí, que no renunciaven al Conveni ferroviari, cert, a pesar que en comissió votaren en contra d'una proposta per reclamar-lo.

Miri, en aquesta línia, de reclamar el conveni, li donarem tot el nostre suport; negociï, aconsegueixi que arribi aquest finançament, que està signat per un ministre i un president del Govern. No entenem, però, que consideri que fer arribar el tren a Artà només sigui una possibilitat, així ho va dir, una possibilitat, i li he de dir que aquest és un compromís molt magra, una indefinició que preocupa, una indefinició que s'hauria de resoldre aviat; pensi que les obres ara paralitzades creen problemes de trànsit, per exemple, les carreteres de la zona que s'han hagut de tallar.

La seva obligació no és només respondre davant les empreses concessionàries, sí, però no només, també té una obligació amb els ciutadans, una obligació de donar respostes i donar solucions; la seva solució, el 20 d'octubre, reunit amb els batles afectats, va ser anunciar que la prioritat era reunir la comissió mixta. Clar, jo ara em deman: vol dir que amb tot l'estiu i tot el setembre i octubre no havien sol·licitat encara la reunió amb la comissió mixta, amb el Ministeri de Foment? Jo a això li dic anar enrera d'osques. De totes formes, almenys amb els batles sí que es va comprometre, es va comprometre a continuar les obres del tren Manacor-Artà com a primera opció, això sí, sense descartar cap altra opció.

Això ens fa demanar-li, insistir un cop més, quines altres opcions contempla, i ens agradaria que fos clar en aquest aspecte.

Crec que podem dir al dia d'avui que encara no tenim clar què pensa fer el Govern amb el tren de Llevant, no ho tenim clar, no ho té clar la ciutadania, i comença a ser hora de saber si es continuaran les obres o no. I dia 6 li recordaran que hi ha molta gent que espera respostes del Govern sobre aquesta qüestió.

Sobre el metro també ens veim obligats a parlar d'indefinició, de missatges preocupants, alarmants o alarmistes. Comença el conseller, el mes de setembre, i insinua que no podrien mantenir freqüències; el president del Govern afirmava, dies després, que ni s'havien plantejat el tancament a una entrevista; però és que el passat 25 d'octubre, a la Comissió d'Hisenda, el vicepresident del Govern tornà a insinuar que tancarien el metro, no ho descartà. Sr. Conseller, està en condicions d'aclarir-nos quines intencions té respecte del futur del metro?

Parlam del servei més deficitari, sens dubte, és una part de l'herència que va trobar el Govern anterior i que va haver d'invertir prop de 100 milions d'euros els primers mesos de la legislatura 2007. Han parlat en comissió d'estudis de viabilitat i rendibilitat, d'auditories, estan encarregats, n'informarà en aquest parlament?

No tenen un objectiu clar per al futur del tren de Llevant o no l'expliquen. Creen incertesa sobre el futur del metro, però no acaba aquí: el mes de setembre també sabérem que els retalls arribaven al transport públic en conjunt; el conseller va anunciar que si el 2012 no tenien suficient pressupost reduirien línies de bus, de tren o metro, això ho deia la premsa. Bé, vostè ja té el pressupost, nosaltres no, no l'hem vist, només hem pogut llegir a la premsa o escoltar el president en directe a l'informatiu d'IB3, però segurament vostè sí que està en condicions de contestar-nos: reduirà línies de bus, de tren o de metro? Pujaran tarifes, baixaran freqüències, deixaran línies sense servei, deixaran pobles sense transport públic?

Els retalls no s'aturen en aquest aspecte, fa pocs dies sabíem que també redueixen el manteniment preventiu del ferrocarril, aquest era el titular. Podem entendre que facin política d'austeritat, però ens preocupa molt que aquests retalls puguin afectar la seguretat d'usuaris i treballadors, sobretot perquè en aquest aspecte hi havia previstes inversions en el propi conveni que fan referència a seguretat, com la supressió de passos a nivell o l'automatització d'aquests, un aspecte que el seu grup reclamava durant la passada legislatura a l'anterior conseller. Continuaran inversions en matèria de seguretat?

Vaig acabant, a la comissió, quan va comparèixer per parlar de la part de Medi Ambient i Territori, dedicà poc temps a mobilitat, cert, avui té l'oportunitat de donar respostes, amb les quals potser no estarem d'acord, però que preocupen molts de ciutadans per l'incertesa que generen les seves declaracions. Imaginam que tenen objectius plantejats encara no explicats i li agrairé que ens anunciï una Llei de mobilitat, com va fer a la comissió, un tema prou interessant. Però ara mateix, el tema d'avui, el que preocupa és com gestionen els serveis, com gestionen les obres en marxa i com negocien amb el Ministeri de Foment. Preocupa no saber si continuaran amb les obres previstes pel conveni i ja iniciades, evidentment el tren de Llevant, però també ens referim al projecte d'electrificació, ja fet fins a S'Enllaç, però no llicitada la continuació; la no execució de la resta del projecte d'electrificació pensi que representarà un sobrecoast per la convivència obligada entre unitat diesel i unitats elèctriques.

Ens preocupa, com li he dit abans, no haver sentit parlar d'inversions en seguretat, no hem sentit una paraula tots aquests mesos; ens preocupa que ens contin que ja no fan manteniment de les vies, perquè això pot posar en perill la seguretat d'usuaris i treballadors. I ens podria aclarir què passa amb aquest assumpte?

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diputat, per favor.

EL SR. BONET I BONET:

Sí, sí, ja acab. Ens agradaria avui que donàs resposta als usuaris, ajuntaments, ciutadania sobre el que pensen fer. Què farà amb projecte de tren de Llevant? Pensi reunir-se amb el ministeri? Pensa continuar l'execució del conveni? És cert que s'han plantejat el tancament del metro? Retallaran serveis de transport regular? Crec que són molts dubtes, dels quals el nostre grup parlamentari avui simplement se'n fa portaveu. Són dubtes i preocupacions de batles, ajuntaments, veïns, usuaris, treballadors de Serveis Ferroviaris, del transport regular, en definitiva, de molta gent de la nostra comunitat autònoma que espera respostes del seu Govern i no només excuses o contínues referències al passat per justificar-se.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Bonet. Per part del Govern té la paraula el conseller Sr. Company.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, procuraré contestar-li les qüestions que vostè m'ha plantejat durant la seva intervenció, però començaré dient-li que efectivament la mobilitat la solem definir com l'obligació que tenen les administracions de garantir el moviment de les persones pel seu territori d'una manera eficaç, ràpida, segura i sostenible, i la sostenibilitat l'hem d'entendre des del punt de vista econòmic i mediambiental, com es recull a la definició del Consell de Transports de la Unió Europea.

Aquesta conselleria, amb la línia marcada pel Govern de les Illes Balears, desenvoluparà totes les iniciatives sota criteris d'austeritat, transparència i rigor econòmic. La mobilitat que avui és possible desenvolupar no passa per les grans infraestructures i projectes estrella perquè la difícil situació econòmica en què ens trobam ens obliga a ser més sensats i cabals que mai. Per tant, és el moment d'abordar assumptes amb deficiències estructurals que venen de lluny per intentar millorar tot el possible.

Nosaltres, com ja li vaig comentar anteriorment aquí en el Parlament, el que volem fer és treballar en una sèrie de generalitats: farem la llei de mobilitat, com vostè ha comentat; cercam i continuarem cercant l'eficiència operativa, i ara li explicaré què vol dir això, tant en autobús com en el tren; planificarem, treballarem molt més amb la planificació del que creim que s'ha treballat fins ara; i, lògicament, tendrem molt esment en tot el que és el conveni ferroviari, la línia de Manacor a Artà, el metro, les inversions i fins i tot el tramvia.

Quant a la redacció de la llei de mobilitat, redactarem una llei que té per objectiu regular el transport públic de viatger a l'àmbit de la comunitat autònoma, particularitzant la Llei d'ordenació del transport terrestre al que significa la insularitat que tenim: trajectes curts, sector turístic, intensiu, desplaçaments mai intercomunitaris. En aquesta llei regularem aspectes generals ja siguin de transport discrecional, ja siguin de transport regular de viatgers, transport de vehicles amb conductor, parador ferroviari, etc., i temes específics, com és lògic, relacionats amb la inspecció i la sanció, amb els plans de mobilitat dels ajuntaments i amb la planificació d'infraestructures.

És una llei que regularà perfectament quina és la manera de procedir de tots els agents implicats en matèria de transport. A més, és una llei que determinarà, abans que qualsevol construcció de calat, quina és la manera d'arribar-hi, amb quins mitjans i amb quines condicions. I supòs que vostè sap perfectament a què em referesc.

Volem fer feina i continuar fent més feina, perquè és necessari, en la eficiència operativa de les operacions regulars. La millora continua del sistema de transport regular de viatgers és importantíssima per a aquest equip de govern, però la millora ha d'arrancar d'un sistema eficaç, ben plantejat, amb rutes òptimes, minimitzant els trajectes deficitaris que entenem que alguns han d'existir -i li vull repetir-, trajectes deficitaris que entenem que alguns han d'existir, però hem de conèixer i entendre per què els tenim, no els hem de tenir per tenir-los.

Així, ens hem trobat un sistema de transports poc eficient i les dades que a continuació li donaré supòs que el convenceran. En línies interurbanes, amb relació a un cent per cent, tenim una ocupació del 35,1%; en llançadores tenim una ocupació del 20,3%; en tren, una ocupació del 20,4%; i en metro, una ocupació del 15,2%. Escoltin, senyors, és que abans de començar a somiar truites tenim molta feina a fer amb tot el que tenim aquí. És a dir, que sobre cent en línies interurbanes 35, en llançadores un 20, en tren un 24 i en metro un 15. Com veim les dades d'ocupació són manifestament millorables.

Hem de destacar també que aquesta falta d'ocupació es tradueix en dèficit d'explotació pels operadors implicats, dèficit que sufraga la Direcció General de Transports. Pot servir com a exemple que de les 110 línies d'autobusos i llançadores 25 tenen una ocupació inferior a 10 passatgers per expedició, i d'aquestes 17 línies tenen menys de 5 viatgers, fins i tot, hi ha 3 línies amb menys d'un viatger per expedició.

És important destacar que aquest servei costa als ciutadans el següent: en bus i llançadores, 8 milions d'euros a l'any per desplaçar uns 8 milions de passatgers; en tren i metro, 79 milions d'euros per desplaçar 5 milions i mig de passatgers. Ho tornaré a repetir perquè ho pugui apuntar bé: 79 milions d'euros per moure 5 milions i mig de passatgers en tren i metro, i 8 milions d'euros per moure'n 8 en bus. És a dir, que moure un senyor en bus ens costa 1 euro i moure'n 1 en tren ens costa 14 i mig.

Jo crec que qualche cosa ens hauríem de repensar, no sé si ho troba vostè, Sr. Bonet, però, qualche cosa ens hauríem de repensar. Si estiguéssim en una empresa privada ens ho hauríem repensat faria estona, però com aquí els doblers públics pareix que no són de ningú, idò els podem gastar així com sigui que tanmateix ningú no ens demana explicacions; és el que els deia l'altra dia, com que no hi posam els nostres patrimonis aquí enmig podem fer el que vulguem.

La planificació de les infraestructures és un punt fonamental de la nostra política d'inversions, inversions que han de ser rendibles i, si no, hem de cercar algú que ens les pugui dur a terme, tal vegada aquest algú ens trobarà la manera de fer-les rendibles, i han de ser rendibles en termes econòmics i socials. Si una inversió no és rendible ni econòmicament ni socialment senzillament no es pot fer i vull suposar que amb això ens entendrem perfectament.

El Pla director sectorial de transports, com bé vostè sap, està vigent fins a finals de 2012 i el que pretenem fer és valorar i publicar el grau d'incompliment d'aquest pla. I ja veurem si hem de prorrogar la seva vigència revisant i modificant certes actuacions que puguin no entrar en els plans a curt o mig termini del Govern balear. Tornarem a estudiar les

modificacions que siguin necessàries sota criteris d'austeritat i rigor econòmic.

Vostè m'ha fet una sèrie de comentaris i un d'ells ha estat el conveni ferroviari i m'ha dit que tenia l'oportunitat d'explicar-los el nostre pla. Miri, del conveni ferroviari jo ja he parlat una sèrie de vegades, nosaltres en el mes de setembre ja vàrem demanar que es reunís la comissió mixta, ja ho vàrem demanar, i ni cas. Bé, m'imagín que a vostès tampoc no els varen fer gaire cas perquè vist el conveni ..., sincerament, parla de 443 milions d'euros, però vostès estan entestats una vegada més i una vegada més a dir que els hem d'anar a cercar, i vostès no hi anaren. Vostès tenien de termini el 2009, finals de 2009, per pactar les quantitats que havien de venir el 2010 i el 2011, Sr. Bonet, i no varen tenir orgues de tancar-les fins a finals de 2010. I dic "els orgues" perquè, en llenguatge un poc familiar, perquè durant tot aquest any 2010 varen estar licitant obres una rere l'altra fins a 200 milions d'euros i el que varen ser capaços d'aconseguir tancar els anys 2010 i 2011 varen ser 14 milions i mig i 15. L'any 2010, 15 milions d'euros, i 14 i mig l'any 2011 que hem de veure si els podem cobrar, que estan tots perfectament justificats, també s'ha de dir.

Dia 23 de setembre a un senyor a qui li diuen Carlos María Juárez Colera, director general d'Infraestructures Ferroviàries del Ministeri de Foment, ja se li va enviar una carta sol·licitant reunió urgent de la Comissió Mixta de Programació, Seguiment i Control. Per tant, això que anam enrere d'osques ..., ja deu veure que no hi anam gaire tampoc, eh? Hi podríem anar menys i hi podríem anar molt més, si vostès ens haguessin deixat aquell conveni perfectament fermat no parlariem d'osques, estaria tot perfectament fermadet i les osques ens les han fet al pressupost, lògicament, del Govern de les Illes Balears, perquè és importantíssim aquest conveni ferroviari o hagués estat importantíssim tenir-lo. La darrera vegada que li hem reclamat a aquell bon senyor que ens rebés va ser dia 25 d'octubre de 2011.

Tot això es va fer o es va comentar als batles de les zones afectades. Per tant, li vull tornar a repetir les quantitats: 443 milions de suposats euros en el conveni que no estan fermats enlloc, 220 milions d'euros d'obra adjudicada en càrrec a aquell conveni que no està firmat, i només 57 milions i mig d'euros reals i finals en aquell conveni. Per tant, un bunyol, un forat de 130 milions d'euros d'obra ja produïda.

Vostè em parla del tema de la neteja. Miri, si ens l'haguessin deixat també tancat vostès no haguéssim tengut cap problema. Vostès no deixaren res pressupostat. El conseller Manera ho va aturar tot això, eh? No hi eren? Perquè nosaltres, si no, haguéssim pogut fer la licitació perfectament, no haguéssim tengut cap problema, no es deu pensar que ho vàrem aturar perquè ens donava qualche coseta de "morbo", això. És a dir, som ben conscients que hi havia un bon problema aquí i vàrem intentar resoldre-ho de manera immediata així com poguérem perquè la gent estigués el més ben servit possible, i, efectivament, no hi està tot el que hauria d'estar, ben servida, però això ho hem resolt nosaltres ara ja, eh?, i en aquest pròxim pressupost ja estarà i això ja ha començat a funcionar.

En tema de seguretat, escolti, això és com la qualitat avui en dia, ja no hem de parlar. Vostè hauria de saber que un tren no pot circular si no tenim el pla de seguretat fet i precisament l'electrificació no s'ha posat en marxa perquè aquells plans de seguretat no estaven dotats per l'anterior equip, no havien deixat ni un euro per a això i hem hagut d'esperar a resoldre també aquest assumpte i l'hem resolt. Per tant, l'electrificació, el tren elèctric podrà començar a funcionar properament perquè hem estat capaços de trobar els doblers que vostès no ens havien deixat, els hem hagut de treure, en principi, d'un altre lloc. Per tant, les solucions aquestes temporals que vostè em comentava en neteja estan resoltes i per a aquest pròxim any no hem de tenir un excés de problemes.

Del que diu del tren de Llevant i que els diaris diuen i diuen *que el dinero no llega*, jo no ho sé. La veritat, si n'hem de parlar, i a més amb vostè crec que ha de fer bon parlar, podem parlar directament, quan vostè tenguí un dubte d'aquests dirigeixi's a mi directament i gustosament l'informaré si feim comptes tancar o no feim comptes tancar. Nosaltres, jo no he parlat en cap moment de tancar, però si que li he parlat en tot moment a vostè i a tots que si hi ha línies que van amb zero passatgers tal vegada les hem de reduir, no? Tal vegada si només tenen de les deu freqüències n'hi ha vuit que van buides, tal vegada no importa fer-les, tal vegada basta fer les altres.

En definitiva, gestió, gestió i més gestió.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Conseller, per favor.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Gràcies, Sr. President.

El transport públic és essencial, efectivament és essencial, el transport públic però, eh?, ningú no parla que hagi de ser en helicòpter, ni en tren ni en bus, el transport públic. Crec que aquí no hem de perdre de vista que el transport públic es pot fer de diferents maneres, no hi ha per què haver-les de fer precisament amb el sistema més car de tots, senzillament perquè no ens ho podem permetre, senzillament perquè no tenim els doblers suficients per poder-nos-ho permetre. Crec que aquí hem ser un poc responsables perquè, si no, la irresponsabilitat ens du també a l'endeutament que hem tengut.

Reduirem les línies de metro? Ja li he dit que no.

Com gestionam nosaltres les inversions en seguretat? Nosaltres gestionam amb uns barems molt lògics, jo crec que, l'altre dia ho vaig dir aquí, no han d'haver anat a estudiar a cap universitat massa important per poder gestionar bé les coses. La gestió? Idò, cercant l'eficiència. L'eficiència només és amb els recursos que tens mirar d'aconseguir els màxims objectius possibles. Un pot ser eficaç gastant-se allò que no té, val?, però si hem de ser eficients nosaltres cercarem els recursos i allò que sí farem serà tenir una mobilitat tan adaptada com sigui possible o tan bona com sigui possible perquè la gent es pugui moure dins les nostres illes de la manera més correcta. En aquesta línia feim feina.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. En el torn de rèplica té la paraula l'autor d'aquesta interpel·lació, Sr. Bonet.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, Sr. Vicepresident. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, bé, li agraesc el to de la intervenció, crec que jo també he estat correcte, de tota manera li he de dir que no m'ha vengut de nou que tornàs a emprar l'argument que li vàrem deixar tot tan malament, nosaltres això ho sentim cada dimarts en el Ple, ens ho repeteixen a la més mínima oportunitat, nosaltres pensam que no és ben bé així. És a dir, la realitat, si comparam el que vàrem trobar nosaltres quan vàrem arribar i el que vostès han trobat aquí...nosaltres ens vàrem trobar un metro que s'havia acabat sense finançament, 80 milions d'euros, i unes obres urgents que vàrem haver de fer perquè no estava bé el tema de l'evacuació de les aigües i tota aquesta qüestió que pujaven devers 115 milions d'euros. Vostès s'han trobat un conveni, els agradarà més o els agradarà menys, s'haurà de negociar més, anirà enrere en tramitació, però tenen el conveni. Jo crec que en aquest sentit no es pot queixar almenys d'aquesta part que s'ha trobat que crec que és importantíssima.

Ja li he dit que el tema de la interpel·lació era el transport públic en general i el tren en particular, que evidentment és la qüestió que ens preocupa més a dia d'avui. Li agraesc que em parli de la llei de mobilitat, tendrem oportunitat de parlar-ne amb més detall, esper que comptin amb nosaltres quan redactin l'avantprojecte i que comptin amb tota la gent que està interessada en el transport públic i en concret en el tren perquè crec que és l'aposta més important de cara al futur de la nostra comunitat autònoma.

Vostè ha insistit que el tren, en comparació amb els autobusos, per ser simple, tenia molts més passatgers a un cost molt més alt. És a dir, no surt a compte, però és que l'essència d'un servei públic com aquest és donar servei i, a més, ens hem de fer mirar una cosa, el Pla director de transports preveu tota una sèrie de línies de ferrocarril, si no construïm aquestes línies de ferrocarril, si no donam un impuls decidit a aquest mitjà de transport, com volem que la gent l'empri? És que jo crec que és de calaix, això. Mentre l'alternativa sigui anar en bus i no hi hagi una alternativa d'anar en tren d'un lloc a l'altre de Mallorca, en aquest cas, estam evidentment parlant que el bus dóna més facilitat no per res sinó perquè un veí meu de Ses Salines només pot agafar l'autobús, no es pot plantejar res més. Per tant, evidentment, sempre computaran els seus números a l'hora de parlar d'això.

En definitiva, crec que això és veritat que és un problema estructural que no ve de vostès sinó que ve, possiblement, de molts d'anys de retard que duim en la recuperació del ferrocarril a la nostra comunitat autònoma.

I aquesta és la pregunta que crec que al final li he de dir, no creu vostè que per ventura no hi ha més ús perquè manca completar un sistema de transport públic? I que hi hauria d'haver una mica més de compromís en aquest sentit? No creu que no l'empren més perquè ens falta completar-lo? I jo li diré, si el Govern fos una empresa privada segurament no faria noves línies de tren, però tampoc no hagués fet el metro, tampoc no hagués fet el metro possiblement, i el metro -em perdonarà-, aquesta herència no és nostra. Tot el dia parlem d'herències aquí dins, però aquesta herència no és nostra, l'hem apedaçat com hem pogut, però l'herència aquesta és ben seva, i no li dic que el tanquin ni res, però quan parlem, parlem amb coneixement de causa. No és una empresa privada, aquesta és la diferència, és un servei públic, és un servei públic i per això necessita de vostès més, pens jo, més dedicació i que donin més importància.

Sobre l'obra adjudicada, que em parlava del conveni i del malament que s'ho han trobat, miri, l'execució crec que no és superior a la quantitat rebuda, l'execució, en tot cas potser sí que ho és l'adjudicat, però no l'executat. Vostè, en aquest cas, juga amb més dades de les que jo he pogut manejar. Però hi ha un àmbit per resoldre la diferència que hi pugui haver amb el ministeri, que és la comissió mixta, aquesta comissió mixta a la qual vostès comuniquen els canvis de membres a dia 23 de setembre, clar, són dos mesos perduts, o tres, juliol, agost i setembre. Per tant, escoltin, posin-se una mica les piles en aquest tema. A més, aquest conveni, la clàusula 4.2, crec que val la pena llegir-la i que consti en acta: *"en el supuesto de que en cualquiera de los ejercicios señalados la ejecución real de la inversión indique que puede excederse los compromisos inicialmente acordados las partes podrán acordar su financiación mediante adenda al presente convenio. En tal caso, la Administración General del Estado realizará las modificaciones que procedan para su adecuada cobertura presupuestaria"*. De fet, efectivament, la comissió mixta ha fet això els diferents anys, del 2008 fins al 2010.

Reuneixi la comissió mixta, plantegi les seves reivindicacions. Aquesta és la tasca que li queda fer amb aquesta qüestió.

Amb el tren de Llevant m'agradaria que fos més clar perquè avui també ens ha tornat a insinuar que han de fer línies rendibles. Torna a insinuar que el tren de Llevant no es farà. Torna a insinuar... jo crec que amb això s'han de fer les sabates i han de trobar una solució. No hi ha volta enrere quan es troben una obra començada. Ho hem viscut nosaltres també, eh?, quan es troben una obra d'aquest nivell començada no pot ser tirar enrere.

M'han quedat dubtes que supòs que me'ls aclarirà avui o tindrè oportunitat de parlar-ne quan parlem de la moció: l'electrificació, sobre el manteniment de les vies. Vostè m'ha parlat de plans de seguretat, però no d'aquesta remor que ens ha arribat que s'han eliminat les existències tècniques. És un tema de seguretat. No sabem quin és l'estat de negociació de l'anualitat de 2012, imagín que perquè no s'han reunit i ens agradaria saber quina intenció té.

Miri, hagin trobat el que hagin trobat, la realitat és una, tenen davant unes obres començades o més ben dit diversos projectes, el tren de Llevant, l'electrificació, però sobretot tenen un conveni que els cobriria el cent per cent d'aquesta inversió, un conveni que poden reclamar, que el ministeri està d'acord a prorrogar, i li record una vegada més que a la Comissió Mixta de 9 de maig es va acordar, per part del Ministeri de Foment se'ns va donar la raó amb la pròrroga. Fa falta anar al Ministeri d'Hisenda, idò posi en marxa les negociacions. Amb el finançament del conveni podrà continuar les obres del tren de Llevant, no tindrà motiu per no fer-ho, l'electrificació o l'eliminació de passos a nivell, i fins i tot pot reunir la Comissió Mixta i negociar un canvi d'algunes de les partides a l'addenda, tal com es va fer la legislatura passada.

Jo li deman que mostri un poc més d'interès perquè vostès, tenc la sensació per ventura és perquè vostè du massa temps, per ventura és perquè vostè entrarà en el *Llibre Guinness* del conseller que més àrees gestiona, però, la veritat, Mallorca necessita que posin més interès a resoldre la qüestió del conveni. En conclusió, per ventura tenim una impressió equivocada i em permetrà que li ho digui, però la sensació és que no prenen decisions, que no governen, sinó que aquests mesos es limiten a esperar el 20 de novembre a veure què passa després. No esperin més, serà el que serà dia 20 i per davant de tot vostès són el Govern de les Illes Balears, després hi ha els interessos del partit. Però primer de tot ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Bonet, per favor...

EL SR. BONET I BONET:

... ha de ser defensar els interessos d'aquesta comunitat autònoma. I això és el que esperam que facin.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. I per tancar el debat amb torn de contrarèplica té la paraula el conseller Sr. Company.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Diputat. Bé, veig que feim voltes pràcticament allà mateix.

El transport públic és una prioritat, però haurem de veure quins dels transports públics és el més eficient i els que arriba a més llocs.

Començaré pel darrer que m'ha dit, perquè crec que no té cap sentit. És a dir, que no prenem decisions perquè dia 20 de novembre és just aquí. Bé, idò jo m'imagín que Madrid no ens rep perquè estan pendants de dia 20 de novembre, això ho podem girar. No reben el Govern balear perquè és del Partit Popular i el ministeri el que vol és que nosaltres no li facem pessigolles per no haver de dir que no ens vol enviar doblers, perquè en aquest conveni, com bé vostè sap, primer han d'estar pressupostats els doblers a Madrid. Vostè em pot garantir que estan pressupostats aquests doblers a Madrid? No, estic segur que no. Per tant, a què jugam? A fer comèdia?, perquè comèdies en podem fer seguit seguit. Si tenguéssim aquests doblers..., jo l'altre dia ho vaig dir a la Sra. Oliver, si m'ha d'acompanyar a Madrid, podem partir avui horabaixa mateix, no hi ha cap problema, però tenc molts dubtes que si durant aquests anys no els han fet cas, de fet hi ha cartes enviades per l'anterior conseller Vicens i el Sr. Manera reclamant a Madrid 100 i busques milions d'euros, i no els varen fer ni cas, tenc dubtes - això és el que diuen les cartes-, tenc dubtes que ara ens en facin.

Vostè diu que tal vegada duc massa temes i que hi ha indefinició. Darrerament i em fa gràcia, li ho he de reconèixer, *estamos bailando la yenka*, com em va dir vostè o el seu partit a través de la premsa. Miri, la *yenka* no té gaire indefinició, perquè és *izquierda-derecha, delante-detras, un, dos, tres*, vull dir que està perfectament definida. eh? El que té molta d'indefinició, Sr. Cosme Bonet, és la *ruta del bacalao*, aquesta és indefinida, saps on arranques, però no saps on acabes. I jo crec que és el que els ha passat a vostès, vostès han agafat la *ruta del bacalao* i han agafat una gatera de nassos i ara l'hem de pagar. Han deixat deutes a tots els bars que ens hem trobat pel camí. Per tant, jo, a la *yenka*, la vull ballar, a més crec que la ball bé, i si vostè vol podem ballar un *chachachá*, un pas doble, el podem ballar, el president ens donarà permís i segurament farà els cors, possiblement, tal vegada serà la primera vegada que ho facem. Aquestes coses a mi em van bé i crec que són unes de les coses que almanco donen un poc d'al·licient. Però això de dir que la *yenka* ens du a la indefinició o que jo tenc indefinició ..., no, miri jo estic en gestió i possiblement confonem les definicions d'una cosa i l'altra. Gestionar és el que hem fet aquests darrers mesos, és detectar i posar en marxa un pla correctiu de sistemes de recaptació a SFM. És que ens hem trobat que hi havia gent que pujava i si volia agafar el bitllet no trobava ningú per comprar-lo. S'aturava a llocs, a estacions i no trobava ni les màquines. El que sortia d'aquí per anar a Sa Pobla i tal vegada podia pagar com si anés a S'Enllaç d'aquí. Tot això és gestionar, i aquesta gestió, Sr. Bonet, ens reportarà 800.000 euros que ja estan pràcticament començant, 800.000 euros anuals, li pareix poc? Aquesta és la meua indefinició.

Indefinició és posar en marxa un pla d'eficiència de línies d'autobús, aquests quatre mesos també hi hem fet feina. És a dir, nosaltres tenim dues línies a la vegada, una està pagada amb doblers públics i l'altra és privada i resulta que una va en zero i l'altra va carregadeta. Això és gestionar, això és fer que no passi, com així no ho han fet abans? És que no ho entenc. Són coses molt bones de trobar. Si les hem trobat nosaltres als 15 dies de ser-hi, supòs que vostès les tenien detectades, però la veritat és que no hi varen posar remei. Entre unes coses i unes altres, hi ha un grapat de doblers que s'estalviaran, només fent les coses bé, gestionant. Miri, abans li deia..., hi ha una línia en el nord de Mallorca que surt 5.000 vegades a l'any i 3.000 va

buida, i la resta va amb una persona. Això és agafar les estadístiques. Vostè creu que hem de mantenir això? Ara sincerament, vostè creu que això té un gran interès social, com per haver de mantenir coses d'aquestes? Estic segur que no ho pensa. Per tant, aquí és on nosaltres treballarem, en gestió, gestió i gestió.

Li torn a repetir, el cost per quilòmetre del tren és de 40 euros cada quilòmetre. És a dir, que el tren quan va a Manacor i torna ens ha costat 5.000 o 6.000 euros, un trajecte, i si en fa 10, 50.000 o 60.000 cada dia, d'acord? És que en bus ens costa 1,84. Tal vegada no ens hem d'engatar en aquesta *ruta del bacalao*, tal vegada l'hem de transformar i hem de fer una altra història. I hem de tenir un bon servei públic, però no hi ha motiu que s'hagi de fer amb segons quin tipus de transport públic, i no és que un no hi cregui, és que si no és possible fer-lo rendible no és possible. Miri, hi hauria una manera de fer-los anar a tots en tren i és a garrotades, però no crec que vostè i jo ho vulguem fer. Per tant, si un no vol agafar el tren, perquè dura massa temps, perquè fa renou o perquè li agrada més anar en bus, per què no hi ha de poder anar? I vostès han posat el preu del bitllet més barat al tren que al bus, i per què?, per potenciar el tren i així i tot no ho han aconseguit. Sap quin és l'esport nacional a la pagesia? L'esport nacional a la pagesia és aturar-se davant les vies del tren i contar la gent que passa, la gent que hi ha dins el tren, i es poden contar amb els dits d'una mà la majoria de vegades i això la gent no ho entén. Sr. Bonet, jo he estat un dels que m'he trobat aturat a Petra comptant-los diverses vegades, i a Sineu. I escolti, tots els que passen cap a Manacor de vegades basten els dits d'una mà per comptar-los...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Conseller, per favor.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

En definitiva, aquesta indefinició que m'acusen que jo tenc perquè duc massa temes, no és indefinició, és analitzar les dades, analitzar les opcions, analitzar el pressuposts disponibles i prendre decisions quan tot això està clar. I en això estic fent feina, amb un handicap, i és que vostès m'han deixat un bon trull. El que m'he trobat... i vostè em diu que no hem de fer referència a l'herència, ja ho crec que a vostè no li interessa que hi faci referència!, però a mi sí! És que a mi m'han deixat un merder.

Conclusió. Miri, no es preocupin tant de si estic ballant la *yenka* o si estic indefinit. I estiguin atents, perquè vostè no sé si ha anat mai a furar, però si no ha posat totes les senderes a tots els forats, el conill li sortirà i no sabrà per on. Per tant, estiguin atents i en aquest tema de la mobilitat el conill sortirà, i jo voldria que trobessin el forat per on sortirà.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

III. Moció RGE núm. 4102/11, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general econòmica del Govern de les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 3474/11.

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia i que correspon al debat de la Moció RGE núm. 4102/11, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general econòmica del Govern de les Illes Balears. Per defensar aquesta moció té la paraula la diputada Sra. Lourdes Aguiló.

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSAR:

Moltes gràcies, Sr. President. En primer lloc volia demanar a la presidència la possibilitat de fer la intervenció asseguda perquè no...

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sí, no en faltaria d'altra, Sra. Diputada! I esperam que es millori ben aviat.

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSAR:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Des del Grup Socialista pensam que la conjuntura econòmica i social que estam vivint fa necessari que el Govern de les Illes Balears expliqui als agents socials i econòmics l'actual situació dels comptes públics. Ho consideram imprescindible perquè és del tot necessari insuflar confiança a la ciutadania i als agents econòmics i socials, perquè l'economia és confiança, i fins ara, aquest govern només ha provocat alarma social, preocupació al carrer i una situació caòtica quant a la despesa pública, cosa que lluny d'animar l'economia, té efectes negatius, genera por, espanta els ciutadans, els agents econòmics, les entitats bancàries i tothom.

Hem sentit la preocupació dels sectors afectats, dels proveïdors que encara no han cobrat pels subministraments o pels serveis prestats i les entitats del tercer sector, que veuen com estan en perill, no només la viabilitat de les seves entitats i els llocs de feina que aquestes generen, sinó també els serveis més essencials d'aquells que més ho necessiten, persones amb discapacitat, menors en situació de desprotecció, persones majors que tenen necessitats especials; per això consideram molt important que el president del Govern s'adrexi als ciutadans de les Illes Balears des d'aquesta tribuna i en aquesta seu parlamentària.

Ara és el moment, calen explicacions convincentes, cal claredat, cal donar a conèixer, en definitiva, quines són les mesures concretes que posa en pràctica el Govern per reactivar l'economia de les Illes Balears, per reduir el nombre de persones aturades i per donar confiança, per donar la confiança necessària perquè el creixement econòmic deixi de ser un desig i passi a ser una realitat.

Consideram que fa tard el Sr. President. Des del mes de juliol disposam de totes les dades, tenen un Pla d'equilibri financer aprovat des del mes de juliol i no l'han explicat en aquesta seu, i les dades que transcendeixen només creen preocupació, alarma i por. Fan èmfasi en tot allò que s'ha de pagar als bancs, però no aporten cap dada positiva de com es pot fer, de com es poden pagar els proveïdors i les entitats prestadores de serveis. Ben al contrari, els hem sentit a dir que estam arruïnats, que la situació és molt problemàtica, que hi ha molts de deutes, cap missatge positiu, i no sembla que vostès tinguin cap idea que suposi avanços en lloc d'endarreriments. Fan anuncis de macroprojectes que més que cap altra cosa generen incertesa i preocupació, anuncis de retallades, improvisacions. No han fet un calendari de pagaments, no han aconseguit crèdits bancaris per poder complir els compromisos en els primers mesos del seu mandat que s'ha caracteritzat per una paralització total de l'activitat economicoadministrativa.

Això malauradament i atesa la situació econòmica general, no només no ajuda el creixement, sinó que el frena i l'empitjora. Allò que fins ara hem sentit els ciutadans d'aquestes illes és que no poden pagar i que han d'enviar al carrer a molts de treballadors públics. Ja han anunciat més acomiadaments, més de 800 treballadors públics de les entitats del sector públic. I la realitat és que ja han aturat la contractació d'interins per suplir baixes, la qual cosa afecta directament els pilars de la nostra societat: l'educació pública que veu reduïda la qualitat, la sanitat pública que veu com augmenten les llistes d'espera i minven les prestacions i els serveis socials que veuen minvats els seus recursos en un moment de màxima necessitat. És així que el Govern, en lloc de crear confiança, perquè millori l'economia i conseqüentment perquè es generi ocupació, que és allò que més ens ha de preocupar i ocupar, s'ha convertit en l'empresa més generadora d'atur de les Illes Balears i creadora d'alarma social.

És per tot això que demanam al president en primer lloc que s'expliqui, que comparegui davant el Parlament i expliqui la situació econòmica i social de les Illes Balears i quines són les mesures de reactivació econòmica que pensa aplicar el seu govern i quines mesures pensa adoptar per reduir l'atur a les Illes Balears.

En segon lloc, hem de parlar de pressuposts i hem de demanar per què no s'han fet els pressuposts del 2011 i per què presenten el pressupost del 2012 sense atendre, sense complir les previsions legals, sense complir la llei. No té cap sentit que un govern que inicia el seu cicle polític amb una majoria parlamentària com la que tenen vostès, no compleixin amb els seus compromisos i amb les seves obligacions pressupostàries. Si un govern recentment sortit d'unes eleccions es troba amb uns pressuposts prorrogats, allò que ha de fer immediatament és aprovar-ne uns i dur-los al Parlament per a la seva aprovació. Tots els precedents han anat cap aquesta direcció. A Catalunya ho han fet així, i és impensable que el govern que sorgeix de les properes eleccions generals no faci immediatament el pressupost del 2012 i el deixi prorrogat. Vostès no l'han fet perquè no han volgut, han triat continuar incomplint la llei i no fer el pressupost del 2011; per això a nosaltres ens correspon fer notar aquest fet i instar a la presentació parlamentària del pressupost del 2011, per poder dur a terme la liquidació corresponent quan finalitzi aquest exercici.

També han incomplert la legalitat en l'elaboració del pressupost del 2012, per què? Quina és l'excusa ara? És per què no volien que es coneguessin les dades positives que s'hi contenen? Els sap greu que la ciutadania conegui que el Pla de finançament aprovat la passada legislatura, tan criticat pel Partit Popular, donarà fruits a partir del 2012 i suposarà un increment dels recursos de més de 450 milions d'euros? Per què no feien públiques aquestes dades positives si les coneixien des del mes de juliol? Són dades que ben segur haurien facilitat el crèdit bancari per aconseguir la liquiditat de tresoreria que segons vostès els era negat. Per què han preferit mantenir l'alarma social? Per què han endarrerit tant les negociacions amb els bancs per aconseguir liquiditat i per poder pagar els proveïdors i els prestadors de serveis públics? És que pretenien escenificar una situació caòtica i alarmista per poder justificar després les seves polítiques de retalls? Sembla clara la seva intenció, pretenen justificar les decisions culpant de la situació l'anterior govern. Els és igual si això perjudica la ciutadania, la qüestió és crear alarma i després apareixen les seves polítiques i els seus retalls, maquiavèl·licament, certament, però els avís, se'ls veu el llautó, se'ls veu i ens trobaran davant per fer-ho palès.

Ens queden moltes qüestions per resoldre i les posarem damunt la taula. Per què no han complert les previsions de la Llei del bon govern relatives a la publicitat de l'avantprojecte de pressuposts d'inversions? L'article 6.1.f) de la Llei del bon govern diu que s'ha de promoure la confecció d'uns pressuposts participatius, que significa que s'ha de donar la possibilitat a la ciutadania perquè opini sobre l'ordre de prioritats en el capítol d'inversions. I diu que com a mínim, s'ha de donar publicitat via electrònica de l'avantprojecte d'inversions dels pressuposts perquè la ciutadania pugui fer efectiva aquesta participació directa. I vostès han incomplert aquests mínims, per què? Els fa por la participació ciutadana? Per què aquest obscurantisme i aquesta foscor? Per què fan actuacions que perjudiquen la confiança en el moment en què aquesta és més necessària? Per què no han presentat el projecte de llei de pressuposts per al 2012 en temps i forma? Per què l'han endarrerit? Per què han incomplert l'article 40 de la Llei de finances que diu que s'ha de presentar abans del 30 d'octubre de cada any al Parlament, després d'haver criticat tant el fet de què l'any passat no s'hagués fet? Què volien amagar? Quin inconvenient pot representar per a vostès reconèixer que el Pla de finançament, que varen criticar tant, dóna ara els seus fruits i es fan palesos amb més de 450 milions d'increment dels ingressos que possibiliten aquest increment del 8,5% del pressupost del 2012?

Aquesta és una dada positiva i s'ha de donar a conèixer, perquè a les Illes Balears estam necessitats de bones notícies i de dades positives per recuperar la confiança. Però enlloc d'això, l'han endarrerit tant com han pogut i han incomplert no una, sinó dues lleis: la de finances i la del bon govern. I nosaltres hem de fer la nostra feina i ho hem de fer palès. I els hem d'instar al compliment de les seves obligacions legals quant als pressuposts del 2012 i també a presentar els pressuposts del 2011 per poder-los liquidar com correspon.

I finalment hem de parlar de fiscalitat i hem de parlar d'ingressos públics, perquè hem d'assegurar els serveis essencials i mantenir l'estat del benestar de què la societat illenca s'ha fet creditora, una societat treballadora, una ciutadania que es mereix que els seus governants vetllin pels seus interessos i defensin els seus drets davant del Govern central.

Per això, senyores i senyors diputats, proposam que el Parlament insti el Govern de les Illes Balears a reclamar al Govern de l'Estat els 240 milions d'euros del fons de competitivitat. No l'hem vist a les previsions d'ingressos dels pressuposts que han transcendit fins ara, i això ens preocupa, ens preocupa i molt. No és el moment de menysprear una quantitat com aquesta.

També consideram imprescindible l'aplicació de l'impost de patrimoni en els termes dissenyats per l'Estat, de manera que afecti únicament els més poderosos, fent així més justa, més progressiva i més solidària la fiscalitat de les Illes Balears, complint així el manament que conté l'article 31 de la Constitució espanyola, perquè és just que qui més té, més col·labori quan és més necessari. I tampoc no hem vist aquesta previsió en els pressuposts que s'han aprovat dilluns passat en Consell de Govern.

És per tot això, que demanam al Parlament que s'aprovi la nostra moció. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Intervenció per part del Grup Parlamentari Popular per defensar l'esmena RGE núm. 4291/11. Té la paraula el Sr. Antoni Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo començaré aquesta intervenció felicitant l'equip de govern, el seu president i molt especialment el vicepresident econòmic, perquè a la fi el Consell de Govern aquest dilluns va aprovar el projecte de llei de pressuposts per a l'any 2012. I els vull felicitar perquè estic ben segur que no haurà estat gens fàcil poder quadrar els números i presentar uns pressuposts creïbles, uns pressuposts prudents i que tenguin un marcat caràcter social. I no haurà estat fàcil tampoc perquè l'anterior govern del president Antich no va fer els deures. Avui hem rallat molt de la Llei de finances, hem incomplert la Llei de finances, però els primers que varen incomplir la Llei de finances són vostès, varen incomplir l'article 38, que diu que obliga, aquest article, totes les conselleries i òrgans estatutaris a trametre el seu estat d'ingressos i despeses a la Direcció General de Pressuposts abans de dia 31 de maig. Això no es va fer, aquest pas

importantíssim per poder fer uns pressuposts, el govern del Sr. Antich, no el va fer.

Deia que és una bona notícia haver aprovat el Projecte de llei de pressuposts perquè començarem dia 1 de gener del 2012 amb uns pressuposts aprovats, un fet que no passava des de dia 1 de gener del 2010, fa dos anys. És una bona notícia perquè aquests pressuposts parteixen del rigor, del realisme, de l'austeritat i de la sensibilitat social, uns pressuposts que han de fer front a la pitjor herència que cap altre govern hagi rebut mai.

Una... no, no, una herència que obligarà que l'any 2012 haguem de pagar 780 milions d'euros en concepte de despeses financeres i d'amortitzacions de préstecs, 780 milions d'euros, 2 milions d'euros diaris, cada dia. Cada dia haurem de pagar 2 milions d'euros per pagar els préstecs que vostès varen firmar. Un de cada cinc euros del pressupost haurà d'anar destinat a pagar als bancs, una barbaritat de doblers, que deixa ben a les clares la irresponsabilitat amb què varen governar els darrers quatre anys.

Ara però, hem vist aquests darrers dies i avui fins i tot la portaveu socialista ho ha dit, unes declaracions surrealistes, ara ens critiquen perquè pagarem als bancs, o sigui que la solució miraculosa que ens proposa el Partit Socialista és no pagar als bancs. Això és el que jo he llegit als diaris i això és el que avui ha deixat entreveure la portaveu socialista i vostès ens ratllen de fer alarma social i que això ens perjudica a l'hora de tenir préstecs? Com podem anar als bancs quan després els direm que no els volem pagar? És evident...

(Alguns aplaudiments)

És evident. Se n'adonen, dels disbarats que diuen? Són conscients del descrèdit que això significaria per a aquesta comunitat, el no pagar als bancs? No pagar als bancs uns compromisos que vostès varen contreure. Aquest tipus d'opinió mostra ben a les clares com han governat aquests darrers quatre anys, tot ha estat gastar, gastar, gastar, endeutar, endeutar, endeutar, per poder pagar el desgavell i ara com a tercera fase, com a culminació d'aquesta gran trilogia, ens diuen que no tornem els doblers als bancs. I vostès ens varen governar durant quatre anys!, no vull imaginar què passaria ara si continuassin governant, perquè és clar seria... seria escandalós!

Miri, no només són irresponsables, sinó que són uns autèntics *kamikazes*, no és estrany, per tant, que amb aquestes idees frívols i lleugeres ens hagin deixat la comunitat feta un (...), però a més i una altra característica d'aquests pressuposts és que tindran un fort contingut social. El 80% de la despesa no financera estarà destinada a sanitat i educació. Açò desdiiu completament tot el discurs victimista que han fet fins ara que retallàrem a sanitat, que retallàrem a educació, escolti, el 80% de la despesa no financera anirà destinat a sanitat i a educació. Tot el contrari del que vostès han dit fins ara, aquests dos departaments es veuran reforçats i és on, en major mesura, es centraran els esforços en el proper any.

Una altra qüestió que m'agradaria també comentar és que quan demanen de manera insistent la compareixença del president, perquè expliqui quina és la situació, perquè expliqui quines mesures vol aplicar, etc. Mirin, podran dir el que vulguin, però en aquest govern, si en res se'l pot definir és que ha actuat sempre des de la transparència, dient la veritat als ciutadans, no amagant la difícil situació que vivim, ha actuat sempre de cara, tot el contrari del que va passar en la darrera legislatura, en què se'ns va amagar la veritat, als ciutadans. Varen amagar la dura realitat, la varen tapar i varen continuar, varen fer veure que allò no existia i ara, és clar, evidentment, si no fas res davant una situació, l'amagues i la tapes, després te trobes les terribles conseqüències d'aquella negligent manera d'actuar.

Aquest govern ha explicat amb suficient profusió les mesures que s'apliquen per reconduir la precària situació dels comptes públics heretats, ho ha explicat al Ple, ho ha explicat a les comissions, s'ha explicat el detall de tot!, mai no s'havia explicat tan conscienciosament tot el que es fa des del Govern. S'ha explicat la reducció d'empreses públiques... Escolti, el Pla econòmic financer està penjat a la web, qualsevol persona, qualsevol ciutadà, no Balears, no, de qualsevol part del món pot consultar el pla econòmic financer, està penjat a la web.

Per cert, a la proposta a la moció ens diuen que aquest pla econòmic financer ha creat alarma social. Escolti, aquest pla econòmic financer, en el seu 95%, està calcat del Pla econòmic financer que vostès varen elaborar!, idò crearà la mateixa alarma social que varen crear vostès, la mateixa.

Miri, l'alarma social la crea aquells que enganyen la gent, que quan va començar la crisi econòmica la varen negar, una vegada i una altra, i quan ja la vàrem tenir ben damunt varen actuar com si no existís, gastant com si fóssim riscos, endeutant-nos com si això fos il·limitat i fent fallida els comptes públics, això sí que crea alarma social, una negligència que quasi ens ha costat el nostre estat del benestar que durant tants d'anys ens ha costat construir entre tots.

El que crea alarma social és no respondre els ciutadans, tenim 800 expedients aturats a la Comissió Balear de Medi Ambient. Escolti, hem de donar sortida a les demandes dels ciutadans. Només que es puguin anar desembussant aquests projectes, es crearan llocs de feina, es crearà il·lusió i la iniciativa privada tornarà florir.

Per últim, no sé si el temps em bastarà, però sí que voldria fer un esment especial a la tercera proposta que fan a la moció, els famosos 240 milions del fons de competitivitat. No sé quantes vegades ja ho he dit i no sé com ho hem de dir, tal vegada ho haurem de dir en anglès o en rus: no hem renunciat als 240 milions del fons de competitivitat, no ho hem fet i no ho farem!

Evidentment, no hi són als pressuposts perquè no és segur que venguin. Hem fet uns pressuposts rigorosos, seriosos, uns pressuposts on les partides que no són segures no hi són. Si després ens vénen 240 milions, fantàstic, però les partides que no són segures, aquestes no hi són perquè hem volgut fer uns pressuposts adaptats a la realitat. Vostès, al 2010, varen preveure 240 milions i, què ens ha passat?, que varen gastar els

240 milions i no varen venir, no varen venir després, és clar, això no ho farem nosaltres. Això, no ho farem.

Pensi una altra cosa, Sra. Aguiló, si el Sr. Rodríguez Zapatero, dins l'any 2010 hagués pagat aquests 240 milions, que era el que havia de fer, ara tindríem doblers per pagar els col·lectius de discapacitats, tindríem doblers per pagar els farmacèutics, pels desplaçaments de malalts, tindríem doblers per fer totes aquelles coses que no hem pogut fer fins ara i, de qui és la culpa? No és nostra, no, perquè no ho reclamam, és de qui no paga, la culpa és del Sr. Zapatero i del Sr. Rubalcaba, valdrà la pena que vostès i tot el Partit Socialista dia 10 de novembre, en què em sembla que ve a demanar el vot, li facin un recordatori d'aquest fet.

Després, l'impost de patrimoni, també ho hem dit mil vegades, com ho hem de dir, és que cada vegada estam allà mateix. L'impost de patrimoni tampoc no surt als pressuposts, perquè és que encara no sabem -no surt-, encara no sabem si ho compensaran, si no ho compensaran, si ho hem d'aplicar, si no ho hem d'aplicar, Salgado diu una cosa, Pepiño Blanco en diu una altra... Escolti, aclareixin-se!, quan sapiguem si això se'ns compensarà, idò evidentment s'aplicarà als pressuposts i tendrem 30 milions més, fantàstic!, 30 milions més!, però mentre tant no ho podem posar als pressuposts perquè no són segurs!

Miri, ja sabem que vostès...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Camps, per favor.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, ja per acabar, ja sabem que vostès són partidaris de pujar els impostos, ho han dit i ha sortit recentment pels diaris també, nosaltres, no. Nosaltres, no, nosaltres som partidaris de fomentar la iniciativa privada, d'ajudar aquell petit empresari i aquell petit emprenedor. Aquesta és la nostra política. La seva?, pujar impostos, molt bé, ja varen pujar l'IVA i diuen després que els pugen només als riscs. L'IVA és l'impost menys progressiu de tots. Aquesta és la realitat, quan pugen impostos, els pugen a tots.

Per acabar, nosaltres, el Partit Popular votarà en contra de les seves propostes, hem presentat una esmena a la totalitat. Vostès, si l'accepten, la votarem i si no, idò no la votarem.

Molt bé, gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps. Pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula el Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. El Partit Popular, quan es va presentar a aquestes darreres eleccions, es va presentar amb tota una sèrie d'expectatives que implicaven crear riquesa i baixar l'atur, però, aquesta reactivació econòmica, la veritat és que no la veim per enlloc, no la veim, al contrari les dades d'atur per desgràcia són esfereïdores i de moment, i refent allò que jo comentava al Sr. President en la meua anterior intervenció a la pregunta parlamentària no hem vist cap aposta innovadora, no ho hem vist cap aposta nova, al contrari, la reactivació econòmica de moment del Partit Popular és fer-se fotografies devora projectes privats, no del Govern, projectes, alguns, que ja veurem com acabaran, que ja veurem si es faran, que ja veurem quins llocs de feina crearan, que ja veurem què és el que passarà, tots i cadascun d'ells. No veim per tant cap proposta concreta, cap ni una.

En el cas dels pressuposts, el Govern en lloc de crear confiança, aquesta confiança que en teoria ha d'ajudar a reactivar l'economia, el que ha creat són dubtes, improvisació, vostès varen o han incomplert la presentació dels pressuposts de 2011 i estan incomplint també els terminis de la presentació dels pressuposts del 2012. Això sí, dilluns varen fer un paperot, dilluns al Consell de Govern varen fer un paperot, varen crear uns teòrics pressuposts que no estan presentats al Parlament de les Illes Balears quan feia quinze dies el Sr. Aguiló -no hi és present en aquest moment- havia dit que no els presentaven.

Bé, el Partit Popular de Madrid va donar instruccions a les comunitats autònomes que governen de no presentar els pressuposts. El Sr. Bauzá, s'ho refà, diu no és possible anar així i moment per moment fa set dies diu, en seu parlamentària, tant a la portaveu socialista com a mi mateix que sí que les presentarà. La realitat és que no els han presentats. Tot era per penjar-se la medalla. La medalla per fer el que havien de fer, per presentar els pressuposts, un grup de 35 diputats es penja la medalla que presentaran els pressuposts.

Vostès diran "no, és que el govern anterior no ho va fer", hi havia una clara diferència: era un govern en minoria, aquest és un govern amb una majoria absoluta de 35 diputats, no té cap excusa, ni una, per no presentar-los.

Vull recordar que aquell govern volia presentar uns pressuposts millorant els ingressos, posant impostos als més riscs i a les empreses que contaminen i que, des d'aquest grup a més d'altres grups, es va dir que no es donaria suport a aquests ingressos, a aquesta millora d'ingressos.

La realitat per tant és que hi ha hagut una improvisació total i absoluta. De fet, les empreses públiques rebien instruccions que en dos dies havien de presentar els pressuposts, en dos dies, i no els tenien fets. No els tenien fets, per això el Sr. Aguiló dilluns no va aprovar els pressuposts i per això no han entrat a aquest parlament, per això no estan, no han entrat al parlament,

no estan publicats al BOIB i no estan ni tan sols a la pàgina web.

A la pàgina web hi ha un *PowerPoint* de 22 pàgines, vostè a la seva intervenció ha dit diverses vegades que “qüestions concretes d'aquests pressuposts”, vostè diu que no hi és l'ingrés de l'impost de patrimoni, a les 22 pàgines de *PowerPoint* de què disposen aquests diputats, és la única informació que tenim, no hi figura això, no hi figura la concreció. No hi figura la concreció.

Per cert, certament és curiós que al plans d'estabilitat pressupostària i d'equilibri financer que s'han presentat per part de les comunitats autònomes, el ministeri l'altre dia va publicar que i ha dues comunitats autònomes, totes retallen, totes, però n'hi ha dues que no presenten una millora d'ingressos, que no volen incrementar els seus ingressos perquè no volen que els més riscos aportin més. Vostè diu que pensen en els petits, però els grans no aportaran el que toca. Les dues comunitats són Balears i Aragó.

En definitiva, aquest pla d'ajustaments no es veu compensat en una millora dels ingressos, llevat, això sí, de la previsió que vostès evidentment tenen de millora dels ingressos via IVA. S'han demanat explicacions aquí, tant del Pla d'estabilitat com del Pla d'empreses públiques i n'hi ha una de les vegades vostès no han volgut comparèixer, ni el Sr. Bauzá ni el Sr. Aguiló.

També diu vostè, perquè a la moció que s'ha plantejat se li reclama que reclamin els 280 milions d'euros del fons de competitivitat. Miri, el Pla d'ajustament fa els números renunciant a aconseguir aquests 280 milions d'euros, ho diu ben clar el Pla de competitivitat, diu que feim els números renunciant a aquest fons de competitivitat i de fet, el mateix document diu que acaten aquesta solució, textualment així ho diu: “acatam aquesta decisió”.

És evident que hi ha un incompliment, en això, hi estam d'acord. Hi ha un incompliment del Govern central, d'aquests 280 milions d'euros que haurien d'haver arribat i que no han arribat i que evidentment la situació a les Illes Balears seria molt millor si haguessin arribat, però no podem renunciar-hi.

No hi podem renunciar, com tampoc no podem renunciar a millorar el finançament. Ara, està clar per què s'ha aprovat el seu pla d'equilibri pressupostari, perquè d'entrada ja varen dir que renunciaven a aquests ingressos i per tant, varen aplicar un pla amb retallades.

Per tant, des del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca donarem suport a tots i cadascun dels punts que planteja la moció del Grup Parlamentari Socialista perquè creim que són ajustats a la realitat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Barceló. Sra. Aguiló, vostè té la paraula.

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSAR:

Moltes gràcies, Sr. President. No acceptarem l'esmena del Partit Popular perquè conté excuses de mal pagador i una felicitació al Govern per una feina que no s'ha fet bé, que s'ha fet incomplint la llei.

Mirin, l'any 2003, els pressuposts es varen presentar, per al 2004, al Parlament amb registre d'entrada dia 29 d'octubre del 2003; l'any 2007 els pressuposts per a l'any 2008 es varen presentar amb registre d'entrada en aquest parlament -tenc aquí els dos registres- dia 29 d'octubre de 2007. En ambdós casos, les eleccions havien estat el mes de maig, en ambdós casos el govern que va entrar va fer els pressuposts en temps i forma i els va presentar aquí, sense que haguessin aplicat l'article 38 de la Llei de finances perquè mai les conselleries que se'n van, el Govern que se'n no va enviar a la Direcció General de Pressuposts una proposta per a uns pressuposts que no se sap si podrà gestionar o no. Sempre la fa el nou govern, des del principi fins al final, entre altres coses perquè tampoc no se sap quines conselleries hi haurà quan hi ha un govern nou.

Per tant, sempre els antecedents han estat aquests. El Govern..., les eleccions han estat pel maig, el Govern quan ha entrat s'ha posat a preparar els pressuposts i els ha presentat a aquest parlament dia 29 d'octubre del 2003, dia 29 d'octubre del 2007, en temps i forma i ara, no.

Basta d'excusar-se en els altres!, l'herència rebuda per vostès és molt millor del que diuen i s'ha reflectit als pressuposts presentats. Tenen un pla de finançament que els aporta 450 milions d'euros més, no s'excusin en l'endarreriment de l'Estat, no s'hi excusin perquè vostès disposaven de la informació des del mes de juliol i amb aquesta informació han elaborat els pressuposts que va aprovar l'altre dia el Govern, i amb aquesta informació els haguessin pogut elaborar una parell de setmanes abans, donar publicitat a través de la pàgina web institucional per complir amb la Llei de bon govern i per dur-los a aquest parlament abans de dia 30 d'octubre, ho haguessin pogut fer i no ho han fet, no plorin més.

Sr. President, comparegui davant aquest Parlament i doni a conèixer les mesures que pensa posar en pràctica el Govern per reactivar l'economia de les Illes Balears i per reduir el nombre de persones aturades, les mesures concretes. Els diputats i diputades d'aquest Parlament representem el poble de les Illes Balears i esperam conèixer aquestes informacions de primera mà i no només a través dels mitjans de comunicació.

Ja ho he dit abans, l'economia és confiança, i més aviat sembla que paraula confiança està buida de contingut per aquest govern, que no la treballa, que en lloc de confiança crea incertesa, alarma i preocupació; doni confiança a la ciutadania, escolti els agents socials i econòmics, pacti amb ells, expliqui com estan els comptes públics d'enguany, faci un calendari de pagaments, doni missatges positius i faci èmfasi en aquests missatges perquè l'economia ho necessita.

No converteixin les Illes Balears en un abocador de projectes tòxics, deixin de ser un govern que espanta amb les seves improvisacions, donin confiança. Duguin el pressupost per al 2011 i recordin que la participació ciutadana en l'elaboració dels pressuposts és ara un imperatiu legal que s'ha d'acomplir. No és normal que un govern que té una majoria com la seva no faci els deures que li corresponen, que no presenti uns comptes clars i que s'amagui sota l'excusa de l'herència rebuda, aquesta excusa ja no li val. És incongruent presentar les dades corresponents al 2012 sense fer cap esment al 2011, quan es va dir que el primer que es faria seria elaborar uns pressuposts per a aquest any 2011, ja que, segons vostès, la pròrroga era letal per a la comunitat; era la seva obligació presentar-los, vostès s'hi havien compromès, tenien les eines per fer-ho, tenien tota la informació, en el mes de juliol comptaven amb tota la informació necessària i podien fer les previsions per a aquesta anualitat, però no l'han feta i ara vendran els problemes, a l'hora de liquidar el pressupost del 2011 no hi haurà pressupost per liquidar, i ja no podran excusar-se en què no els varen trobar aprovats, amb la seva majoria no hi ha excusa que valgui, els haguessin pogut aprovar en aquest Parlament.

I quant al pressupost del 2012 tampoc no hi ha excuses per a l'incompliment de les lleis, les han incomplert i ara pretenen fer-nos creure que han fet una heroïcitat, quan el normal és que un govern amb una majoria com la seva presenti els pressuposts, no és cap heroïcitat que dilluns passat els aprovàs el Consell de Govern sense cap documentació que sigui palesa aquí ara mateix en el Parlament. S'apliquin les seves crítiques i reconeguin la feina feta pels altres. Si el pressupost té un mínim de cara i ulls és gràcies a la negociació pactada i duta a terme per l'anterior govern, que vostès, per cert, varen criticar. I en qualsevol cas, haurem d'analitzar a consciència aquests pressuposts, no fos cosa que hagin presentat els pressuposts que necessiten els bancs en lloc dels pressuposts que necessita la ciutadania.

(Alguns aplaudiments, remor de veus i petit aldarull)

Finalment, els hem de demanar que no renunciïn a més ingressos públics, que no renunciïn a reclamar els 240 milions d'euros del fons de competitivitat; que duguin a terme les modificacions que es necessiten a l'Impost de Patrimoni, no hem vist l'articulat d'aquest projecte de llei que han aprovat, no l'hem vist encara, no sabem si hi ha modificacions en relació amb l'Impost de Patrimoni perquè es pugui recaptar amb les condicions que s'han establert a l'Estat.

Aclareixin-se, aclareixin-se, seran segurs els ingressos de l'Impost de Patrimoni si ho regulen i són vostès els que governen, governin. És de justícia que qui més té més col·labori en el manteniment de l'estat del benestar en aquest moment, perquè això ens beneficia a tots. I no abandonin tampoc la lluita contra el frau fiscal, les liquidacions de l'Agència Tributària de les Illes Balears varen suposar 55 milions d'euros el 2010 i recordin que això va ser gràcies a la bona feina feta per l'Agència Tributària de les Illes Balears, perquè aquesta comunitat autònoma va passar de ser la darrera en el rànquing d'eficiència recaptatòria de les comunitats autònomes a ser la primera, i ho va fer a la legislatura passada, érem els darrers el 2007, vam ser els primers el 2010, mantenguin aquesta posició. Governin, en definitiva, però governin en positiu.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Aguiló. Sra. Aguiló, si em permet, no acceptava les esmenes, Sra. Aguiló no accepta les esmenes, no és ver?

Molt bé. Doncs, senyores i senyors diputats, si els sembla passarem a votar. Passam a votar.

24 vots a favor; 34 en contra, per la qual cosa la Moció 4102/11 queda rebutjada.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 3895/11, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reforma fiscal adreçada a la recuperació econòmica.

Passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de les proposicions no de llei i, en primer lloc, debatrem la RGE núm. 3895/11, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a reforma fiscal adreçada a la recuperació econòmica.

Per defensar la proposició no de llei del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Mercadal.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Sí, gràcies, president. Presentam avui una autèntica reforma fiscal, una sèrie de mesures de correcció fiscal que poden ser el punt de partida per sortir de la crisi. L'*statu quo* al qual ens hem avesat els darrers anys no ens han dut enlloc, no s'ha pres cap mesura important per afavorir la contractació; cap mesura important per fer que el nostre turisme sigui més competitiu en termes fiscals, com ja ho són la resta de països de la Mediterrània; cap mesura important de justícia fiscal en la tributació dels autònoms, entre d'altres que ara explicarem. És ben hora doncs dur una reforma fiscal en profunditat que incentivi les nostres empreses, els autònoms, les associacions per fer més lleugera la seva pressió fiscal que suporten i fomentar la contractació de persones i dotar el sistema d'una sèrie de facilitats.

La primera modificació que proposam fa referència a l'IVA. Aquest impost, pel que fa a les activitats turístiques proposam que baixi fins al 4%. Les Illes Balears són un indret eminentment turístic, per poder ser competitiu amb els nous mercats que ens envolten a la mateixa àrea mediterrània, hem d'aconseguir que les activitats turístiques tenguin preus més competitiu, com ja tenen la resta dels destins del nostre entorn. Està bé pensar en turisme de qualitat, però no hem de perdre de vista que el preu sempre és un factor clau i els nostres competidors més propers tenen impostos més baixos que no ens deixen competir amb ells amb igualtat de condicions.

La segona modificació que proposam per a l'IVA és que el fet imposable no sigui l'emissió de la factura, sinó el seu cobrament per part de qui l'ha emesa. Aquesta mesura és una mesura d'absoluta lògica, perquè qui emet la factura no la cobra, quan arriba el moment de fer la seva declaració sí que ha d'introduir aquesta factura com si estigués cobrada a la seva declaració i avançar uns doblers que encara no ha cobrat. És a dir, a més de no haver cobrat s'ha d'avançar l'impost, pensam que això no és correcte i perjudica molt seriosament les nostres empreses, associacions i els autònoms.

La segona mesura que proposam fa referència a establir una exempció fiscal, per quantia de 3.000 euros, als autònoms que contractin el seu primer treballador. Aquesta mesura aniria adreçada amb exclusiva als autònoms i serà aplicable únicament i exclusivament per la contractació del primer treballador. Els autònoms són a la nostra economia un grup importantíssim, que pràcticament no té cap avantatge en relació amb altres fórmules: no tenen cap prestació si es posen de baixa i en moltes ocasions la seva activitat depèn d'una persona tota sola. És molt just, doncs, que els autònoms tinguin un avantatge per poder contractar el primer treballador i molt més si tenim en compte quin és l'actual context laboral, amb uns índexs d'atur al nostre país que són autèntics drames personals, anímics i familiars.

La tercera de les mesures que proposam avui fa referència a l'Impost de Societats, que podríem resumir en cinc punts: el primer punt, serien incentius per a l'I+D+I. Quins? On ara es pot reduir un 12%, que sigui una deducció del 20% per a les activitats d'innovació. Segon, recuperar la deducció per les despeses realitzades a l'estranger. Per què? Per incentivar la internacionalització de les nostres empreses. Tercer, eliminar les limitacions de la tributació a l'impost del tipus del 20% per a empreses amb facturació inferior a 5 milions d'euros. Ara mateix hi ha limitacions temporals de plantilla, de creació d'ocupació, perquè aquest tipus impositiu té una sèrie de característiques que impedeixen contractar per acomplir una norma que en la situació actual s'ha convertit absolutament en absurda i fora de lloc. La quarta, ampliar l'import màxim de la xifra de negoci que permet acollir-se al règim especial previst per a les empreses de reduïda dimensió i augmentar també el límit de base imposable al qual s'aplica el tipus reduït. I per finalitzar, modificar el capítol 4, per afavorir les dotacions fetes per *business angels*, com ja vàrem comentar fa un parell de setmanes per equiparar-les a les societats de capital risc.

Al mateix temps, proposam la modificació també de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, l'IRPF. Proposam una deducció del 20% de les despeses efectuades en concepte de formació per als professionals autònoms, col·lectiu, i ho tornaré dir una altra vegada, bàsic a la nostra economia.

Proposam també adequar el sistema de mòduls a la caiguda real de l'activitat, no pot ser que els autònoms que paguen per mòduls tinguin el mateix mòdul, independentment de si fan molta feina o si no en tenen gens, per tant és molt important fer aquesta revisió.

S'ha de crear una deducció del 10% per les quantitats aportades a emprenedors per part d'un *business angels*. Aquesta mesura, com també ja vàrem explicar, fomentaria que els emprenedors poguessin accedir a noves formes de crèdit.

Però si hi ha una mesura important dins aquesta reforma fiscal que avui presentam, la més important sens dubte és la que fa referència a les bonificacions a les cotitzacions de la Seguretat Social. Els donaré una sèrie de dades que són importants per contextualitzar la mesura que proposam: tenim un atur impressionant, el més alt de tota la comunitat europea, amb 5 milions de persones aturades, la pitjor taxa d'atur de la democràcia, essent del 21,5%, duplica aquesta xifra la mitjana europea, un atur juvenil que arriba a xifres d'autèntic escàndol, també el més alt d'Europa, amb un 48% dels nostres joves sense feina, amb tot el que això comporta a nivell personal, anímic i social; una incertesa en el futur dels nostres joves que els té absolutament desencantats en tot, i també amb els polítics, els que no fan res per prendre cap mesura per canviar les coses.

Però els donaré una dada que segurament no els deixarà indiferents, les xifres d'atur que té Espanya tan sols es poden comparar amb la de països que han viscut una catàstrofe natural, i és que el que vivim és una autèntica catàstrofe social i també política. No podem estar més temps sense prendre mesures perquè les poques que prenem es prenen perquè ens vénen donades des de la Unió Europea. És hora de fer passes valentes, de fomentar la creació de llocs de feina, però amb tots els respectes, fomentar llocs de feina no és donar prestacions de 400 euros quan s'acaba l'atur; fomentar llocs de feina no és tenir en compte els aturats que fan curssets perquè aquests ja s'estan formant, com es va atrevir a dir el Sr. Rodríguez Zapatero. Hem de prendre mesures serioses, contundents, que aportin facilitats per contractar, perquè els autònoms, les PIME i els emprenedors, les empreses en general contractin i que contractar no sigui una càrrega.

Per aquest motiu, proposam una mesura del tot contundent, que mogui el mercat laboral: proposam establir una bonificació del cent per cent a la cotització de la Seguretat Social durant el primer any, per tres supòsits molt concrets, que són on majorment tenim un greu problema de contractació: a la contractació de menors de 30 anys, la contractació de dones i la contractació de treballadors majors de 45 anys aturats de llarga durada. Pensam que aquesta mesura és una mesura important per sortir de la situació d'atur creixent en el nostre país; és una mesura valenta. No podem quedar de mans plegades i mirar per la finestra com el vendaval se'n du els ciutadans per endavant, i nosaltres no fer res, no pot ser de cap manera.

Per aquest motiu, presentam aquesta proposició no de llei, perquè l'actual situació requereix actuacions contundents, requereix polítiques valentes i requereix mesures concretes que facilitin la contractació de persones que ara mateix estan sense feina i sobretot sense esperança perquè ningú no fa res per canviar les coses. El nostre grup parlamentari té clares quines són les reformes fiscals que duriem a la millora de la situació, presentam una bateria de propostes concretes, amb xifres concretes i sobre impostos també concrets. Sabem el que s'ha de modificar i quan.

Hem de menester un mercat laboral i empresarial més flexible que es pugui adaptar amb menys temps a les noves circumstàncies. Vivim a un entorn on tot canvia ràpidament, on les noves tecnologies han canviat els nostres hàbits en tots els sentits i també pel que fa a les noves formes de fer negocis. Per tant, hem de canviar també les normes, no ens podem quedar aturats esperant que les coses canviïn per elles totes soles, hem de ser més competitiu, hem d'aconseguir una tributació més justa i que hi hagi vertaderes facilitats, facilitats reals a l'hora de contractar.

Arriba l'hora del canvi, és el moment de facilitar el camí per a les empreses i autònoms, perquè són ells els que generen els llocs de feina, i això és així. Esperam comptar amb el suport de l'oposició per a aquesta proposta, perquè de la crisi n'hem de sortir tots plegats; és l'hora també d'una altra forma de fer política, els ciutadans esperen de nosaltres que puguem arribar a acords per facilitar sortir de la crisi, i aquesta reforma fiscal que avui presentem és una bona oportunitat per llançar un missatge positiu.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Mercadal. Pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, per defensar l'esmena RGE núm. 4293/11 té la paraula la Sra. Josefina Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. Sr. Mercadal, a l'exposició de motius explica que per superar la crisi és imprescindible reactivar l'economia. Coincidim amb vostè en aquesta premissa de màxims, reactivar l'economia i tal vegada en un debat molt més ample de com s'ha de reactivar aquesta economia les discrepàncies segurament serien més clares.

De totes formes, avui ens presenten una proposta concreta d'activació de l'economia amb la qual el nostre grup pot coincidir en algunes propostes. Però per al nostre grup no sols sortirem de la crisi reactivant l'economia, sinó fent una política fiscal més justa, per aquest motiu varem presentar una proposició no de llei amb tot un seguit de propostes per aconseguir precisament aquesta fiscalitat més justa, i vostès no en varen aprovar cap d'aquestes propostes, manco allò de lluitar contra el frau fiscal de forma decidida, que era el mínim que es podia esperar o preveure d'un Parlament democràtic. Ni una sola de les propostes, ni tan sols l'intent de consensuar-les.

Però contrari al que vostès han dit en diverses ocasions en aquesta tribuna, nosaltres som bastant menys rígids que vostès, i creim que per superar la crisi l'hem d'abordar des de diferents fronts i un n'és aquest que vostès presenten. Però insistim, no és l'únic.

Perquè no sols no volen no pujar els impostos a les rendes més altes, també han anunciat que l'època de les subvencions ha passat a la història; per què no es pot subvencionar, per exemple, una empresa perquè pugui promocionar els seus productes a l'exterior i sí es pot bonificar? Per què no es pot subvencionar aquesta empresa? O no faran subvencions per al tercer sector de persones, per exemple, amb discapacitat, persones majors, joves amb risc, que són petites empreses que no tenen aquest caràcter d'empresarial, però que sí són petites empreses que actuen com a tals, que donen servei a la nostra comunitat autònoma a més de 60.000 persones i ocupen més de 6.000 llocs de feina els quals tots són estables, i a aquestes les subvencions sembla que han passat a la història.

I segons les dades pressupostàries que han volgut donar a conèixer, sembla que el capítol d'inversions públiques també baixa, la inversió pública és també una forma de fer front a la crisi i mantenir llocs de feina.

Per tant, tot i que no coincidim amb aquesta espècie de monocultiu del Partit Popular per activar l'economia, no pujar impostos, sols fer bonificacions, no subvencionar, etcètera, votarem positivament algunes de les propostes i proposarem bonificacions d'altres. I també ho feim perquè coincidim que són les petites i mitjanes empreses les que generen més llocs de feina i de millor qualitat, creen xarxa social, creen barri, creen comunitat, perquè molts són petits comerços que són als barris, mantenen tradicions, mantenen costums i per tant sempre el nostre grup parlamentari ha suportat les petites empreses.

Anem punt per punt, punt 1 de l'apartat a), modificació de l'IVA per reduir-lo a un 4%; una reducció genèrica amb la qual no estam d'acord. Totes les previsions negatives del Partit Popular que va formular amb l'actual IVA, al que en aquests moments s'aplica, no s'han complert, l'any 2011 és un bon exemple, hi ha hagut més presència de turistes que mai, l'IVA no ha estat un impediment perquè venguessin milers i milers de turistes a la nostra comunitat autònoma, molts més que el 2009, molts més que el 2010, molts més que el 2008. La gent, quan vol practicar el turisme o quan vol fer de turista, cerca qualitat, cerca tranquil·litat, cerca originalitat i és amb això en el que hem treballar. I una de les nostres originalitats, una de les nostres peces fonamentals és el paisatge que sembla que, una vegada més, està amenaçat amb aquestes propostes d'urbanitzacions i de noves construccions.

La situació inestable dels països del nord d'Àfrica ens ha beneficiat certament, però l'actitud del que volia anar a fer turisme al nord d'Àfrica no ha canviat, no ha dit esperaré que la situació millori, sinó tot el contrari, ha triat altres destins turístics, s'ha mantingut en aquesta voluntat de fer turisme i ha triat les Illes Balears i han estat una alternativa, l'IVA no ha suposat cap problema.

No és el moment de baixar aquest tipus d'imposts, un moment que nosaltres necessitem recaptar doblers per mantenir l'estat de benestar, però també per mantenir altres coses, per mantenir la neteja de les ciutats, els museus, els jardins, que també són font de crear turisme; no és el moment, potser un altre moment, d'aquí a dos anys, tres anys, que aquests països s'hagin recuperat, haguem d'aplicar mesures correctores a aquest IVA, però en aquest moment el que necessitem és recaptar. I s'ha demostrat dins el 2011 que no es cap problema per als turistes venir amb aquest IVA, per tant no hi ha cap necessitat de reduir-lo.

Un moment sí que seria necessari tal vegada fer qualche tipus de modificació d'aquest IVA és el temps de la temporada baixa; per tant, la nostra primera esmena és que es redueixi aquest 4% en temporada baixa, perquè aquí sí que tal vegada necessitem qualche tipus de modificació perquè ens permeti, efectivament, abaixar el preu, mantenir els beneficis empresarials, aprofitar les instal·lacions i mantenir llocs de feina. Per tant, la nostra proposta seria aquest 4% en temps de temporada baixa.

El segon punt de l'apartat el votarem a favor, perquè efectivament pensam que en aquests moments el que vostès proposen milloren l'eficiència i l'eficàcia de l'administració. I amb aquests sistemes informàtics actuals, on hi pot haver un creuament de dades importantíssim i potent, s'han de poder millorar aquest tipus de transaccions. Reduirem també els processos administratius i per tant la burocràcia i crearem també una mica més d'equitat. Per tant, sí que aquest punt el votarem a favor.

Pel que fa al punt b), estam d'acord amb la voluntat, però creim que aquesta quantia ha de ser un màxim i progressiva i segons facturació. Per tant, el que li proposam és "establiment d'una exempció fiscal per una quantia màxima de 3.000 euros, progressius segons facturació per als autònoms que contractin el seu primer treballador o treballadora." No és el mateix, i pensam que hem fet una redacció possible perquè la puguin aprovar, perquè quan tinguin les dades més concretes, el tipus de facturació que fan els autònoms, aquesta progressivitat es pugui adaptar a la realitat. Però no és el mateix una persona que facturi, un autònom que facturi 10.000 que un que facturi 25.000 o 3.000 o 6.000, no seria de justícia donar-li el mateix tipus d'exempció.

El punt c) es refereix a les modificacions fiscals a l'Impost de Societats. Donarem suport al primer i al segon punt, als altres tres no. Qualsevol benefici fiscal que s'adopti, formes d'exempció, de bonificació, de deducció ha de perseguir comportaments estratègics, no poden ser perquè sí; la línia estratègica que nosaltres defensam és la protecció mediambiental i economia sostenible, la formació professional, la investigació i noves tecnologies i l'exportació de productes. També creim que moltes d'aquestes mesures han de tenir caràcter temporal, perquè són estratègiques i a més tal vegada en situació de crisi tenen més sentit, però de forma permanent creim que han de ser molt selectives. En aquest sentit donarem suport les que reforcen les nostres línies estratègiques, per tant donarem suport al punt 1, I+D+I, de passar d'un 12 a un 20% per a activitats d'innovació.

També creim que el sistema tributari actual ha tingut una bona bateria d'incentius fiscals per l'I+D+I, fins l'any 2006 ha estat possiblement el més potent dels països de l'OCDE tot i que amb escassa utilització per part de la xarxa empresarial. Però actualment està subjecte a problemes de finançació i de crisi, quan un jove empresari, quan una empresa va als bancs té problemes per poder finançar-lo perquè els demanen resultats immediats. Per tant, si volem aportar un model de creixement econòmic basat en la investigació i en el desenvolupament és necessari mantenir polítiques d'incentius.

El punt 2, si vostè es refereix al conjunt de deduccions que tracten d'afavorir la creació de sucursals i establiments permanents a l'estranger que afavoreixen l'expansió i el creixement de les empreses cap a l'exterior, despeses de publicitat per donar-se a conèixer a l'exterior, etcètera, tendran el nostre vot favorable; que, de fet, les han tingut aquestes bonificacions fins l'any 2011, fins l'any 2010. I efectivament, quan es varen fer aquestes bonificacions i es va dir que en el 2010 s'aturaven, el tema de la crisi no era una variable a tenir en compte.

Als altres punts no els podem donar suport, perquè tant el tercer com el quart hi ha la intenció de considerar petites empreses a empreses que actualment no tenen aquesta consideració perquè tenen xifres de negoci superiors de la que es considera petita empresa actualment. Això suposaria que les realment petites empreses o mitjanes empreses, que avui són definides com a tals, tendrien manco competitivitat perquè entrarien a beneficiar empreses molt més potents.

El quart punt, que és voler equiparar possibles inversions del *business angels* com a capital de risc, nosaltres no hi estam d'acord que es consideri capital de risc, perquè es treballa a 25.000 i 250.000, no són capitals de risc quan altres poden invertir 1 milió d'euros. El que podríem és instar el Govern que consensués propostes que mostrin quines són precisament les propostes per desenvolupar l'article 10.1 del Decret de suport als emprenedors que varem aprovar amb tanta urgència i que des d'ençà no ha demostrat cap mesura, no ha demostrat cap proposta en relació a desenvolupar aquest decret; mentrestant ha llevat subvencions a immigració, joventut, ha reduït les millores dels treballadors públics, etcètera. Però aquest decret llei que es va aprovar amb tanta urgència no s'ha posat cap mesura, per tant en aquest sentit no li donarem suport.

El punt d), al primer punt votarem que sí perquè pensam que és fonamental invertir en formació.

El següent punt, referit al *business angels* una altra vegada, és per crear una deducció del 10% de l'IRPF també hi tenim una esmena, que és afegir "per a aquelles activitats d'interès social i economia sostenible". I li posaré un exemple d'extrem, però nosaltres pensam que, per exemple, una activitat que sigui com millorar una metrallera per matar més gent no ha de tenir cap tipus de bonificació. Per tant, l'activitat econòmica de l'IRPF de qui bonifiquem ha de tenir un clar interès social i sostenible i he dit que li pos un cas extrem, però la redacció és suficientment ample, bé, això s'investiga, hi ha empresaris que donen doblers per investigar això, no és tan estrany, Sr. Mercadal, es fa. Nosaltres, per tant, anem a reduir ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Santiago, per favor.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

... les millores o quins sistemes es poden millorar.

Tot d'una, president.

I el tercer punt, per acabar aviat, seria, el primer punt l'aprovarem, si accepten l'esmena, efectivament sempre que aquesta bonificació vagi lligada que es mantengui com a mínim la contractació de tres anys al contracte bonificat, si no ens sembla que és donar una carta blanca a l'empresari perquè cada any contracti aquest perfil i així sempre obtindrà bonificacions.

I finalment, el darrer punt, votariem que sí.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Santiago. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Joan Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Des del punt de vista del Grup Parlamentari Socialista és aquesta una proposta extemporània, incorrecta, confosa i a més incompleta, sobretot i molt especialment en allò que fa referència a la repercussió que podria tenir sobre els ingressos de la nostra comunitat autònoma, fet crec prou important.

He dit que és extemporània i ho és perquè la tramitació parlamentària ha fet que aquest debat es produeixi coincidint en el temps amb altres fets que hi tenen relació directa i que fan que aquest mateix debat en aquests moments probablement no sigui allò que fa falta. Senyores i senyors diputats som a 18 dies d'unes eleccions generals, eleccions de les quals sortirà un nou govern, sigui del color que sigui, i serà aquest nou govern qui haurà de prendre o el que podrà prendre, si així ho creu oportú, decisions en matèria de fiscalitat, per tant pareixeria raonable esperar poder traslladar les propostes d'uns o dels altres a un nou executiu. D'aquí que no sigui aquest el moment més oportú per instar el Govern de l'Estat en un tema tan important com aquest.

Sr. Mercadal, a la proposta que vostè presenta s'insta tant el Govern de l'Estat com el Govern de les Illes Balears, quan, en realitat, la pràctica totalitat de les propostes o dels punts que vostès presenten són fora de la capacitat normativa de la comunitat autònoma i són bàsicament de competència estatal. Potser per això vostè mateix, com a proponent, no s'ha atrevit a especificar a qui van dirigits cada un dels punts, però en qualsevol cas aquells que puguin anar dirigits i que són de competència autonòmica, sobre aquests li voldria fer una consideració, miri, en aquest mateix Parlament hi ha en tramitació al dia d'avui una llei, proposada per vostès, una llei d'emprenedors; hi ha anunciat, no sabem si és cert o no, l'aprovació d'un projecte de pressuposts per al 2012, que haurà de tenir la seva tramitació parlamentària, amb aportacions que

podrem fer tots els grups, jo li recomanaria que, i li pregaria, que aquestes propostes que a dia d'avui vostè fa dient que instem el Govern, directament esper, supòs, que seran incorporades a aquest projecte i si no, segurament, des del seu grup així ho podran fer perquè s'hi incorporin si aquest és el desig dels 35 diputats de la majoria en aquest Parlament.

Crec que no es tracta, senyor diputat, de criticar o no mesures que puguin resultar beneficioses fiscalment, entre d'altres coses perquè en aquestes darreres legislatures ha estat precisament un govern socialista el que ha aprovat mesures que han permès reduir els impostos a les rendes més baixes, a les petites i mitjanes empreses i als autònoms, i li podria posar alguns exemples: es va elevar el mínim exempt a l'IRPF; es va reduir, per primera vegada en democràcia, senyor diputat, el tipus general de l'Impost de Societats del 35 al 30%; per a les PIME aquest tipus s'ha passat del 30 al 25; s'ha baixat 5 punts el tipus de gravamen aplicable a les PIME que creïn o mantinguin ocupació, i una mesura similar s'ha pres quant a l'IRPF per als treballadors autònoms. Per tant, quedi clar que les apostes per ajudar al petit i mitjà empresari i als autònoms no partiran a partir de la proposta que fa avui el Grup Parlamentari Socialista, fa temps que es treballa en aquesta línia.

Però també, en contraposició, no puc deixar de recordar algun altre fet, i miri, senyor diputat, recordar que el 1996, quan el Partit Popular va arribar al Govern de l'Estat, teníem un tipus de l'Impost de Societats 3 punts per sota de la mitjana de la Unió Europea, quan va sortir del Govern de l'Estat espanyol vàrem quedar tenint un tipus de l'Impost de Societat dels més alts del món i 6 punts per sobre de la mitjana de la Unió Europea. Aquesta és la realitat, per tant, Sr. Mercadal, el que demanen avui no és exactament allò que varen fer quan tenien la capacitat de fer-ho.

Però miri, el debat no crec que sigui exactament aquest, el debat real ha de ser sobre model global de fiscalitat aplicable a una situació complicada com la que tenim. Vostès aposten per una proposta, des del nostre punt de vista, superficial, fins i tot diria que clarament electoralista en aquests moments i que no va al fons de la qüestió. El nostre grup vol anar més enllà, apostam pel concepte de progressivitat fiscal, que cadascú porti proporcionalment a la seva capacitat, una progressivitat que millori l'equitat fiscal, un tractament més equilibrat en la relació entre les rendes de treball i de capital, per això entenem que, a més de les que vostès proposen, s'ha de parlar d'altres punts, s'ha de parlar d'altres qüestions.

Senyores i senyors diputats s'ha de parlar d'un nou impost a les grans fortunes, s'ha de parlar d'una taxa a las transaccions financeres internacionals i s'ha de parlar d'un major control dels paradisos fiscals, s'ha de parlar també d'un impost sobre els beneficis de les entitats financeres i, com no, també s'ha de parlar de crear una oficina de lluita contra el frau de caràcter especialitzat. I per què entenem que també s'ha de parlar de tot això? Doncs, s'ha de parlar perquè totes aquestes propostes, que vostès, per cert, no en volen ni sentir parlar, també han de contribuir a finançar mesures encaminades a afavorir la creació d'ocupació.

És així de clar, però com deia al principi, seguim amb la seva proposta, que creim que també és incorrecta i confosa, i bastarà posar dos exemples: miri, vostès a un punt fan una proposta d'exempció de 3.000 euros per als autònoms, però el que no diuen és a compte de quin impost, no ho especifiquen, simplement diuen 3.000 per als autònoms però sense parlar de res concret. O mirin, també, vostè, per cert, ha fet referència a la seva intervenció al punt estrella d'aquesta proposició i ha dit que era allò que feia referència a les cotitzacions a la Seguretat Social, miri per on, parla d'un punt estrella que no té res a veure amb un tema fiscal. Per tant, si parlem de reforma fiscal, duquem a la proposta allò que realment és fiscal, i el que no ho és traiem-ho fora i duem-ho a una altra proposta perquè és així.

I bé, també els deia que aquesta proposició és incompleta i ho és perquè no deixa clar si s'ha tengut en compte un detall prou important i aquest detall no és altre que si aquestes mesures poden suposar un cost per a la comunitat autònoma, i m'estic referint que una iniciativa de fiscalitat que únicament suposi una minva d'ingressos podria tenir repercussió en allò que correspon a la comunitat autònoma de la seva recaptació. Per exemple, el que podria passar amb la seva proposta d'IVA reduït per al sector turístic, que, per cert, i a pesar del que vostès diuen, aquesta temporada crec que ha estat prou profitosa i ha estat prou competitiu sense necessitar d'aquest fet. I a més que hauria de quedar clar, jo crec que amb aquesta proposta també queda clar, quina aposta fan vostès en matèria de turisme per competir amb preus i no competir amb qualitat?

Però miri, Sr. Diputat, la crisi que patim no és tant una crisi de despesa com una crisi bàsicament d'ingressos i la seva proposta de fiscalitat està molt allunyada d'aquesta idea. No crec que sigui tan mal d'entendre que apostar per la millora dels ingressos ha de permetre apostar decididament per mesures que fomentin l'ocupació, entre d'altres coses millores els ingressos podrà permetre eliminar algun retall innecessari, i si eliminant algun retall innecessari fa que aquest govern deixi de ser el principal aportador d'aturats al SOIB, doncs millor que millor, Sr. Diputat.

Mirin, hi ha ocasions on la realitat dels fets deixa en evidència alguns arguments; des de les files del Partit Popular es rebutja sistemàticament qualsevol proposta impositiva que vagi dirigida a aquells que més tenen i que permeti millorar els ingressos a la nostra comunitat autònoma. Ara bé, si aquesta millora ve de la mà d'una tercera, o d'una segona, administració, casualment és benvinguda, com per exemple passa amb aquests més de 400 milions d'euros que arribaran a la comunitat autònoma aquest proper 2012 gràcies al nou model de finançament, i que clarament resulta una bona ajuda a l'hora de presentar un projecte de pressupost, o un projecte que diuen

que han aprovat, amb un increment d'un 8%. Sí, un pressupost presentat fora de temps, un pressupost que incompleix, entre altres promeses del president del Govern, però que efectivament presenta un increment d'un 8,5.

I tot gràcies a un model de finançament que el Partit Popular ha estat rebutjant i criticant durant molt de temps, perquè deia que no servia per a res, i resulta que la bona feina feta pel passat govern, aquell que segons vostès no feia res, aquell que els ha deixat aquesta herència tan catastròfica, idò aqueixa herència, senyors diputats, ha permès a aquest govern presentar els pressupostos que ha presentat.

Resumint, senyores i senyors diputats, Sr. Mercadal, la major part de les propostes figura en el seu programa electoral del Partit Popular, recentment presentat pel seu partit, igual que algunes que jo li he proposat també estan al programa del Partit Socialista. Per tant crec que no és el moment ni és el lloc més oportú per tenir un debat electoral en el moment en què ens trobam, i això crec que és el que vostès presenten avui, un debat purament electoral i no una proposta real que beneficiï qui ha de beneficiar.

Per tant vull que quedi clar que podem parlar de propostes que beneficiïn la petita i mitjana empresa, que beneficiïn l'autònom, però que s'hauran de presentar degudament dirigides a qui correspon, corregides tècnicament perquè hi ha algunes incorreccions que hem pogut comprovar, però, Sr. Mercadal, no podem votar a favor de la seva proposició perquè, com li he dit, no és aquest el moment, perquè algunes d'aquestes propostes haurien d'estar incorporades en aquest projecte que, segons vostès, ja han aprovat, perquè és una proposició superficial, i perquè és confusa i a més a més, com li he dit, incompleta.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Boned. Sr. Mercadal.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, Sr. Boned, vostès el que no tenen és projecte; no tenen res. Em parla de mesures fiscals perquè les fortunes tributin més, uns altres tipus de mesures... On són les mesures? Quines? Per què no ha presentat una esmena?, per què no ha presentat una esmena? No tenen mesures, no tenen projecte, no tenen res; no tenen projecte fiscal, aquesta és la realitat. Mesures, zero; accions, zero; i esmena, menys u. Aquesta és la realitat.

(Aldarull a la sala)

Esperàvem més de vostès, en qualsevol cas, esperàvem molt més, esperàvem bastant més. Nosaltres ho tenim clar, tenim unes mesures molt concretes, tenim uns impostos molt concrets i amb uns percentatges concrets, també. I és el que la ciutadania espera, no aquests missatges que vostè llança gratuïtament perquè no..., s'ho ha preparat per ventura a l'avió i ve aquí a amollar un discurs prefabricat. Aquesta és la realitat.

(Remor de veus i més aldarull a la sala)

La realitat és que les seves mesures són fluixes, molt fluixes. S'ha demostrat que no funcionen, no funcionen perquè tenim 5 milions d'aturats, Sr. Boned. S'ha assabentat d'això, o no? 5 milions d'aturats. Vostès canvien la lletra i la música depenent de qui presenta la proposició. La presenten vostès, tot va bé; la presentam nosaltres... Per cert, no és el Sr. Rubalcaba el que vol donar suport als autònoms, també? On són vostès, ara? No hi són? Gràcies. Gràcies.

(Aldarull a la sala)

Estic content, també, en qualsevol cas, que hagi desmentit la seva portaveu, perquè ha dit que hem presentat els pressuposts i estic molt content per això. Moltes gràcies, també, Sr. Boned.

(Més aldarull a la sala i remor de veus)

No tenen cap credibilitat, Sr. Boned, aquesta és la realitat. I en relació al tema turístic els he de dir, tant al Partit Socialista com al PSM, que sí que s'han omplert enguany els hotels i hem tengut més turistes que cap any, més que cap any. Com?, ofertes de davallades de més del 20%, 20% en endavant; aquesta és la realitat. Així hem omplert els hotels, així els hem omplert. Aquesta és la manera que tenim d'omplir els hotels, davallant un 20%. Per això nosaltres proposam una davallada de l'IVA al 4%, però no només, Sr. Santiago, en la temporada baixa; tot l'any, perquè nosaltres no només competim en la temporada baixa; evidentment hi hauria d'haver més facilitats en la temporada baixa, però competim tot l'any amb els nostres competidors, tot l'any.

Però, Sr. Boned, una qüestió en relació amb el turisme; les seves propostes per a turisme, les del seu partit, sap quines són?, jo les hi diré: menys de cinc retxes del seu programa electoral, menys de cinc línies del primer sector de la nostra economia.

(Petit aldarull a la sala)

Aquesta és la seva proposta, menys de cinc línies.

Quant a la intervenció del PSM, miri, Sra. Santiago, la seva proposta, la seva esmena és una autèntica excusa, però autèntica. No n'aprovam cap, de les seves mesures, ja li ho dic ara, perquè vostès... No entrarem, no entrarem nosaltres en batalles de rics contra pobres, d'històries que ja ningú no es creu en aquestes altures, ja no hi som en aquesta història, ha passat això, estam en una altra història, estam en una altra història.

(Remor de veus i aldarull a la sala)

Vostè ha parlat de tot menys de la nostra proposta, de tot. S'ha fet un embolic, ha tornat, ara venc, no, però si li dic això, però tornam als pobres, les armes... On anam? Hem de parlar de la PNL que hem presentat, d'això és del que hem de parlar.

Del tema de l'IVA turístic ja li torn a dir el mateix que li he dit. O és que són vostès els que volen que només venguin turistes de qualitat? Són vostès els que volen que només venguin els rics a Mallorca, ara mateix?, són vostès?, és aquesta la seva teoria? Com quedam?

(Petit aldarull a la sala)

A mi no em queda gens clar, això.

(Conversa inaudible)

És..., és moment..., paraules de la Sra. Santiago avui, 5 milions d'aturats; "és moment de recaptar més", "és moment de recaptar més". Aquesta és la seva estratègia...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor...

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

...que no és la nostra i per això presentam una mesura, unes mesures. Vostès han fet unes esmenes d'afegir i de llevar, però no tenen tampoc proposta, no en tenen. Varen presentar una proposta fluixa que és de pujada d'imposts que nosaltres vàrem rebutjar, evidentment que la vàrem rebutjar, perquè nosaltres volem davallar impostos i no pujar impostos.

Aniré punt per punt a la seva esmena. De la modificació de l'IVA turístic, evidentment ja n'hem parlat suficientment. Dels *business angels*, que vostè ha presentat l'esmena per a aquelles activitats d'interès social i economia sostenible, no, Sra. Santiago, no; totes, totes!, per què només aquestes?, totes.

El tema de la bonificació del cent per cent; això sí que ja, vaja, això ratlla..., és impressionant: "sempre que es mantengui com a mínim la contractació a tres anys lligada al contracte bonificat". Però en la situació en què estam, com podem lligar...?, posam condicions per contractar, ara mateix? Hem de posar condicions per a les bonificacions, amb 5 milions d'aturats? D'acord, gràcies, gràcies. Hem de posar aquestes condicions. Així estam, així estam, senyores i senyors diputats.

(Remor de veus i aldarull a la sala)

Ens queda molt clar, ens queda molt clar.

Establir una exempció fiscal per quantia màxima de 3.000 euros progressius segons la facturació dels autònoms que contractin el seu primer treballador. No és una qüestió de facturació, no ho és, una qüestió de facturació, és una qüestió de contractació, Sra. Santiago, és una qüestió de contractació. No posem condicions a contractar persones, el que hem de menester és que els nostres ciutadans facin feina, el que hem de menester és sortir d'aquest 48% de joves a la nostra societat que estan aturats.

Gràcies.

(Aldarull a la sala i aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé passarem a votar.

Sí, disculpi, Sr. Barceló, per què em demana la paraula?

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, nosaltres hem demanat votació separada, perquè hi ha alguns punts als quals donaríem suport i altres que votariem en contra, encara que hagi semblat que no era així, que no hi havia consens.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé.

(Remor de veus)

Un momentet, Sra. Mascaró!, un momentet. Estan d'acord, Sr. Mercadal?

Bé, idò, si em pot dir en els que estan d'acord, simplificaria...

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí. 2.a)...

EL SR. PRESIDENT:

Un moment. 2.a), sí.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Els c.1 i c.2.

EL SR. PRESIDENT:

C.1, c.2.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

D.1 i d.3.

EL SR. PRESIDENT:

D.1 i d.3.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

I e.2.

EL SR. PRESIDENT:

I e.2. El Grup Socialista hi està..., no, o sigui que hem de votar... Bé, els ho deman.

Bé, idò passam a votar aquests que ha esmentat el Grup PSM i després votam la resta.

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé passam a votació.

40 vots a favor, 18 en contra i cap abstenció.

I ara, senyores i senyors diputats, passam a votar la resta. Passam a votar.

35 vots a favor, 23 en contra, cap abstenció, per la qual cosa queda aprovada la Proposició no de llei 3895/11.

(Aplaudiments)

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 2279/11, del Grup Parlamentari Popular, relativa a sol·licitud al Consell Superior d'Esports de la subvenció del cent per cent del cost del desplaçament dels equips i esportistes de Balears a la península i a les Illes Canàries per tal de participar en competicions esportives estatals.

A continuació debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 2279/11, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a sol·licitud al Consell Superior d'Esports de la subvenció del cent per cent del cost del desplaçament dels equips i esportistes de Balears a la península i a les Illes Canàries per tal de participar en competicions esportives estatals.

Per part del Grup Parlamentari Popular per defensar la proposició no de llei té la paraula la Sra. Catalina Palau.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, venim aquí avui, des del Grup Parlamentari Popular, amb una reivindicació que no és nova, que ja vam plantejar l'anterior legislatura, i que en aquell moment va rebre el suport de tots els grups parlamentaris, i esperam que avui també es repeteixi aquest suport. La mala notícia és que, malgrat aquest acord que hi va haver aquí, en el Parlament balear, després no va tenir una resposta positiva per part del Consell Superior d'Esports a Madrid.

Nosaltres som conscients que estam en un moment especial, previ a unes eleccions generals, i que també les circumstàncies econòmiques del nostre país són molt difícils, i que per tant tal vegada som conscients que aquesta petició no podrà tenir un èxit immediat, però sí voldríem que el Ple del Parlament es manifestàs una vegada més aquesta legislatura a favor dels equips i dels esportistes balears que participen en les competicions estatals no oficials i no professionals i que tinguin finançat el cent per cent dels costos d'aquests desplaçaments, i que sigui el Govern central, el Consell Superior d'Esports, el que assumeixi aquesta despesa, simplement perquè és l'administració competent per fer-ho. Així ho diu la Llei 10/90, de 15 d'octubre, llei nacional de l'esport; a l'article 4.3 estableix

que l'administració de l'Estat procurarà els mitjans necessaris que possibilitin els esportistes residents en els territoris insulars i de Ceuta i Melilla la participació en competicions esportives no professionals d'àmbit estatal en condicions d'igualtat.

Ara el procediment és el següent: hi ha una resolució de març del 2010 de la Presidència de Consell Superior d'Esports per la qual es convoquen ajudes per als desplaçaments a la península d'equips i esportistes insulars per participar en aquestes competicions estatals, i sota aquesta resolució es fa una convocatòria anual per a les comunitats autònomes afectades per aquest concepte. Aquesta resolució expressa que s'ha d'assegurar la participació dels equips i esportistes de les illes en igualtat de condicions econòmiques que els residents a la península, i que s'han de compensar les despeses ocasionades pels desplaçaments, però només se subvenciona fins a un màxim del 50%, un viatge d'anada i tornada per a cada partit de lliga o per a cada competició, i la distància quilomètrica de referència és de Balears fins a Madrid, quan sabem que els nostres esportistes a vegades han de viatjar més enfora, a vegades tenen la competició a Galícia, o a Canàries, o fins i tot en alguns casos a Ceuta i Melilla.

Per tot això nosaltres considerem que l'Estat hauria de fer un esforç superior si realment vol garantir la igualtat de condicions de participació per a tots els esportistes del territori espanyol. Per a un equip o per a un esportista balear és vital sortir a fora a competir. Si no poden sortir a competir a fora estan fora de joc, s'anul·la el dret a participar, que és el més bàsic per a ells; sense competició no hi ha opcions de millorar ni d'ascendir, no hi ha estímul ni progressió tècnica, i per a l'esport balear la qüestió dels desplaçaments sempre ha estat un obstacle important.

Vull recordar que l'anterior govern del Partit Popular va fer una passa històrica en aquest sentit: va disposar que el Govern assumís el cent per cent dels costos dels desplaçaments entre illes, i ara, malgrat la difícil situació financera que patim, també farà el possible perquè aquestes ajudes es continuïn mantenint a les federacions balears i als equips i als clubs i als esportistes. Però el bot a la península i a Canàries encara és una assignatura pendent, i si l'Estat no cobreix aquesta necessitat, quan és l'administració competent per fer-ho, ho acaben pagant bé altres administracions, ja siguin insulars o locals, o bé els mateixos clubs o els esportistes de la seva pròpia butxaca.

Ara, a més, quan els nostres esportistes surten, no tenen només la despesa dels desplaçaments; sortir a fora també implica dietes i implica a vegades haver de fer una nit fora de l'illa i pagar allotjament; tot això suposa més despeses, més costos i també més dificultats que en la majoria dels casos no pateixen els esportistes que resideixen a la península.

Per tant pensam que com a mínim aquesta despesa concreta dels desplaçaments hauria d'estar coberta en un cent per cent per l'Estat.

Quant a les categories que se subvencionen amb aquestes ajudes, que són juvenil, júnior, sènior i absoluta, sí que hi estam d'acord, perquè les categories inferiors ja participen, no en la totalitat de modalitats esportives però sí en la seva majoria, en el programa de l'esport en edat escolar, que està finançat pels consells insulars en les fases insulars i pel Govern balear en les autonòmiques, i el Govern central en les fases nacionals.

Per tant, i per tot el que hem expressat, demanam a tots els grups parlamentaris el seu vot a favor d'aquest tema tan important per a l'esport balear. I ja per acabar, si m'ho permeten, voldria fer una petita correcció de la proposta d'acord que té aquesta proposició no de llei. És que quan deim "el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a sol·licitar al Consell Superior d'Esports la subvenció del cent per cent del cost dels desplaçaments dels equips i dels esportistes balears a la península i a les Canàries", aquí voldríem afegir "també a Ceuta i Melilla quan participin en competicions esportives oficials no professionals de caràcter estatal, tal com recull l'article 4.3 de la Llei 10/90, de 15 d'octubre, de l'esport".

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Palau. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Tarrés.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, en primer lloc, respecte a aquest punt, he de dir que sí, que donarem suport a aqueixa proposta, com no pot ser d'altra manera, i com ja s'ha fet altres vegades, per unanimitat. Crec que en aquest aspecte convé que anem tots junts.

Però en la seva intervenció, Sra. Palau, he sentit algunes coses que m'agradaria saber o voldria que acordàssim fins on hem d'arribar, no?, perquè vostè deia coses que no és just, que sabem que als nostres esportistes, segons marca la llei, se'ls ha de posar a Madrid, però llavors han de competir a Galícia, al País Basc, a Canàries moltes vegades, però clar això no és una petició que puguem fer, vull dir, ja estaria fora de l'acord que hi ha per llei entre d'altres coses perquè els clubs que són de Madrid, els clubs que són de Castella també competeixen a Andalusia o competeixen a Galícia i els suposa uns costos, del que es tracta és de situar-te a Madrid i que tu tenguís els mateixos costos que qualsevol altre club de la península. Per tant, crec que això no seria possible.

A vegades podem fer referències al que s'ha aprovat en un passat, si ho hem aconseguit, si no ho hem aconseguit. Vostè, en la seva exposició de motius, planteja dos aspectes, per un costat diu, quan hi va haver un govern del Partit Popular es va aconseguir aquest 50% per anar a Madrid. Jo li diria, sí, és cert, té raó i jo no li llevaré cap mèrit, però es va aconseguir quan a Madrid hi havia un govern que no era del Partit Popular, hi

havia un govern del Partit Socialista. Per tant, això millor ho deixam perquè ens podríem repartir els mèrits els uns i els altres. Del que es tracta és que si deim, com vàrem dir fa uns anys, i vostè ho ha dit en la legislatura passada, hem d'anar i reclamar que es financii el cent per cent tal com diu la llei. Jo hi estic totalment d'acord, independentment de qui sigui que governi a Madrid, independentment de si ens hem de posar o llevar medalles, perquè les medalles se les posaran els nostres esportistes, i aquestes competicions i poder anar a Madrid a competir en igualtat de condicions és molt important. Però és tan important que el primer de tot hem de fer referència al que tenim a casa, nosaltres no ens podem permetre baixar el nivell del que tenim a les competicions entre illes, i ara ho passam malament i hem de procurar solucionar aquest aspecte perquè si no finançam les competicions entre illes el nivell dels nostres esportistes baixarà. Per tant, si aquest nivell baixa les nostres possibilitats d'anar a competir en condicions a la península seran molt més baixes i ens desapareixeran clubs. També hem de saber els clubs que ho tenen finançat, que no reben sous directament sinó que els reben a través dels convenis amb Illesport, quines característiques de clubs són i quins són els clubs que no tenen aquests convenis? És a dir, els que no ho reben a través d'Illesport són els clubs que tenen un poder adquisitiu més baix, que més els costa tot. I els que ho tenen a través del conveni d'Illesport són els clubs que ja es poden permetre fixar, portar gent de fora i tal i que tenen un nivell més alt i, per tant, també tenen ingressos de fora més alts. En tot això hem de procurar igualar una mica si ho hem de fer nosaltres. Ja li dic que en la base estic d'acord.

Però tampoc no vull deixar de fer referència a algunes paraules, a algunes coses que arriben fins aquí que a mi em sap greu que en aquest moment no hi sigui el conseller del gremi perquè convendria que ho sapigués i que li arribàs, vull dir, tot són declaracions de bones intencions, sabem que fa unes setmanes vàrem tenir la presència, la compareixença del conseller a la comissió i li vàrem donar suport i li vàrem dir que ens pareixia bé que sobre el paper idò estava bé el que plantejava llavors veurem tot això com es desenvolupa amb el temps si es desenvolupa correctament o no que jo esper i confii que sigui així. Però venia acompanyat de la gent del seu equip i a mi m'arriba que, per exemple, hi ha hagut esports de discapacitats, en aquest cas associacions de discapacitats, que se'ls ha contestat que si no tenen sous per poder funcionar que tanquin el seu "xiringuito". Idò aquestes coses no estan bé, la gent que més necessitats té és a la gent que, si cal, s'ha de donar més suport perquè això és com els estudiants, hem de partir de la base que si estan en les mateixes condicions els que més tenen i els que menys tenen acabaran podent competir amb les mateixes condicions. I no està bé que als clubs, que a les associacions, que als col·lectius que menys tenen se'ls pugui contestar coses com aquestes que jo li dic, perquè és la mateixa associació, el mateix col·lectiu que ha dit que la contestació va ser aquesta.

Per tant, demanem que estiguem en les mateixes condicions que altres illes del nostre país, del nostre estat, però que a la vegada nosaltres facem i aprofitem per tenir la casa arreglada, per tenir-la en ordre. En moments de crisi, si és així, hem de saber els sous que van a Esport i realment com es reparteixen. Això és el que hem de mirar en aquests moments. En moments de bonança sabem el que s'ha fet en aquesta comunitat, com han anat els sous i tal. I, esper, Sra. Palau, que llavors no em surti vostè que si a mi el que m'agrada és el futbol i el que vull és el futbol. Escolti, a mi m'agrada l'esport i estic aquí parlant per això i crec que sempre he lluitat per aconseguir el màxim possible. Quan em ve algú que és reivindicatiu amb alguns aspectes, jo m'hi apunt i crec que el nostre grup s'apuntarà a reivindicar on faci falta perquè els nostres esportistes estiguin millor.

Però en aquests moments hem de saber si el que abans en èpoques de sous es destinava, posem, a clubs d'elit, en aquesta comunitat, han d'anar els mateixos si la part que es lleva s'ha de repartir amb els que no arriben, que són els clubs que tenen menys possibilitats o com ho feim? I tenguin en compte que li parl tenint molt present les retallades que pot haver-hi en matèria esportiva. Per tant esper ser clar. Els clubs que més nivell tenen hem d'ajudar-los en la mesura del possible, però hem de valorar si primer ens dedicam a aquests o ens dedicam als que més necessitats tenen.

Jo sé que me'n vaig una mica del que és aquesta proposició, però és que hem de fer referència, hem d'aprofitar aquests torns per discutir com volem que sigui l'esport a la nostra comunitat. Pel que fa referència al nostre grup i sent coneixedors que la passada legislatura no vàrem tenir èxit en aquesta petició, jo esper que a partir del dia 20 puguem ser nosaltres qui també demanem al Govern del nostres mateix color a nivell de l'Estat que doni suport a aquesta proposició i que els esportistes de la nostra comunitat tenguin el cent per cent pagat a l'igual que ho tenen a altres comunitats.

Res més, simplement desitj, com deia vostè, que tots donem suport a aquesta proposta perquè crec que és bona per a tots i si és bona per als nostres esportistes és bona per als nostres ciutadans.

Així que, Sr. President, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tarrés. Per part del Grup PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Sra. Palau, bé, tornarem a dir que sí a aquesta proposta, jo si el Sr. President vol posar qualche recordatori en el *calendar* que periòdicament l'aprovem o la passem a manifest d'aquest parlament, doncs l'aprovam jo crec que com fa dos anys, com fa quatre anys, no he anat a cercar més, però diria que n'hi ha més perquè nosaltres d'alguna manera també havíem presentades i, per tant, si ha de servir una estratègia negociadora del Govern que periòdicament el Parlament aprovi que exigim aquest compromís, doncs nosaltres no hi tenim cap inconvenient. Ja dic. Podem firmar que es faci periòdicament i

fins que no facem l'advertència que tornam enrere aquest acord, ja que vengui automàtic.

La veritat és que costa debatre una qüestió amb què tots estam d'acord i que hem dit periòdicament que hi estam tots d'acord. Li agraesc, no sé si ho farà a la rèplica, que no hagi fet la caricatura que si Madrid no ens fa cas a les nostres propostes és perquè hi enviam uns mals negociadors. D'entrada perquè evidentment d'ençà que hi ha aquest problema amb l'esport i amb els desplaçaments, tots hem passat pel Govern, i n'hi ha dos d'aquesta sala que han passat pel Govern de l'Estat, nosaltres encara no, tot arribarà, però de moment la responsabilitat, com a mínim, se la poden repartir.

Resulta bastant caricaturesc donar-nos la culpa a nosaltres mateixos del maltractament de l'Estat o dels incompliments de l'Estat respecte del seus compromisos. Vostè parla de la llei del 90, és evident que quasi podríem partir de la Constitució i de més enrere perquè el compromís d'assumir els costos de la insularitat estan en el frontispici de qualsevol normativa sobre solidaritat interterritorial, també la Constitució Espanyola ho va recollir, la llei és de l'any 90, vostè ho recorda, i a mi el que em sorprèn i trob incongruent de la seva proposta, Sra. Palau, li dic talment, és que si des de l'any 90, per no dir des del 80, per no dir des del 60 i per no dir d'ençà que hi ha esport federat i actuacions, vostès interpreten que, com a mínim, l'any 90, l'article 4.3, volia dir el cent per cent, es congratuli que la interpretació fos del 50, perquè aquestes coses que de vegades un pensa he donat una gran passa perquè serà gradual, de vegades el que has trobat et penses fer un escaló i has trobat és un replà, i un replà enorme que al final ha resultat ser ja directament un punt d'arribada.

No deim res en contra d'aquest 50%, del que va suposar, però jo no en bravejaria en aquesta exposició de motius perquè vostè sempre que demana el cent per cent posa en les seves intervencions, ara ja també en el document, aquesta bravejada del 50. A mi em sobra. No per això votarem en contra de la proposta, però m'hi sobra perquè pareix que com que ve del Partit Popular vostè ho salva i en canvi l'altre és el que dejecta. Jo el que faria és directament dir, exigir a l'Estat aquest compliment de l'article 4 de la Llei de l'esport.

En qualsevol cas, més que el cent per cent, ens va bé com vostè ho precisa, però allò que nosaltres volem és l'equiparació, bàsicament que tinguin exactament els mateixos costos que pugui tenir qualsevol altre esportista. Ja tindrà, ja seran mals de compensar les hores, el temps, com vostè deia, no tot són els desplaçaments també hi ha les estades en moltes ocasions, que tot va lligat també al nombre de vols que hi ha. Ara, per exemple, a Eivissa es tornarà a trobar amb aquesta dificultat del vol a Madrid, etc. Crec que són tota una sèrie d'aspectes que s'han de tenir present i s'han de compensar. A mesura que els tinguin altres indrets, aquí també hi seran.

És més, nosaltres sempre li matisam -i veig que no l'hem convençuda, tampoc no hem volgut presentar cap mena d'esmena al respecte perquè som conscient del que diu la Llei de l'esport de les Illes Balears, de l'any 2006- respecte d'assumir tots els costos de la interinsularitat. Jo crec que no, la nostra impressió és que els costos de la insularitat no estan reflectits per Madrid, no estan pagant les diferències i els costos que això representa. Per tant, cada vegada que nosaltres

assumim íntegrament els costos de la interinsularitat els que assumeixen els nostres ciutadans són uns costos que haurien de ser socialitzats. En qualsevol cas, vostè parla de península, Ceuta i Melilla, Ceuta i Melilla, i Canàries i tot el que hagi faltat també li afegeixi, si importa, jo crec que ha quedat amb això a partir de 1898 i tot el que va passar en el segle XX, però em pareix que fins i tot hauríem de fer aquesta reflexió.

També, la veritat és que crec que és de justícia reconèixer que en aquests moments, a part dels 50% que rep el Govern, hi ha altres elements de convenis amb les federacions i d'altres convenis subscrits amb el Govern pels quals és cert que se supera aquest 50%. Vostè ho coneix, no lleva per res que no arribam al cent, per un vent, i dos, que seria més pràctic, més fàcil, més transparent que fos amb la fórmula de compliment estricte de l'article 4.3, però tampoc no transmetria que és el 50 bàsicament perquè una falta de rigor a vegades et fa perdre consistència en l'argumentació.

En tot cas -insistesc, per no repetir-, hi votarem a favor. Jo no he volgut fer la intervenció amb el caire que ho ha fet el Sr. Tarrés, però també em vull sumar una mica a la preocupació, vostè aprofiti aquest peu que li donam per dir el que hagi de dir, però jo crec que no queda més remei quan un puja a aquesta tribuna i parla d'esport, i parla de desplaçaments, i parla de la situació dels esportistes i de l'esport, és la gran dificultat que ens trobam avui amb la liquiditat i amb els pagaments a tots els clubs en totes les matèries, en totes les matèries, també en aquesta. Crec que està molt bé demanar a l'Estat, en bona part nosaltres, com vostè sap, passam part damunt el tema només de la insularitat i creim que el tema de finançament senzillament no ens permet ser prou justos amb els nostres ciutadans i això és el que hem de canviar amb l'Estat a nivell general de finançament, però això no lleva que els clubs, les federacions, per tant, els al·lots, per tant, en general els esportistes ho passen malament i en un moment en què s'estreny els pares i es passa pena per pagar, crec que també això ho han de tenir molt present i resoldre-ho el més aviat possible.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Sra. Palau.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Agraïm el suport general de tots els grups. Vull dir que nosaltres consideram que és una qüestió important per a l'esport balear i no tenim inconvenient a venir i reiterar-la cada legislatura si és necessari, fins que ens facin cas, Sr. Alorda, fins que ens facin cas perquè crec que és una qüestió de justícia que el nostre esport tenguí les mateixes possibilitats i les mateixes facilitats per anar a competir a la península, a Canàries, a Ceuta i a Melilla que tenen els esportistes que viuen a la península.

També vull dir que no ens ha de pesar debatre coses amb les quals puguem arribar a acords, pareix que sempre hem de venir aquí a barallar-nos, jo crec que no, si en una qüestió estam d'acord, com és aquesta, i podem aconseguir alguna cosa bona per a l'esport balear idò fantàstic, fantàstic, no passa res perquè alguna vegada estiguem d'acord.

Sr. Tarrés, crec que ha mesclat moltes coses que no tenien res a veure les unes amb les altres, s'ha passejat molt per les branques. Reclama que posem la casa en ordre. A veure, jo en nom del consens no vull dir res impropï en aquest moment, però crec que vostè precisament acaba de governar quatre anys en el Consell Insular d'Eivissa, ha fet molta gestió en matèria esportiva, encara que no era el conseller d'Esport, però com que és un tema que li agrada idò sí que hi tenia opinió, vot i decisió i no ha estat precisament un exemple de repartiment just dels recursos del consell insular entre les entitats esportives.

Vull aclarir-li que això que demanam no està finançat per la comunitat autònoma, precisament només s'arriba a aquest 50%, però són uns sous que, com vostès saben, vénen de Madrid i la comunitat autònoma no hi posa res. Per tant, per això feim aquesta petició. I, és millor cobrar el 50% que no cobrar res, i jo estic satisfeta que s'hagi aconseguit aquest 50% per un govern del Partit Popular i m'agradaria que s'aconseguís el cent per cent. M'és igual qui ho demani, m'és igual quin sigui el color polític del Govern d'aquí o del color de Madrid, l'important és que els nostres esportistes puguin tenir finançats aquests costs i que sigui l'administració que pertoca la que ho pagui perquè si no, al final, sempre acaben pagant altres institucions o fins i tot els mateixos esportistes, i no és el que toca.

Com he dit, els agraesc el seu suport i pens que també els ho agrairà el Govern balear perquè aquesta legislatura ens han dit que serien reivindicatius davant Madrid amb aquesta qüestió, governi qui governi a Madrid, i també per a ells és important saber que tenen el suport de tots els grups polítics que té aquest parlament de les Illes Balears. Per tant, no hem aconseguit avui tal vegada sous, però sí creim que és una passa en positiu per a l'esport de les Illes Balears continuar per aquest camí i per com ho passen de malament, que és així, mirar de resoldre des de les institucions i des dels partits polítics els seus problemes en la mesura que puguem.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Palau.

(Alguns aplaudiments)

Bé, sembla que tots els grups parlamentaris hi estan d'acord, s'ha modificat perquè s'ha ampliat l'àmbit, a Ceuta i Melilla. Per tant, si tots estan d'acord s'aprova per assentiment.

V. Elecció de membres del Consell Consultiu de les Illes Balears.

I ara passam al cinquè punt de l'ordre del dia que correspon a l'elecció dels membres del Consell Consultiu de les Illes Balears. Procedirem a l'elecció dels quatre membres del Consell Consultiu que correspon elegir al Parlament, d'acord amb el previst a l'article 76.2 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears i a la Llei 5/2010, de 16 de juny, reguladora del Consell Consultiu de les Illes Balears, modificada mitjançant la Llei 7/2011, de 20 d'octubre.

Els noms que s'han proposat són: Sr. Felio José Bauzá Martorell, Sra. Carme Fernández González, Sr. Pedro Antonio Aguiló Monjo i Sra. Maria Ballester Cardell. D'acord?

Així, doncs, puc entendre elegides per assentiment les persones proposades i havent-se obtingut una majoria superior a tres cinquenes parts dels membres de la cambra aquesta presidència proclama elegides com a membres del Consell Consultiu de les Illes Balears les persones esmentades.

Aquesta elecció es comunicarà al president de les Illes Balears per al seu nomenament, d'acord amb el previst a la llei abans esmentada.

VI. Designació dels representants del Parlament en el Consell Social de la Universitat de les Illes Balears.

Finalment, procedirem a la designació dels membres del Consell Social de la Universitat de les Illes Balears. Procedirem a aquesta designació d'acord amb el que disposa l'article 7 de la Llei 2/2003, de 20 de març, d'organització institucional del sistema universitari de les Illes Balears. Es proposen els membres següents: Sra. Esther Melero de Pablo, Sr. Antoni Roig i Muntaner, Sr. Joan March i Noguera. Puc entendre que s'aproven...? Si, Sr. Barceló?

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, amb l'abstenció del nostre grup.

EL SR. PRESIDENT:

Per tant, així hem de votar. Sí, sí. Em diu l'oficial major que s'ha de votar amb urna. Farem el que diu el Reglament. Per tant, un moment i disposarem de l'urna. Preparin les paperetes i ho farem en base al Reglament.

(Pausa)

Senyores i senyors diputats, perquè no hi hagi cap malentès. Tots els diputats i diputades que votin a favor han d'escriure els tres noms aquí proposats, no n'escriuin un només, no, no...

Repetesc els noms: Esther Melero De Pablo, un nom. Antoni Roig i Muntaner. I el tercer nom, Joan March i Noguera.

No hi ha cap dubte? Perfecte.

Si els sembla bé, començarem.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Hble. Sra. Lourdes Aguiló i Bennàsar.
 Hble. Sra. Ana María Aguiló i Garcias.
 Hble. Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell.
 Hble. Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias.
 Hble. Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias.
 Hble. Sr. Gabriel Barceló i Milta.
 Hble. Sra. María José Bauzá i Alonso.
 Hble. Sra. Rosa Maria Bauzá i Colom.
 Hble. Sr. Joan Boned i Roig.
 Hble. Sr. Cosme Bonet i Bonet.
 Hble. Sr. Damià Borràs i Barber.
 Hble. Sra. Lourdes Bosch i Acarreta.
 Hble. Sra. Margalida Cabrer i González.
 Hble. Sr. José María Camps i Buenaventura.
 Hble. Sr. Antoni Camps i Casasnovas.
 Hble. Sr. Jaume Carbonero i Malberti.
 Hble. Sra. Pilar Costa i Serra.
 Hble. Sra. Margarita Duran i Cladera.
 Hble. Sr. Jaime Fernández i Juan.
 Hble. Sr. Jaume Ferrer i Ribas.
 Hble. Sr. Oscar Fidalgo i Bestard.
 Hble. Sr. Llorenç Galmés i Verger.
 Hble. Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan.
 Hble. Sr. Lluís Maicas i Socias.
 Hble. Sra. Maria Virtudes Marí i Ferrer.
 Hble. Sra. Esperança Marí i Mayans.
 Hble. Sr. Gabriel José Marí i Ballester.
 Hble. Sr. Nel Martí i Llufríu.
 Hble. Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià.
 Hble. Sr. Francisco Mercadal i Alabern.
 Hble. Sr. Manuel José Monerris i Barberà.
 Hble. Sra. Conxa Obrador i Guzmán.
 Hble. Sra. Isabel Maria Oliver i Sagreras.
 Hble. Sra. Catalina Palau i Costa.
 Hble. Sr. Antoni Pastor i Cabrer.
 Hble. Sra. Maria Assumpció Pons i Fullana.
 Hble. Sr. Marc Pons i Pons.
 Hble. Sra. Margarita Prohens i Rigo.
 Hble. Sra. Cristina Rita i Larrucea.
 Hble. Sr. Fernando Rubio i Aguiló.
 Hble. Sra. Maria Salom i Coll.
 Hble. Sra. Fina Santiago i Rodríguez, no hi és.
 Hble. Sr. Alejandro Sanz i Benejam.
 Hble. Sra. Margalida Serra i Cabanellas.
 Hble. Sr. Vicenç Serra i Ferrer.
 Hble. Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys.
 Hble. Sr. Santiago Tadeo i Florit.
 Hble. Sr. Xico Tarrés i Marí.
 Hble. Sr. Vicenç Thomàs i Mulet.
 Hble. Sra. Carolina Torres i Cabañero.

Hble. Sr. Josep Torres i Cardona.
 Hble. Sra. Antònia Vallés i Ramis.
 Hble. Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre.
 Hble. Sr. José Ramon Bauzá i Díaz.
 Hble. Sra. Joana Barceló i Martí.
 Hble. Sr. Antoni Diéguez i Seguí.
 Hble. Sra. Eulàlia Llufríu i Esteva.
 Hble. Sr. Pere Palau i Torres.
 I Hble. Sr. Pere Rotger i Llabrés.

EL SR. PRESIDENT:

El resultat ha estat: 53 vots a favor i 4 abstencions.

Per tant, aquesta presidència proclama la designació com a membres del Consell Social de la Universitat de les Illes Balears de les persones esmentades. Aquesta designació es comunicarà al Govern, d'acord amb l'article 8.2 de la llei esmentada, per al seu nomenament.

I, senyores i senyors diputats, no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

Vull recordar als senyors portaveus que a les 5,30 hores hi haurà Junta de Portaveus, a les 5,30, sí. A les 5, Mesa i a les 5,30, Junta de Portaveus.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS